

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (ES) č. 666/2008 ze dne 15. července 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 889/2005 o zavedení některých omezujících opatření vůči Konžské demokratické republice 1
- Nařízení Komise (ES) č. 667/2008 ze dne 15. července 2008 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 3
- ★ Nařízení Komise (ES) č. 668/2008 ze dne 15. července 2008, kterým se mění přílohy II až V nařízení (ES) č. 2096/2005, kterým se stanoví společné požadavky pro poskytování letových navigačních služeb, pokud se týká pracovních metod a provozních postupů ⁽¹⁾ 5
- ★ Nařízení Komise (ES) č. 669/2008 ze dne 15. července 2008, kterým se doplňuje příloha IC nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů ⁽¹⁾ 7
- ★ Nařízení Komise (ES) č. 670/2008 ze dne 15. července 2008 o zapsání názvu do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Arroz Carolino das Lezírias Ribatejanas (CHZO)) 16
- Nařízení Komise (ES) č. 671/2008 ze dne 15. července 2008, kterým se stanoví dovozní clo v odvětví obilovin platné ode dne 16. července 2008 18

II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné

ROZHODNUTÍ

Rada

2008/583/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 15. července 2008, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/868/ES ... 21

2008/584/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 15. července 2008, kterým se mění rozhodnutí 2006/493/ES, kterým se stanoví částka podpory Společenství pro rozvoj venkova na období od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2013, její roční rozdělení a minimální částka, která má být soustředěna v regionech způsobilých v rámci konvergenčního cíle 26

Komise

2008/585/ES:

- ★ Rozhodnutí Komise ze dne 7. července 2008 o vynětí výroby elektřiny v Rakousku z použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (oznámeno pod číslem K(2008) 3382) ⁽¹⁾..... 28

AKTY PŘIJATÉ ORGÁNY ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍMI DOHODAMI

- ★ Předpis Evropské hospodářské komise OSN (EHK/OSN) č. 21 – Jednotná ustanovení o schvalování vozidel z hlediska jejich vnitřního vybavení 32

III Akty přijaté na základě Smlouvy o EU

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY V SMLOUVY O EU

- ★ Společný postoj Rady 2008/586/SZBP ze dne 15. července 2008, kterým se aktualizuje společný postoj 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu a kterým se zrušuje společný postoj 2007/871/SZBP 71

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 666/2008

ze dne 15. července 2008,

kterým se mění nařízení (ES) č. 889/2005 o zavedení některých omezujících opatření vůči Konžské demokratické republice

RADA EVROPSKÉ UNIE,

(3) Nařízení (ES) č. 889/2005 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 60 a 301 této smlouvy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

s ohledem na společný postoj Rady 2008/369/SZBP ze dne 14. května 2008 o omezujících opatřeních vůči Konžské demokratické republice ⁽¹⁾,

Článek 1

Nařízení (ES) č. 889/2005 se mění takto:

s ohledem na návrh Komise,

1) Článek 2 se nahrazuje tímto:

vzhledem k těmto důvodům:

„Článek 2

1. Zakazuje se

(1) Nařízením (ES) č. 889/2005 ⁽²⁾ byla v souladu se společným postojem Rady 2005/440/SZBP o omezujících opatřeních vůči Konžské demokratické republice ⁽³⁾, rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1596 (2005) a dalšími příslušnými rezolucemi zavedena omezující opatření vůči Konžské demokratické republice (KDR).

a) poskytovat technickou pomoc související s vojenskou činností přímo či nepřímo jakémukoli nevládnímu subjektu či osobě působícím na území KDR;

(2) Rezolucí 1807 (2008) ze dne 31. března 2008 Rada bezpečnosti OSN mimo jiné rozhodla, že pozmění rozsah omezujících opatření týkajících se určité technické pomoci, aby se vztahovala pouze na nevládní subjekty a jednotlivce působící na území KDR. Dne 14. května 2008 přijala Rada společný postoj 2008/369/SZBP, kterým se provádí rezoluce 1807 (2008) a zrušuje společný postoj 2005/440/SZBP.

b) poskytovat financování nebo finanční pomoc související s vojenskou činností, zahrnující zejména dotace, půjčky a pojištění vývozního úvěru, pro jakýkoli prodej, dodávky, převod nebo vývoz zbraní a souvisejícího materiálu nebo pro poskytování, prodej, dodávky nebo převod související technické pomoci a jiných služeb přímo či nepřímo jakémukoli nevládnímu subjektu nebo jednotlivci působícím na území KDR;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 127, 15.5.2008, s. 84.

⁽²⁾ Úř. věst. L 152, 15.6.2005, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1377/2007 (Úř. věst. L 309, 27.11.2007, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 152, 15.6.2005, s. 22.

c) účastnit se vědomě a úmyslně činností, jejichž přímým nebo nepřímým cílem nebo výsledkem je podpora transakcí uvedených v písmenech a) a b).

2. Poskytování technické pomoci, financování nebo finanční pomoci jakékoli vládní nebo jiné osobě, subjektu nebo orgánu v KDR nebo pro použití v KDR v jiném případě, než v rámci pomoci určené pro misi Organizace spojených národů v KDR (MONUC) v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. a), je třeba předem oznámit Výboru pro sankce. V těchto oznámeních by měly být uvedeny veškeré důležité informace, případně včetně koncového uživatele, navrhovaného data dodání a trasy přepravy.“

2) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

1. Odchylně od článku 2 mohou příslušné orgány uvedené na internetových stránkách zmíněných v příloze povolit v členském státě, ve kterém je poskytovatel služeb usazený, poskytování:

- a) technické pomoci, financování a finanční pomoci související se zbraněmi a souvisejícím materiálem určeným výhradně na podporu MONUC nebo pro její použití;
- b) technické pomoci, financování a finanční pomoci související s nesmrtonosným vojenským vybavením určeným výhradně k humanitárním nebo ochranným účelům, pokud poskytnutí takové pomoci nebo služeb bylo v souladu s čl. 2 odst. 2 předem oznámeno Výboru pro sankce.

2. Pro činnosti, které již byly uskutečněny, se povolení nevydávají.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém svém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. července 2008.

Za Radu
předseda
M. BARNIER

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 667/2008**ze dne 15. července 2008****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“⁽¹⁾),s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízením Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 16. července 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. července 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 510/2008 (Úř. věst. L 149, 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 590/2008 (Úř. věst. L 163, 24.6.2008, s. 24).

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	37,7
	MK	23,8
	TR	79,4
	ME	17,1
	ZZ	39,5
0707 00 05	MK	21,3
	TR	102,9
	ZZ	62,1
0709 90 70	TR	92,6
	ZZ	92,6
0805 50 10	AR	85,1
	US	67,4
	UY	56,8
	ZA	104,3
	ZZ	78,4
0808 10 80	AR	85,0
	BR	95,8
	CL	101,4
	CN	69,1
	NZ	114,8
	US	118,0
	UY	81,3
	ZA	104,1
	ZZ	96,2
0808 20 50	AR	90,1
	CL	113,1
	NZ	116,2
	ZA	120,6
	ZZ	110,0
0809 10 00	TR	178,3
	XS	127,0
	ZZ	152,7
0809 20 95	TR	336,9
	US	305,5
	ZZ	321,2
0809 30	TR	166,2
	ZZ	166,2
0809 40 05	IL	153,3
	XS	107,3
	ZZ	130,3

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 668/2008

ze dne 15. července 2008,

kterým se mění přílohy II až V nařízení (ES) č. 2096/2005, kterým se stanoví společné požadavky pro poskytování letových navigačních služeb, pokud se týká pracovních metod a provozních postupů

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 550/2004 ze dne 10. března 2004 o poskytování letových navigačních služeb v jednotném evropském nebi (nařízení o poskytování služeb)⁽¹⁾, a zejména na článek 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Přílohy II, III, IV a V nařízení Komise (ES) č. 2096/2005 ze dne 20. prosince 2005, kterým se stanoví společné požadavky pro poskytování letových navigačních služeb⁽²⁾, odkazují na různé přílohy Úmluvy o mezinárodním civilním letectví. Od přijetí nařízení (ES) č. 2096/2005 byly tyto přílohy Mezinárodní organizací pro civilní letectví pozměněny, jak je uvedeno v dopisech členským státům 2001/74 ze dne 10. srpna 2001, 2003/29 ze dne 28. března 2003, 2004/16 ze dne 26. března 2004, 2005/35 a 2005/39 ze dne 24. března 2005, 2006/38 ze dne 24. března 2006, 2006/64 ze dne 18. srpna 2006, 2007/11, 2007/13, 2007/19, 2007/20, 2007/23 a 2007/24 ze dne 30. března 2007. Odkazy v nařízení (ES) č. 2096/2005 by měly být aktualizovány, aby byly dodrženy mezinárodní právní závazky členských států a byl zajištěn soulad s mezinárodním regulačním rámcem.
- (2) Nařízení (ES) č. 2096/2005 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (3) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro jednotné nebe,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 2096/2005 se mění takto:

1) v příloze II se bod 4 nahrazuje tímto:

„4. PRACOVNÍ METODY A PROVOZNÍ POSTUPY

Poskytovatel letových provozních služeb musí být schopen prokázat, že jeho pracovní metody a provozní

postupy splňují normy uvedené v následujících přílohách k Úmluvě o mezinárodním civilním letectví do té míry, do jaké souvisejí s poskytováním letových provozních služeb v dotyčném vzdušném prostoru:

- a) příloha 2 o pravidlech létání, 10. vydání, červenec 2005, včetně všech dodatků až po č. 40;
- b) příloha 10 o leteckých telekomunikacích, díl II o komunikačních postupech, včetně těch, které mají status PANS (postupy pro letové navigační služby), 6. vydání, říjen 2001, včetně všech dodatků až po č. 82;
- c) příloha 11 o letových provozních službách, 13. vydání, červenec 2001, včetně všech dodatků až po č. 45.“

2) v příloze III se bod 2 nahrazuje tímto:

„2. PRACOVNÍ METODY A PROVOZNÍ POSTUPY

Poskytovatel meteorologických služeb musí být schopen prokázat, že jeho pracovní metody a provozní postupy splňují normy uvedené v následujících přílohách k Úmluvě o mezinárodním civilním letectví do té míry, do jaké souvisejí s poskytováním meteorologických služeb v dotyčném vzdušném prostoru:

- a) příloha 3 o meteorologických službách pro mezinárodní letovou navigaci, 16. vydání, červenec 2007, včetně všech dodatků až po č. 74;
- b) příloha 11 o letových provozních službách, 13. vydání, červenec 2001, včetně všech dodatků až po č. 45;

c) příloha 14 o letištích v následujících verzích:

- i) díl I o navrhování a provozování letišť, 4. vydání, červenec 2004, včetně všech dodatků až po č. 9,
- ii) díl II o letištích pro vrtulníky, 2. vydání, červenec 1995, včetně všech dodatků až po č. 3.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. L 335, 21.12.2005, s. 13. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 482/2008 (Úř. věst. L 141, 31.5.2008, s. 5).

3) v příloze IV se bod 2 nahrazuje tímto:

„2. PRACOVNÍ METODY A PROVOZNÍ POSTUPY

Poskytovatel leteckých informačních služeb musí být schopen prokázat, že jeho pracovní metody a provozní postupy splňují normy uvedené v následujících přílohách k Úmluvě o mezinárodním civilním letectví do té míry, do jaké souvisejí s poskytováním leteckých informačních služeb v dotyčném vzdušném prostoru:

- a) příloha 3 o meteorologických službách pro mezinárodní letovou navigaci, 16. vydání, červenec 2007, včetně všech dodatků až po č. 74;
- b) příloha 4 o leteckých mapách, 10. vydání, červenec 2001, včetně všech dodatků až po č. 54;
- c) příloha 15 o leteckých informačních službách, 12. vydání, červenec 2004, včetně všech dodatků až po č. 34.“

4) V příloze V se bod 3 nahrazuje tímto:

„3. PRACOVNÍ METODY A PROVOZNÍ POSTUPY

Poskytovatel komunikačních, navigačních nebo pozorovacích služeb musí být schopen prokázat, že jeho pracovní metody a provozní postupy splňují normy uvedené v příloze 10 o leteckých telekomunikacích

k Úmluvě o mezinárodním civilním letectví v následujících verzích do té míry, do jaké souvisejí s poskytováním komunikačních, navigačních nebo pozorovacích služeb v dotyčném vzdušném prostoru:

- a) díl I o pomocných rádiových navigačních zařízeních, 6. vydání, červenec 2006, včetně všech dodatků až po č. 82;
- b) díl II o komunikačních postupech, včetně těch, které mají status PANS (postupy pro letové navigační služby), 6. vydání, říjen 2001, včetně všech dodatků až po č. 82;
- c) díl III o komunikačních systémech, 2. vydání, červenec 2007, včetně všech dodatků až po č. 82;
- d) díl IV o pozorovacích radarových systémech a systémech pro zabránění srážkám, 4. vydání, červenec 2007, včetně všech dodatků až po č. 82;
- e) díl V o využití spektra leteckých rádiových frekvencí, 2. vydání, červenec 2001, včetně všech dodatků až po č. 82.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. července 2008.

Za Komisi
Antonio TAJANI
místopředseda

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 669/2008**ze dne 15. července 2008,****kterým se doplňuje příloha IC nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006
o přepravě odpadů****(Text s významem pro EHP)**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 58 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha IC o zvláštních pokynech pro vyplnění formuláře oznámení a průvodního dokladu se dokončí nejpozději ke dni použitelnosti nařízení (ES) č. 1013/2006 s ohledem na pokyny OECD.

- (2) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech ⁽²⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha IC se doplňuje, jak stanoví příloha tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. července 2008.

Za Komisi
Stavros DIMAS
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 1379/2007 (Úř. věst. L 309, 27.11.2007, s. 7).

⁽²⁾ Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA IC

ZVLÁŠTNÍ POKYNY PRO VYPLNĚNÍ FORMULÁŘE OZNÁMENÍ A PRŮVODNÍHO DOKLADU**I. Úvod**

1. Tyto pokyny podávají potřebné vysvětlení, jak vyplnit formulář oznámení a průvodní doklad. Formulář i doklad jsou slučitelné s Basilejskou úmluvou ⁽¹⁾, s rozhodnutím OECD ⁽²⁾ (které se týká jen přepravy odpadů určených k využití uvnitř oblasti OECD) a s tímto nařízením, neboť zohledňují zvláštní požadavky uvedené v těchto třech nástrojích. Formulář i doklad byly pojaty natolik široce, aby se vztahovaly na všechny tyto tři nástroje, avšak ne všechny jejich bloky budou použitelné na všechny nástroje, a proto nemusí být v konkrétním případě nutné všechny bloky vyplnit. Všechny zvláštní požadavky týkající se jen jednoho kontrolního systému jsou uvedeny jako poznámky pod čarou. Je také možné, že vnitrostátní prováděcí předpisy budou používat terminologii odlišnou od terminologie přijaté v Basilejské úmluvě a v rozhodnutí OECD. Například v tomto nařízení se používá termín ‚přeprava‘ (shipment) namísto ‚pohybu‘ (movement); názvy formuláře oznámení a průvodního dokladu proto tyto rozdíly berou v úvahu a zavádějí termín ‚pohyb/přeprava‘ (movement/shipment).
2. Formulář i doklad obsahují termín ‚odstraňování‘ (disposal) i ‚využití‘ (recovery), protože tyto termíny jsou ve třech nástrojích vymezeny odlišným způsobem. Nařízení Evropského společenství a rozhodnutí OECD používají termín ‚odstraňování‘ (disposal) při odkazování na způsoby odstraňování odpadu uvedené v příloze IV.A Basilejské úmluvy a dodatku 5.A rozhodnutí OECD, zatímco termín ‚využití‘ (recovery) používají pro způsoby využití odpadu uvedené v příloze IV.B Basilejské úmluvy a v dodatku 5.B rozhodnutí OECD. V samotné Basilejské úmluvě se však k odkazování na způsoby odstraňování i využití odpadu používá termín ‚zneškodňování‘ (disposal).
3. Příslušné orgány místa odeslání jsou odpovědné za poskytování a vydávání formulářů oznámení i průvodních dokladů (v papírové i elektronické verzi). Přitom budou používat systém číslování, který umožní sledovat pohyb konkrétní záсылky odpadu. Systém číslování bude začínat kódem země odeslání, který lze nalézt v seznamu zkratek normy ISO 3166. V rámci EU musí být dvoumístný kód země následovaný mezerou. Poté může následovat až čtyřmístný volitelný kód, specifikovaný příslušným orgánem místa odeslání, rovněž následovaný mezerou. Systém číslování musí končit šestimístným číslem. Například, je-li kód země XY a šestimístné číslo 123456, bylo by číslo oznámení XY 123456, pokud by nebyl určen volitelný kód. Je-li určen volitelný kód, například 12, bylo by číslo oznámení XY 12 123456. Pouze pokud je formulář oznámení nebo průvodní doklad předáván elektronicky a nebyl určen volitelný kód, použije se ‚0000‘ namísto volitelného kódu (např. XY 0000 123456); je-li určen volitelný kód o méně než čtyřech číslicích, např. 12, bylo by číslo oznámení XY 0012 123456.
4. Je možné, že země budou chtít vydávat formuláře oznámení i průvodní doklady na papíru formátu, který odpovídá jejich vnitrostátním normám (běžně A4 podle normy ISO, jak doporučuje OSN). Aby se však usnadnilo jejich mezinárodní používání a zohlednil se rozdíl mezi velikostí A4 podle normy ISO a velikostí papíru užívaného v Severní Americe, neměla by okrajová velikost papíru formulářů být větší než 183 × 262 mm, s okraji zarovnanými do levého horního rohu. Oznámení (blok 1 až blok 21 včetně poznámek pod čarou) by mělo být na jedné straně, seznam zkratek a kódů používaných ve formuláři oznámení by měl být na straně druhé. Co se týče průvodního dokladu, blok 1 až blok 19 včetně poznámek pod čarou by měl být na jedné straně, blok 20 až 22 a dále seznam zkratek a kódů používaných v průvodním dokladu by měl být na straně druhé.

II. Účel formuláře oznámení a průvodního dokladu

5. Účelem formuláře oznámení je poskytnout dotčeným příslušným orgánům informace, které potřebují k posouzení přijatelnosti navrhované přepravy odpadu. Ve formuláři se rovněž nachází místo pro potvrzení o přijetí oznámení, a je-li to vyžadováno, pro vydání písemného souhlasu s navrhovanou přepravou.

⁽¹⁾ Basilejská úmluva ze dne 22. března 1989 o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování. Viz www.basel.int

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady OECD C(2001)107/v konečném znění o revizi rozhodnutí C(92)39/v konečném znění o kontrole pohybů odpadů určených k využití přes hranice; předchozí rozhodnutí je konsolidací znění přijatých Radou dne 14. června 2001 a dne 28. února 2002 (se změnami).

Viz http://www.oecd.org/department/0,2688,en_2649_34397_1_1_1_1_1,00.html

6. Účelem průvodního dokladu je doprovázet zásilku odpadu po celou dobu cesty od chvíle, kdy opustí původce odpadu, do jejího příjezdu do zařízení k odstraňování nebo využití odpadu v jiné zemi. Každá osoba, která přeje za přepravu odpovědnost (dopravce a případně příjemce⁽¹⁾), musí průvodní doklad podepsat buď při doručení, nebo převzetí dotčených odpadů. V dokladu je také místo na záznamy o průchodu zásilky celními úřady všech dotčených zemí (jak vyžaduje toto nařízení). Doklad má být dále použit příslušným zařízením k odstraňování nebo využití odpadu jako osvědčení toho, že odpad byl přijat a že jeho odstranění nebo využití bylo dokončeno.

III. Obecné požadavky

7. Plánovaná přeprava, na kterou se vztahuje postup předchozího písemného oznámení a souhlasu, může být uskutečněna teprve poté, kdy byl podle tohoto nařízení vyplněn formulář oznámení a průvodní doklad, přičemž se vzal v úvahu čl. 16 písm. a) a čl. 16 písm. b), a pouze v době platnosti písemného nebo tichého souhlasu všech dotčených příslušných orgánů.
8. Osoby, které vyplňují tištěný formulář oznámení nebo průvodní doklad, používají ve všech částech strojepis nebo tiskací písma a stálý inkoust. Podpisy musejí být vždy učiněny stálým inkoustem a podpis pověřeného zástupce má být vždy doplněn jeho jménem napsaným tiskacími písmeny. V případě drobné chyby, například při použití chybného kódu odpadu, lze se souhlasem pověřených orgánů učinit opravu. Nové znění musí být označeno a podepsáno nebo orazítkováno a je nutné zaznamenat datum úpravy. V případě podstatných změn nebo oprav je třeba vyplnit nový formulář.
9. Formuláře byly rovněž navrženy tak, aby je bylo snadné vyplnit elektronicky. Při elektronickém vyplňování je třeba provést přiměřená bezpečnostní opatření proti jejich jakémukoli zneužití. Veškeré změny učiněné ve vyplněném formuláři se souhlasem pověřených orgánů musejí být viditelné. Při používání elektronických formulářů předávaných elektronickou poštou je nutný digitální podpis.
10. Aby se zjednodušil překlad, vyžaduje formulář oznámení i průvodní doklad při vyplňování několika bloků místo textu kód. Kde je však vyžadován text, musí být v jazyce, který je přijatelný pro příslušné orgány v zemi určení, a je-li to vyžadováno, i pro jiné dotčené orgány.
11. Datum se uvede v šestimístném formátu. Například 29. ledna 2006 bude zapsáno jako 29.01.06 (den.měsíc.rok).
12. Bude-li zapotřebí přidat k formuláři oznámení nebo průvodnímu dokladu přílohy s doplňujícími informacemi, musí každá příloha obsahovat referenční číslo příslušného formuláře nebo dokladu a jmenovat blok, k němuž se vztahuje.

IV. Zvláštní pokyny pro vyplnění formuláře oznámení

13. Oznamovatel⁽²⁾ vyplní v době oznámení bloky 1 až 18 (s výjimkou čísla oznámení v bloku 3). V některých třetích zemích, které nejsou členskými zeměmi OECD, může tyto bloky vyplnit příslušný orgán místa odeslání. Není-li oznamovatel stejnou osobou jako prvotní původce odpadu, musí se původce nebo jedna z osob uvedených v čl. 2 odst. 15 písm. a) podbod ii) nebo iii) také, je-li to možné, podepsat v bloku 17, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 druhém pododstavci a v příloze II části 1 bodu 26.
14. **Blok 1** (viz příloha II část 1 body 2 a 4) a **blok 2** (příloha II část 1 bod 6): Poskytněte požadované informace (uvedte případně registrační číslo, adresu včetně názvu země a telefonní číslo a číslo faxu včetně předvolby země; kontaktní osoba by měla být odpovědná za přepravu, včetně případů, kdy kdykoli během přepravy dojde k nehodě). V některých třetích zemích mohou být namísto toho uvedeny informace týkající se příslušného orgánu místa odeslání. Oznamovatelem může být obchodník nebo zprostředkovatel v souladu s čl. 2 odst. 15 tohoto nařízení. V takovém případě přiložte kopii smlouvy nebo důkaz o uzavření smlouvy (nebo prohlášení, kterým se osvědčuje její existence) mezi původcem, novým původcem nebo osobou, která sbírá odpad, a mezi zprostředkovatelem nebo obchodníkem (srovnej přílohu II část 1 bod 23). Telefonní číslo, číslo faxu a e-mailová adresa mají usnadnit kontakt mezi všemi příslušnými osobami, pokud by kdykoli během přepravy došlo k nehodě.

⁽¹⁾ Mimo Evropské společenství se namísto termínu ‚příjemce‘ může používat termín ‚dovozce‘.

⁽²⁾ Mimo Evropské společenství se namísto termínu ‚oznamovatel‘ může používat termín ‚vývozce‘.

15. Obvykle bude příjemcem zařízení k odstraňování nebo k využití odpadu uvedený v bloku 10. V některých případech však může být příjemcem jiná osoba, například obchodník, zprostředkovatel⁽¹⁾ nebo právnická osoba, například ředitelství nebo poštovní adresa přijímajícího zařízení k odstraňování nebo k využití odpadu uvedeného v bloku 10. Aby mohl obchodník, zprostředkovatel nebo právnická osoba jednat jako příjemce, musí spadat pod jurisdikci země určení a ve chvíli, kdy je odpad přepraven do země určení, musí mít odpad v držení nebo nad ním mít nějaký jiný druh právní kontroly. V takových případech je nutné vyplnit informace o tomto obchodníkovi, zprostředkovateli nebo právnické osobě do bloku 2.
16. **Blok 3** (viz příloha II část 1 body 1, 5, 11 a 19): Při vydávání formuláře oznámení udělí příslušný orgán podle vlastního systému identifikační číslo, které bude vytištěno do tohoto bloku (viz odstavec 3 výše). V části A se položka ‚jednotlivá přeprava‘ vztahuje na jednotlivé oznámení a ‚více přeprav‘ na obecné oznámení. V části B uveďte typ operace, pro kterou je přepravovaný odpad určen. V části C se předchozí souhlas vztahuje na článek 14 tohoto nařízení.
17. **Blok 4** (viz příloha II část 1 bod 1), **blok 5** (viz příloha II část 1 bod 17) a **blok 6** (viz příloha II část 1 bod 12): Uveďte počet přeprav do bloku 4 a zamýšlené datum jednotlivé přepravy nebo datum první a poslední přepravy u více přeprav uveďte do bloku 6. Do bloku 5 uveďte odhadovanou minimální a maximální hmotnost odpadu v tunách (1 tuna = 1 megagram (Mg) neboli 1 000 kg). V některých třetích zemích může být rovněž přijatelné uvést objem v metrech krychlových (1 krychlový metr = 1 000 litrů) nebo v jiných metrických jednotkách, jako např. kilogramech nebo litrech. V případě použití jiných metrických jednotek lze do formuláře uvést jednotku, v níž bylo měřeno, a jednotku uvedenou ve formuláři je možné vyškrtnout. Celkové přepravované množství nesmí překročit maximální hmotnost uvedenou v bloku 5. Plánované období přepravy uvedené v bloku 6 nesmí překročit jeden rok, s výjimkou více přeprav do zařízení k využití odpadu, kterým byl udělen předchozí souhlas podle článku 14 tohoto nařízení (viz odstavec 16); zde nesmí zamýšlená doba překročit tři roky. Všechny přepravy musí být provedeny v rámci doby platnosti písemného nebo tichého souhlasu všech dotčených příslušných orgánů vydaného příslušnými orgány v souladu s čl. 9 odst. 6 tohoto nařízení. V případě více přeprav mohou některé třetí země na základě Basilejské úmluvy vyžadovat, aby v bloku 5 a 6 nebo v příloze byly uvedeny předpokládané časové údaje nebo předpokládaná četnost a odhadované množství každé přepravy. Jestliže příslušný orgán vydá písemný souhlas s přepravou a doba platnosti tohoto souhlasu v bloku 20 se liší od doby uvedené v bloku 6, má rozhodnutí příslušného orgánu vyšší právní sílu než informace v bloku 6.
18. **Blok 7** (viz příloha II část 1 bod 18): Druhy balení se uvádějí pomocí kódů uvedených v seznamu zkratk a kódů přiloženém k formuláři oznámení. Jsou-li vyžadována zvláštní opatření k zacházení, například opatření vyžadovaná původci v pokynech o zacházení pro zaměstnance, informacích týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví, včetně informací pro jednání při náhodném úniku, a v písemných pokynech týkajících se přepravy nebezpečných věcí, označte příslušnou kolonku a informace uveďte v příloze.
19. **Blok 8** (viz příloha II část 1 body 7 a 13): Poskytněte požadované informace (uveďte případně registrační číslo, adresu včetně názvu země a telefonní číslo a číslo faxu včetně předvolby země; kontaktní osoba by měla být odpovědná za přepravu). Pokud je do přepravy zapojen více než jeden dopravce, připojte k formuláři oznámení úplný seznam s vyžadovanými informacemi o každém z nich. Organizuje-li dopravu zasilatel, uveďte podrobné informace o tomto zasilateli a příslušné informace o skutečných dopravcích v příloze. Předložte v příloze důkaz registrace dopravce nebo dopravců pro přepravu odpadu (např. prohlášení, kterým se osvědčuje její existence) (srovnej přílohu II část 1 bod 15). Dopravní prostředky se vyznačují zkratkami uvedenými v seznamu zkratk a kódů přiloženého k formuláři oznámení.
20. **Blok 9** (viz příloha II část 1 bod 3 a 16): Poskytněte požadované informace o původci odpadu⁽²⁾. Registrační číslo původce by mělo být uvedeno, pokud existuje. Pokud je původcem odpadu oznamovatel, napište ‚Stejně jako blok 1‘. Pokud byl odpad vytvořen více než jedním původcem, uveďte ‚Viz přiložený seznam‘ a připojte seznam vyžadovaných informací o každém původci. Není-li původce znám, uveďte jméno osoby, která má odpad v držení nebo nad ním má právní kontrolu (držitel odpadu). Také poskytněte informace o procesu, jakým odpad vznikl, a o místu jeho vzniku.

(1) V některých třetích zemích, které jsou členskými zeměmi OECD, se podle rozhodnutí OECD může používat termín ‚recognised trader‘.

(2) Mimo Evropské společenství se namísto termínu ‚původce‘ může používat termín ‚producent‘.

21. **Blok 10** (viz příloha II část 1 bod 5): Poskytněte požadované informace (uveďte místo určení přepravy zaškrtnutím zařízení k odstraňování nebo k využití odpadu, případně registrační číslo a skutečné místo odstraňování nebo využití, je-li odlišné od adresy zařízení). Je-li osoba, která odpad odstraní nebo která odpad využije, zároveň příjemcem, uveďte zde „Stejně jako blok 2“. Jestliže způsoby odstraňování nebo využití odpadů jsou způsoby D13 až D15 nebo R12 nebo R13 (podle příloh IIA nebo IIB směrnice 2006/12/ES o odpadech), má být v bloku 10 uvedeno zařízení, které je bude provádět, a rovněž místo, kde budou prováděny. V takovém případě poskytněte v příloze odpovídající informace o následném zařízení nebo zařízeních, kde jsou nebo mohou být prováděny jakékoli z následných způsobů R12 nebo R13 nebo D13 až D15 a ze způsobů D1 až D12 nebo R1 až R11. Pokud je zařízení k odstraňování nebo využití odpadu uvedeno v příloze I kategorii 5 směrnice 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezení znečištění, musí být v příloze uveden důkaz (např. prohlášení, kterým se osvědčuje jeho existence) o platném povolení vydaný v souladu s články 4 a 5 uvedené směrnice v případě, že zařízení je umístěno v Evropském společenství.
22. **Blok 11** (viz příloha II část 1 bod 5, 19 a 20): Uveďte způsob odstraňování nebo využití odpadu za použití kódů R nebo kódů D přílohy IIA nebo IIB směrnice 2006/12/ES o odpadech (viz také seznam zkratk a kódů připojený k formuláři oznámení)⁽¹⁾. Pokud je odstraňování nebo využití prováděno způsobem D13 až D15 nebo R12 nebo R13, uveďte v příloze odpovídající informace o následných způsobech (jakékoli způsoby R12 nebo R13 či D13 až D15 i D1 až D12 nebo R1 až R11). Uveďte také technologii, která bude použita. Pokud je odpad určen k využití, uveďte v příloze plánovaný způsob odstranění nevyužitelné části po využití, množství využitého materiálu v poměru k nevyužitelnému odpadu, odhadovanou hodnotu využitého materiálu, náklady na využití a náklady na odstranění nevyužitelné části. V případech, kdy je do Společenství dovážen odpad určený k odstranění, uveďte také do kolonky „Důvod vývozu“ odkaz na předem předloženou řádně odůvodněnou žádost země odeslání podle čl. 41 odst. 4 tohoto nařízení a tuto žádost přiložte. Některé třetí země mimo OECD mohou na základě Basilejské úmluvy také vyžadovat upřesnění důvodu k vývozu.
23. **Blok 12** (viz příloha II část 1 bod 16): Uveďte název nebo názvy, pod nimiž je materiál obecně znám, nebo jeho obchodní název nebo názvy jeho hlavních složek (vzhledem k množství a/nebo nebezpečí) a jejich poměrné koncentrace (vyjádřené v procentech), jsou-li známy. V případě směsi odpadů uveďte tytéž informace o jednotlivých částech a sdělte, jaké části jsou určeny k využití. V souladu s přílohou II částí 3 bodem 7 tohoto nařízení může být vyžadována chemická analýza složení odpadu. V případě potřeby přiložte další informace.
24. **Blok 13** (viz příloha II část 1 bod 16): Uveďte fyzikální vlastnosti odpadu za běžné teploty a tlaku.
25. **Blok 14** (viz příloha II část 1 bod 16): Uveďte kódy, které určují totožnost odpadu podle přílohy III, IIIA, IIIB, IV nebo IVA tohoto nařízení. Uveďte kód podle systému přijatého podle Basilejské úmluvy (podle podpoložky i) v bloku 14), popřípadě podle systémů přijatých v rozhodnutí OECD (podle podpoložky ii) a jiných přijatých systémů zařazení (podle podpoložek iii) až xii)). Podle čl. 4 odst. 6 druhého pododstavce tohoto nařízení uveďte pouze jeden kód odpadu (z přílohy III, IIIA, IV nebo IVA tohoto nařízení) s těmito dvěma výjimkami: V případě odpadů, které nejsou zařazeny pod jednu položku v příloze III, IIIB, IV ani IVA, uveďte pouze jeden druh odpadu. V případě směsi odpadů, které nejsou zařazeny pod jednu položku v příloze III, IIIB, IV ani IVA a pokud nejsou uvedeny v příloze IIIA, uveďte kód každé části odpadu v pořadí podle důležitosti (je-li to nutné, v příloze).
- a) *Podpoložka i):* Kódy přílohy VIII Basilejské úmluvy by měly být používány pro odpady, které podléhají postupu předchozího písemného oznámení a souhlasu (viz část I přílohy IV tohoto nařízení); kódy přílohy IX Basilejské úmluvy by měly být používány pro odpady, které obvykle nepodléhají postupu předchozího písemného oznámení a souhlasu, ale které ze zvláštních důvodů, například kvůli kontaminaci nebezpečnými látkami (viz odstavec 1 přílohy III tohoto nařízení) nebo kvůli odlišnému zařazení podle článku 63 tohoto nařízení nebo vnitrostátních právních předpisů⁽²⁾ postupu předchozího písemného oznámení a souhlasu podléhají (viz část I přílohy III tohoto nařízení). Přílohu VIII a IX Basilejské úmluvy lze nalézt v příloze V tohoto nařízení, v textu Basilejské úmluvy a také v Příručce pokynů, která je k dispozici v sekretariátu Basilejské úmluvy. Pokud není odpad uveden v příloze VIII ani IX Basilejské úmluvy, doplňte „Neuvedeno v seznamu“.

⁽¹⁾ V Evropském společenství se definice způsobu R1 v seznamu zkratk liší od definice používané Basilejskou úmluvou a rozhodnutím OECD; uvádí se tedy obojí znění. Mezi terminologií Evropského společenství a terminologií používanou v Basilejské úmluvě a v rozhodnutí OECD jsou další odlišnosti, které nejsou do seznamu zkratk zahrnuty.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1418/2007 ze dne 29. listopadu 2007 o vývozu některých odpadů určených k využití, uvedených v příloze III nebo IIIA nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006, do některých zemí, na které se nevztahuje rozhodnutí OECD o kontrole pohybu odpadů přes hranice, Úř. věst. L 316, 4.12.2007, s. 6.

- b) *Podpoložka ii*): Členské země OECD by měly používat kódy OECD pro odpady uvedené v části II přílohy III a IV tohoto nařízení, tj. pro odpady, pro které není v přílohách Basilejské úmluvy žádná rovnocenná položka, nebo pro odpady, jejichž úroveň kontroly je podle tohoto nařízení odlišná od úrovně vyžadované Basilejskou úmluvou. Pokud není odpad uveden v části II přílohy III a IV tohoto nařízení, doplňte „Neuvedeno v seznamu“.
- c) *Podpoložka iii*): Členské státy Evropské unie by měly používat kódy obsažené v seznamu odpadů Evropského společenství (viz rozhodnutí Komise 2000/532/ES ve znění pozdějších předpisů) ⁽¹⁾. Tyto kódy mohou být rovněž zahrnuty do přílohy IIIB tohoto nařízení.
- d) *Podpoložky iv) a v*): Pokud je to vhodné, by se měly používat národní identifikační kódy odlišné od seznamu odpadů vydaného Evropským společenstvím, které se používají v zemi odeslání a – jsou-li známy – také v zemi určení. Tyto kódy mohou být zahrnuty do příloh IIIA, IIIB nebo IVA tohoto nařízení.
- e) *Podpoložka vi*): Pokud je to užitečné nebo vyžadují-li to dotčené příslušné orgány, přidejte sem jakýkoli další kód nebo doplňující informace, které usnadní určení totožnosti odpadu.
- f) *Podpoložka vii*): Uveďte odpovídající kód nebo kódy Y podle „Kategorií odpadů, které mají být kontrolovány“ (viz příloha I Basilejské úmluvy a dodatek 1 rozhodnutí OECD) nebo podle „Kategorií odpadů vyžadujících zvláštní pozornost“ uvedených v příloze II Basilejské úmluvy (viz příloha IV část I tohoto nařízení nebo dodatek 2 Příručky pokynů Basilejské úmluvy), pokud existují. Kódy Y nejsou tímto nařízením ani rozhodnutím OECD vyžadovány, ledaže přeprava odpadu spadá podle Basilejské úmluvy do jedné ze dvou „Kategorií vyžadujících zvláštní pozornost“ (Y46 a Y47 nebo odpady přílohy II); v takovém případě by kód Y Basilejské úmluvy měl být uveden. Abyste však splnili požadavky podávání zpráv podle Basilejské úmluvy, uveďte kód nebo kódy Y u odpadů, které jsou podle čl. 1 odst. 1 písm. a) Basilejské úmluvy vymezeny jako nebezpečné.
- g) *Podpoložka viii*): Je-li to relevantní, uveďte zde odpovídající kód nebo kódy H, tj. kódy udávající nebezpečné vlastnosti odpadu (viz seznam zkratk a kódů připojený k formuláři oznámení). Pokud odpad nemá žádné nebezpečné vlastnosti, na něž se vztahuje Basilejská úmluva, ale je nebezpečný podle přílohy III směrnice 91/689/EHS o nebezpečných odpadech, uveďte kód nebo kódy H podle této přílohy III a za kód H dopište „ES“ (např. H14ES).
- h) *Podpoložka ix*): Je-li to relevantní, uveďte zde třídu nebo třídy OSN, které ukazují na nebezpečné vlastnosti odpadu podle zařazení OSN (viz seznam zkratk a kódů připojený k formuláři oznámení) a které musí být ve shodě s mezinárodními pravidly přepravy nebezpečných věcí (viz Doporučení OSN o přepravě nebezpečných věcí. Vzorové předpisy (Oranžová kniha), nejnovější vydání) ⁽²⁾.
- i) *Podpoložky x) a xi*): Je-li to relevantní, uveďte zde odpovídající číslo nebo čísla OSN a název nebo názvy přepravy OSN. Ty uvádějí totožnost odpadu podle systému zařazení OSN a musí být ve shodě s mezinárodními pravidly přepravy nebezpečných věcí (viz Doporučení OSN o přepravě nebezpečných věcí). Vzorové předpisy (Oranžová kniha), nejnovější vydání).
- j) *Podpoložka xii*): Je-li to relevantní, uveďte zde celní kód nebo kódy, které umožní zjistit totožnost odpadu celními úřady (viz seznam kódů a zboží v „Harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží“ vytvořeného Světovou celní organizací).

⁽¹⁾ Viz http://europa.eu.int/eur-lex/en/consleg/main/2000/en_2000D0532_index.html

⁽²⁾ Viz <http://www.unece.org/trans/danger/danger.htm>

26. **Blok 15** (viz příloha II část 1 body 8–10 a 14): Na řádek a) bloku 15 uveďte název země odeslání⁽¹⁾, tranzitu a určení nebo kódy každého státu za použití zkratk normy ISO 3166⁽²⁾. Na řádek b) případně uveďte kódové číslo příslušných orgánů každého z těchto států a do řádku c) vepište jméno hraničního přechodu nebo přístavu, popřípadě také kódové číslo celního úřadu, který je místem vstupu do určité země nebo místem výstupu z ní. Pokud jde o země tranzitu, uveďte na řádku c) informace o místech vstupu a výstupu. Jsou-li do konkrétní přepravy zapojeny více než tři země tranzitu, uveďte odpovídající informace v příloze. V příloze popište zamýšlenou trasu mezi místy vstupu a výstupu, včetně možných náhradních tras, a to i pro případ nepředvídaných okolností.
27. **Blok 16** (viz příloha II část 1 bod 14): Uveďte požadované informace v případě, že přeprava vstupuje do Evropské unie, tranzituje přes ni nebo z ní vystupuje.
28. **Blok 17** (viz příloha II část 1 body 21–22 a 24–26): Každá kopie formuláře oznámení musí být opatřena datem a podpisem oznamovatele (nebo obchodníka nebo zprostředkovatele, jedná-li jako oznamovatel) a teprve poté může být předána příslušným orgánům dotčených zemí. V některých třetích zemích může formulář oznámení opatřit datem a podpisem příslušný orgán místa odeslání. Není-li oznamovatel stejnou osobou, jako je prvotní původce odpadu, musí se tento původce, nový původce nebo osoba, která sbírá odpad, také podepsat a uvést datum, je-li to možné; bere se na vědomí, že toto nemusí být možné v případech, kdy existuje několik původců odpadu (definice týkající se možnosti použít tento postup mohou být obsaženy ve vnitrostátních právních předpisech). Pokud není původce znám, podepíše formulář oznámení osoba, která má odpad v držení nebo má nad ním právní kontrolu (držitel odpadu). Toto prohlášení by rovněž mělo osvědčit existenci pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou třetím osobám. Některé třetí země mohou vyžadovat, aby byl k formuláři oznámení připojen důkaz o pojištění nebo jiné finanční záruce a smlouva.
29. **Blok 18**: Uveďte počet příloh formuláře oznámení, které obsahují jakékoli doplňující informace⁽³⁾. Každá příloha musí zahrnovat odkaz na číslo oznámení, k němuž se vztahuje. Toto číslo je uvedeno v rohu bloku 3.
30. **Blok 19**: Podle Basilejské úmluvy vydává takové potvrzení příslušný orgán nebo příslušné orgány země nebo zemí určení (je-li to relevantní) a tranzitu. Podle rozhodnutí OECD vydává toto potvrzení příslušný orgán země určení. Některé třetí země mohou podle svých vnitrostátních právních předpisů vyžadovat, aby potvrzení vydal rovněž příslušný orgán místa odeslání.
31. **Blok 20 a 21**: Blok 20 využije příslušný orgán jakékoli dotčené země pro vydání písemného souhlasu. Basilejská úmluva (s výjimkou případu, kdy se země rozhodne nevyžadovat písemný souhlas s tranzitem a informuje o tom ostatní strany této úmluvy v souladu s čl. 6 odst. 4 Basilejské úmluvy) a některé země vždy vyžadují písemný souhlas (podle čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení může příslušný orgán pro tranzit vydat souhlas tichý), zatímco rozhodnutí OECD písemný souhlas nevyžaduje. Uveďte název země (nebo její kód za použití zkratk normy ISO 3166). Vztahují-li se na přepravu zvláštní podmínky, zaškrtně příslušný orgán odpovídající kolonku a upřesní podmínky v bloku 21 nebo v příloze formuláře oznámení. Pokud hodlá příslušný orgán vznést proti přepravě námitku, uvede do bloku 20 slovo ‚NÁMITKA‘. K vysvětlení důvodů, na základě nichž byla námitka vznesena, lze využít blok 21 nebo samostatný dopis.

V. Zvláštní pokyny pro vyplnění právního dokladu

32. V době oznámení musí oznamovatel vyplnit bloky 3, 4 a bloky 9 až 14. Po přijetí souhlasu příslušných orgánů místa odeslání, místa určení a pro tranzit nebo, pokud jde o příslušný orgán pro tranzit, může-li být předpokládán tichý souhlas, a před skutečným zahájením přepravy musí oznamovatel vyplnit blok 2, blok 5 až 8 (kromě dopravních prostředků, data překládky a podpisu), blok 15, popřípadě také blok 16. V některých třetích zemích, které nejsou členskými státy OECD, může tyto bloky místo oznamovatele vyplnit příslušný orgán místa odeslání. V době, kdy přijímá zásilku do držby, musí dopravce nebo jeho zástupce vyplnit údaje o dopravním prostředku, datu překládky a připojit podpis; tyto údaje budou vyplněny do bloku 8 a) až 8 c), popřípadě také do bloku 16. Příjemce musí vyplnit blok 17, jestliže není osobou, která odpad odstraní nebo využije, a když za přepravu odpadu přejímá odpovědnost po příjezdu přepravovaného odpadu do země určení; příjemce popřípadě vyplní také blok 16.

⁽¹⁾ V Basilejské úmluvě je používán termín ‚stát‘ namísto ‚země‘.

⁽²⁾ Mimo Evropské společenství se namísto termínů ‚odeslání‘ a ‚určení‘ mohou používat termíny ‚vývoz‘ a ‚dovoz‘.

⁽³⁾ Viz blok 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 20 nebo 21; a, pokud jsou doplňující informace a dokumentace vyžadovány příslušnými orgány, viz body v příloze II části 3 tohoto nařízení, k nimž se žádný blok nevztahuje.

33. **Blok 1:** Příslušný orgán místa odeslání uvede číslo oznámení (které se opíše z bloku 3 formuláře oznámení).
34. **Blok 2** (viz příloha II část 2 bod 1): Pro obecné oznámení týkající se více přeprav doplňte pořadové číslo přepravy a celkový počet zamýšlených přeprav uvedený v bloku 4 formuláře oznámení (např. jedná-li se podle dotčeného obecného oznámení o čtvrtou přepravu z celkového počtu jedenácti zamýšlených přeprav, uveďte ,4/11'). V případě jednotlivého oznámení uveďte ,1/1'.
35. **Blok 3 a 4:** Uveďte shodné informace o oznamovateli ⁽¹⁾ a o příjemci, jako jsou informace v bloku 1 a 2 formuláře oznámení.
36. **Blok 5** (viz příloha II část 2 bod 6): Uveďte skutečnou hmotnost odpadu v tunách (1 tuna = 1 megagram (Mg) nebo 1 000 kg odpadu). V některých třetích zemích může být přijatelné uvést objem v metrech krychlových (1 krychlový metr = 1 000 litrů) nebo v jiných metrických jednotkách, jako např. kilogramech nebo litrech. V případě použití jiných metrických jednotek lze do formuláře uvést jednotku, v níž bylo měřeno, a jednotku uvedenou ve formuláři je možné vyškrtnout. Pokud je to možné, přiložte kopie vážních lístků.
37. **Blok 6** (viz příloha II část 2 bod 2): Uveďte datum skutečného zahájení přepravy. (viz rovněž pokyny k bloku 6 formuláře oznámení).
38. **Blok 7** (příloha II část 2 body 7 a 8): Druhy balení se uvádějí pomocí kódů uvedených v seznamu zkratk a kódů přiloženém k formuláři oznámení. Jsou-li vyžadována zvláštní opatření k zacházení, například opatření vyžadovaná původci v pokynech pro zaměstnance týkajících se zacházení, informacích týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví, včetně informací pro jednání při náhodném úniku nebo pokynů pro případ nehody (transport emergency cards), označte příslušnou kolonku a informace uveďte v příloze. Také uveďte počet balení, která tvoří zásilku.
39. **Blok 8 a), b) a c)** (viz příloha II část 2 body 3 a 4): Poskytněte požadované informace (uveďte případně registrační číslo, adresu včetně názvu země a telefonní číslo a číslo faxu včetně předvolby země). Jsou-li do přepravy zapojeni více než tři dopravci, uveďte odpovídající informace o každém z nich v příloze průvodního dokladu. Údaj o dopravním prostředku, datum překládky a podpis musí uvést dopravce nebo jeho zástupce, který přebírá zásilku do držby. Oznamovatel si ponechá kopii podepsaného průvodního dokladu. Při každé následné překládce zásilky musí stejný požadavek splnit a také podepsat doklad novým dopravcem nebo jeho zástupcem, který zásilku přebírá do držby. Předchozí dopravce si ponechá kopii podepsaného dokladu.
40. **Blok 9:** Uveďte tytéž informace, jaké jsou v bloku 9 formuláře oznámení.
41. **Blok 10 a 11:** Uveďte tytéž informace, jaké jsou v bloku 10 a 11 formuláře oznámení. Pokud je osoba, která odpad odstraní nebo využije zároveň příjemcem, uveďte do bloku 10: „Stejně jako blok 4“. Pokud je způsobem odstranění nebo využití způsob D13 až D15 nebo R12 nebo R13 (podle příloh IIA nebo IIB směrnice 2006/12/ES o odpadech), postačí informace o zařízení, které způsob provede, uvedené v bloku 10. Žádné další informace o žádném následném zařízení, provádějším způsoby R12 nebo R13 nebo D13 až D15, ani o žádném následném zařízení, provádějším způsoby D1 až D12 nebo R1 až R11, nemusejí být v průvodním dokladu uvedeny.
42. **Blok 12, 13 a 14:** Uveďte tytéž informace, jaké jsou v bloku 12, 13 a 14 formuláře oznámení.
43. **Blok 15** (viz příloha II část 2 bod 9): Při zahájení přepravy opatří oznamovatel (nebo obchodník nebo zprostředkovatel, jedná-li jako oznamovatel) průvodní doklad podpisem a datem. V některých třetích zemích může podle Basilejské úmluvy průvodní doklad opatřit podpisem a datem příslušný orgán místa odeslání nebo producent odpadu. Podle čl. 16 písm. c) tohoto nařízení k průvodnímu dokladu přiložte kopie formuláře oznámení, který obsahuje písemný souhlas dotčených příslušných orgánů, včetně jakýchkoli podmínek. Některé třetí země mohou vyžadovat také přiložení prvopisů.

⁽¹⁾ V některých třetích zemích mohou být namísto toho uvedeny informace týkající se příslušného orgánu místa odeslání.

44. **Blok 16** (viz příloha II část 2 bod 5): Tento blok může využít jakákoli osoba zapojená do přepravy (oznamovatel nebo příslušný orgán místa odeslání, popřípadě příjemce, jakýkoli příslušný úřad, dopravce) ve zvláštních případech, kdy vnitrostátní právní předpisy vyžadují o některé věci podrobnější informace (např. informace o přístavu, kde se uskuteční překládka do jiného druhu dopravy, počet obalů a jejich identifikační čísla nebo doplňující důkazy či razítka potvrzující, že přeprava byla odsouhlasena příslušnými orgány). V bloku 16 nebo v příloze popište plán přepravy (místo vstupu do každé dotčené země a místo výstupu z ní, včetně celních úřadů vstupu do Společenství a/nebo výstupu ze Společenství a/nebo vývozu ze Společenství) a trasu (trasu mezi místem vstupu a výstupu), včetně možných náhradních tras, a to i pro případ nepředvídaných okolností.
45. **Blok 17**: Tento blok vyplní příjemce v případě, že není osobou, která odpad odstraní ani využije (viz odstavec 15 výše), a v případě, když za odpad přejímá odpovědnost po příjezdu přepravovaného odpadu do země určení.
46. **Blok 18**: Tento blok vyplní pověřený zástupce zařízení k odstraňování nebo využití odpadu po přijetí zásilky odpadu. Zaškrtněte kolonku odpovídajícího druhu zařízení. Co se týká převzatého množství, řiďte se laskavě zvláštními pokyny pro blok 5 (odstavec 36). Podepsaná kopie průvodního dokladu je předána poslednímu dopravci. Pokud je zásilka z nějakého důvodu odmítnuta, musí zástupce zařízení k odstraňování nebo využití odpadu neprodleně kontaktovat svůj příslušný orgán. Podle čl. 16 písm. d), popřípadě podle čl. 15 písm. c) tohoto nařízení a podle rozhodnutí OECD musejí být podepsané kopie průvodního dokladu zaslány do tří dnů oznamovateli a příslušným orgánům dotčených zemí (s výjimkou tranzitních zemí OECD, které informovaly sekretariát OECD, že o zaslání těchto kopií průvodního dokladu nemají zájem). Prvopis průvodního dokladu si ponechá zařízení k odstraňování nebo využití odpadu.
47. Přijetí zásilky odpadu musí být osvědčeno jakýmkoli zařízením provádějícím jakékoli způsoby odstraňování nebo využití odpadu, včetně všech způsobů D13 až D15 nebo R12 nebo R13. Zařízení provádějící jakékoli způsoby D13 až D15 nebo R12 nebo R13 nebo způsoby D1 až D12 nebo R1 až R11 následující po způsobech D13 až D15 nebo R12 nebo R13 ve stejné zemi, však není povinno osvědčit přijetí zásilky ze zařízení, které provádí způsoby D13 až D15 nebo R12 nebo R13. Blok 18 tedy nemusí být v takovém případě při konečném přijetí zásilky použit. Uveďte rovněž způsob odstraňování nebo využití odpadu za použití kódů R nebo kódů D přílohy IIA nebo IIB směrnice 2006/12/ES o odpadech a přibližné datum, kdy bude odstranění nebo využití odpadu dokončeno.
48. **Blok 19**: Tento blok vyplní osoba, která odpad odstraní nebo využije, jako osvědčení toho, že odstranění nebo využití odpadu bylo dokončeno. Podle čl. 16 písm. e), popřípadě podle čl. 15 písm. d) tohoto nařízení a podle rozhodnutí OECD musejí být podepsané kopie průvodního dokladu s vyplněným blokem 19 zaslány oznamovateli a příslušnému orgánu místa odeslání, místa pro tranzit (rozhodnutím OECD nevyžadováno) a místa určení co nejdříve, avšak nejdéle do 30 dnů po dokončení odstranění nebo využití a nejpozději ve lhůtě 1 kalendářního roku po převzetí odpadu. Některé třetí země, které nejsou členskými státy OECD, mohou v souladu s Basilejskou úmlouvou vyžadovat, aby podepsané kopie dokladu s vyplněným blokem 19 byly povinně zaslány oznamovateli a příslušnému orgánu místa odeslání. U způsobů odstraňování nebo využití D13 až D15 nebo R12 nebo R13 postačí informace o zařízení, které tyto způsoby provádějí, uvedené v bloku 10; žádné další informace o jakýchkoli následných zařízeních, která provádějí způsoby R12 nebo R13 nebo D13 až D15, ani o následných zařízeních, která provádějí způsoby D1 až D12 nebo R1 až R11, nemusejí být do průvodního dokladu zahrnuty.
49. Odstranění nebo využití odpadu musí být osvědčeno jakýmkoli zařízením provádějícím způsoby odstraňování nebo využití odpadu, včetně způsobů D13 až D15 nebo R12 nebo R13. Zařízení, které provádí způsoby D13 až D15 nebo R12 nebo R13 nebo D1 až D12 nebo R1 až R11, následující po způsobech D13 až D15 nebo R12 nebo R13 prováděných v téže zemi, by tedy nemělo vyplňovat blok 19, aby osvědčilo odstranění nebo využití odpadu, protože tento blok již vyplnilo zařízení, které provádí způsoby D13 až D15 nebo R12 nebo R13. Způsob, jakým odstranění nebo využití odpadu v tomto zvláštním případě osvědčit, si musí určit každá země samostatně.
50. **Blok 20, 21 a 22**: Tyto bloky musejí být použity pro kontrolu celními úřady na hranicích Společenství.“

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 670/2008**ze dne 15. července 2008****o zapsání názvu do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení
(Arroz Carolino das Lezírias Ribatejanas (CHZO))**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 4 první pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 6 odst. 2 prvním pododstavcem nařízení (ES) č. 510/2006 byla žádost podaná Portugalskem o zápis názvu „Arroz Carolino das Lezírias Ribatejanas“ uveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾.

- (2) Protože nebyla Komisi oznámena žádná námitka podle článku 7 nařízení (ES) č. 510/2006, může být uvedený název zapsán do rejstříku,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Název uvedený v příloze tohoto nařízení se zapisuje do rejstříku.

Článek 2 Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. července 2008.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 417/2008 (Úř. věst. L 125, 9.5.2008, s. 27).

⁽²⁾ Úř. věst. C 258, 31.10.2007, s. 12.

PŘÍLOHA

Zemědělské produkty určené k lidské spotřebě, uvedené v příloze I Smlouvy:

Třída 1.6 Ovoce, zelenina a obiloviny v nezměněném stavu nebo zpracované

PORTUGALSKO

Arroz Carolino das Lezírias Ribatejanas (CHZO).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 671/2008**ze dne 15. července 2008,****kterým se stanoví dovozní clo v odvětví obilovin platné ode dne 16. července 2008**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1249/96 ze dne 28. června 1996, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o dovozní cla v odvětví obilovin ⁽²⁾, a zejména na čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 136 odst. 1 nařízení (ES) č. 1234/2007 se dovozní clo za produkty kódů KN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 [vysoce jakostní pšenice obecná], 1002, ex 1005, jiná než hybridní osivo, a ex 1007, jiná než hybridy k setí, rovná intervenční ceně platné pro uvedené produkty při dovozu, zvýšené o 55 % a snížené o dovozní cenu CIF platnou pro dotyčnou zásilku. Uvedené clo však nesmí překročit celní sazbu společného celního sazebníku.
- (2) Podle čl. 136 odst. 2 nařízení (ES) č. 1234/2007 se pro účely výpočtu dovozního cla podle odstavce 1 uvedeného článku pro uvedené produkty pravidelně stanoví reprezentativní dovozní ceny CIF.

- (3) Podle čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 1249/96 je cenou pro výpočet dovozního cla produktů kódů KN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vysoce jakostní pšenice obecná), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 a 1007 00 90 denní reprezentativní dovozní cena CIF určená postupem podle článku 4 uvedeného nařízení.
- (4) Je třeba stanovit dovozní cla použitelná ode dne 16. července 2008 až do doby, kdy budou stanovena nová dovozní cla a vstoupí v platnost.
- (5) Nicméně v souladu s nařízením Komise (ES) č. 608/2008 ze dne 26. června 2008 o dočasném pozastavení dovozních cel na některé obiloviny pro hospodářský rok 2008/2009 ⁽³⁾, se platnost některých cel stanovených tímto nařízením pozastavuje,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Počínaje dnem 16. července 2008 jsou dovozní cla v odvětví obilovin uvedená v čl. 136 odst. 1 nařízení (ES) č. 1234/2007 stanovena v příloze I tohoto nařízení na základě údajů uvedených v příloze II.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 16. července 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. července 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 510/2008 (Úř. věst. L 149, 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Úř. věst. L 161, 29.6.1996, s. 125. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1816/2005 (Úř. věst. L 292, 8.11.2005, s. 5).

⁽³⁾ Úř. věst. L 166, 27.6.2008, s. 19.

PŘÍLOHA I

Dovozní cla za produkty podle čl. 136 odst. 1 nařízení (ES) č. 1234/2007 použitelná ode dne 16. července 2008

Kód KN	Popis zboží	Dovozní clo ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PŠENICE tvrdá vysoké jakosti	0,00 ⁽²⁾
	střední jakosti	0,00 ⁽²⁾
	nízké jakosti	0,00 ⁽²⁾
1001 90 91	PŠENICE obecná, k setí	0,00
ex 1001 90 99	PŠENICE obecná vysoké jakosti, jiná než osivo	0,00 ⁽²⁾
1002 00 00	ŽITO	0,00 ⁽²⁾
1005 10 90	KUKUŘICE, jiná než hybridní osivo	0,00
1005 90 00	KUKUŘICE, jiná než osivo ⁽³⁾	0,00 ⁽²⁾
1007 00 90	zrna ČIROKU, jiná než hybridy k setí	0,00 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Pro zboží, které je do Společenství dopravováno přes Atlantický oceán nebo Suezským průplavem může podle čl. 2 odst. 4 nařízení (ES) č. 1249/96 dovozce získat snížení cla ve výši:

- 3 EUR/t, pokud se přístav vykládky nachází ve Středozemním moři,
- 2 EUR/t, pokud se přístav vykládky nachází v Dánsku, Estonsku, Irsku, Litvě, Lotyšsku, Polsku, Finsku, Švédsku, Spojeném království nebo na atlantickém pobřeží Iberského poloostrova.

⁽²⁾ V souladu s nařízením (ES) č. 608/2008 se použití tohoto práva pozastavuje.

⁽³⁾ Dovozci může být poskytnuto paušální snížení ve výši 24 EUR/t, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 5 nařízení (ES) č. 1249/96.

PŘÍLOHA II

Prvky výpočtu cel stanovených v příloze I

30.6.2008-14.7.2008

1. Průměry za referenční období podle čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 1249/96:

(EUR/t)

	Pšenice obecná ⁽¹⁾	Kukuřice	Pšenice tvrdá, vysoké jakosti	Pšenice tvrdá, střední jakosti ⁽²⁾	Pšenice tvrdá, nízké jakosti ⁽³⁾	Ječmen
Burza	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Kotace	225,48	178,70	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	270,50	260,50	240,50	156,00
Prémie – Záliv	—	8,28	—	—	—	—
Prémie – Velká jezera	20,21	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Kladná premie 14 EUR/t zahrnuta (čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1249/96).⁽²⁾ Záporná premie 10 EUR/t (čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1249/96).⁽³⁾ Záporná premie 30 EUR/t (čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1249/96).

2. Průměry za referenční období podle čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 1249/96:

Náklady za přepravu: Mexický záliv–Rotterdam: 43,30 EUR/t

Náklady za přepravu: Velká jezera–Rotterdam: 44,46 EUR/t

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 15. července 2008,

kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/868/ES

(2008/583/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 2 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 20. prosince 2007 přijala Rada rozhodnutí 2007/868/ES, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu ⁽²⁾, jež stanoví aktualizovaný seznam osob a subjektů, na něž se uvedené nařízení vztahuje.

(2) Všem osobám, skupinám a subjektům, u nichž to bylo prakticky možné, poskytla Rada odůvodnění jejich zařazení na seznam v rozhodnutí 2007/868/ES. Jedné skupině a třem osobám bylo pozměněné odůvodnění, bylo-li to možné, poskytnuto v dubnu 2008.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 70. Nařízení naposledy pozměněné rozhodnutím 2007/868/ES (Úř. věst. L 340, 22.12.2007, s. 100).

⁽²⁾ Úř. věst. L 340, 22.12.2007, s. 100. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2008/343/ES (Úř. věst. L 116, 30.4.2008, s. 25).

(3) Formou oznámení zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 22. prosince 2007 ⁽³⁾ informovala Rada osoby, skupiny a subjekty uvedené na seznamu v rozhodnutí 2007/868/ES, že se rozhodla je na seznamu ponechat. Rada rovněž dotyčné osoby, skupiny a subjekty informovala o možnosti požádat Radu o odůvodnění svého zařazení na seznam (v případě, že jim toto odůvodnění ještě nebylo sděleno).

(4) Rada provedla v souladu s čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 celkový přezkum seznamu osob, skupin a subjektů, na něž se uvedené nařízení vztahuje. Vzala přitom v úvahu připomínky, jež Radě dotčené osoby, skupiny a subjekty předložily.

(5) V případě jedné skupiny vzala Rada na vědomí skutečnost, že rozhodnutí příslušného orgánu, na jehož základě byla skupina zařazena na seznam, pozbylo dnem 24. června 2008 platnosti. Radě však byly předloženy nové informace, které se této skupiny týkají. Rada má za to, že tyto nové informace odůvodňují zařazení této skupiny na seznam.

(6) Rada stanovila, že jedna osoba by měla být vypuštěna ze seznamu osob, skupin a subjektů, na něž se vztahuje nařízení (ES) č. 2580/2001.

⁽³⁾ Úř. věst. C 314, 22.12.2007, s. 42.

- (7) Rada došla k závěru, že s výjimkou osoby uvedené v 6. bodu odůvodnění byly osoby, skupiny a subjekty uvedené v příloze společného postoje 2007/871/SZBP ⁽¹⁾ zapojeny do teroristických činů ve smyslu čl. 1 odst. 2 a 3 společného postoje Rady 2001/931/SZBP ze dne 27. prosince 2001 o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu ⁽²⁾, že příslušné orgány ve vztahu k nim přijaly rozhodnutí ve smyslu čl. 1 odst. 4 uvedeného společného postoje a že by i nadále měly být předmětem zvláštních omezujících opatření stanovených v nařízení (ES) č. 2580/2001.

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Seznam uvedený v čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 je obsažen v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Rozhodnutí 2007/868/ES se zrušuje.

Článek 3

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 15. července 2008.

- (8) Seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahuje nařízení (ES) č. 2580/2001, by měl být odpovídajícím způsobem aktualizován,

*Za Radu
předseda
M. BARNIER*

⁽¹⁾ Ve znění společného postoje Rady 2008/346/SZBP ze dne 29. dubna 2008 (Úř. věst. L 116, 30.4.2008, s. 53).

⁽²⁾ Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 93.

PŘÍLOHA

Seznam osob, skupin a subjektů uvedených v článku 1

1. OSOBY

1. ABOU, Rabah Naami (také znám jako Naami Hamza; Mihoubi Faycal; Fellah Ahmed; Dafri Rèmei Lahdi), narozen dne 1.2.1966 v Alžíru (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
2. ABOUD, Maisi (také znám jako „švýcarský Abderrahmán“), narozen dne 17.10.1964 v Alžíru (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
3. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (také znám jako ABU OMRAN; AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), narozen dne 26.6.1967 v Qatif-Bab al Shamal v Saúdské Arábii; státní příslušník Saudské Arábie
4. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, narozen v Al Ihsa v Saúdské Arábii; státní příslušník Saudské Arábie
5. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, narozen dne 16.10.1966 v Tarutu v Saúdské Arábii; státní příslušník Saudské Arábie
6. ARIOUA, Azzedine, narozen dne 20.11.1960 v Constantine (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
7. ARIOUA, Kamel (také znám jako Lamine Kamel), narozen dne 18.8.1969 v Costantine (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
8. ASLI, Mohamed (také znám jako Dahmane Mohamed), narozen dne 13.5.1975 v Ain Taya (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
9. ASLI, Rabah, narozen dne 13.5.1975 v Ain Taya (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
10. ATWA, Ali (také znám jako BOUSLIM, Ammar Mansour; SALIM, Hassan Rostom), Libanon, narozen v roce 1960 v Libanonu; státní příslušník Libanonu
11. BOUYERI, Mohammed (také znám jako Abu ZUBAIR; SOBIAR; Abu ZOUBAIR), narozen dne 8.3.1978 v Amsterdamu (Nizozemsko) – člen skupiny „Hofstadgroep“
12. DARIB, Noureddine (také znám jako Carreto; Zitoun Mourad), narozen dne 1.2.1972 v Alžírsku – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
13. DJABALI, Abderrahmane (také znám jako Touil), narozen dne 1.6.1970 v Alžírsku – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
14. EL FATMI, Noureddine (také znám jako Nouriddin EL FATMI; Nouriddine EL FATMI; Noureddine EL FATMI; Abu AL KA'E KA'E; Abu QAE QAE; FOUAD; FZAD; Nabil EL FATMI; Ben MOHAMMED; Ben Mohand BEN LARBI; Ben Driss Muhand IBN LARBI; Abu TAHAR; EGGIE), narozen dne 15.8.1982 v Midaru (Maroko), (marocký) pas č. N829139 -člen skupiny „Hofstadgroep“
15. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (také znám jako AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), narozen dne 10.7.1965 nebo 11.7.1965 v El Dibabiye v Saúdské Arábii; státní příslušník Saudské Arábie
16. FAHAS, Sofiane Yacine, narozen dne 10.9.1971 v Alžíru (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
17. IZZ-AL-DIN, Hasan (také znám jako GARBAYA, AHMED; SA-ID; SALWWAN, Samir), Libanon, narozen v roce 1963 v Libanonu, státní příslušník Libanonu
18. LASSASSI, Saber (také znám jako Mimiche), narozen dne 30.11.1970 v Constantine (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
19. MOHAMMED, Khalid Shaikh (také znám jako ALI, Salem; BIN KHALID, Fahd bin Adballah; HENIN, Ashraf Refaat Nabith; WADOOD, Khalid Abdul), narozen dne 14.4.1965 nebo 1.3.1964 v Pákistánu; cestovní pas č. 488555

20. MOKTARI, Fateh (také znám jako Ferdi Omar), narozen dne 26.12.1974 v Hussein Dey (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
21. NOUARA, Farid, narozen dne 25.11.1973 v Alžíru (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
22. RESSOUS, Hoari (také znám jako Hallasa Farid), narozen dne 11.9.1968 v Alžíru (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
23. SEDKAOUI, Noureddine (také znám jako Nounou), narozen dne 23.6.1963 v Alžíru (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
24. SELMANI, Abdelghani (také znám jako Gano), narozen dne 14.6.1974 v Alžíru (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
25. SENOUCI, Sofiane, narozen dne 15.4.1971 v Hussein Dey (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
26. SISON, José Maria (také znám jako Armando Liwanag; Joma), narozen dne 8.2.1939 v Cabugau (Filipíny) – vůdce „Komunistické strany Filipín“ včetně „NPA“
27. TINGUALI, Mohammed (také znám jako Mouh di Kouba), narozen dne 21.4.1964 v Blidě (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
28. WALTERS, Jason Theodore James (také znám jako Abdullah; David), narozen dne 6.3.1985 v Amersfoortu (Nizozemsko), (nizozemský) pas č. NE8146378 – člen skupiny „Hofstadgroep“

2. SKUPINY A SUBJEKTY

1. „Abú Nidal Organisation“ – „ANO“ (také známa jako „Revoluční rada Fatáhu“, „Arabské revoluční brigády“, „Černé září“ a „Revoluční organizace socialistických muslimů“)
2. „Brigáda mučedníků al-Aksá“
3. „Al-Aksá e.V.“
4. „Al-Takfir“ a „al-Hidžra“
5. „Óm Šinrikjó/Aum Shinrikyo“ (také známa jako „AUM“, „Aum nejvyšší pravda“, „Aleph“)
6. „Babbar Khalsa“
7. „Komunistická strana Filipín“ včetně „New Peoples Army“ – „NPA“ („Nové lidové armády“), Filipíny, spojené se SISONEM José Mariou (také znám jako Armando Liwanag; Joma, vůdce „Komunistické strany Filipín“ včetně „NPA“)
8. „Gama'a al-Islamiyya“ (také známa jako „Al-Gama'a al-Islamiyya“) („Islámská skupina“ – „IG“)
9. „İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi“ – „IBDA-C“ („Fronta islámských bojovníků Velkého východu“)
10. „Hamás“ (včetně „Hamás-Izz al-Din al-Qassem“)
11. „Hizb al-Mudžáhidín“ – „HM“)
12. „Hofstadgroep“
13. „Nadace Svaté země pro obnovu a rozvoj“
14. „International Sikh Youth Federation) – „ISYF““ („Mezinárodní federace sikhské mládeže“)

15. „Kahane Chai“ (také známa jako „Kach“)
  16. „Khalisan Zindabad Force“ – „KZF“
  17. „Kurdská strana pracujících“ – „PKK“ (také známa jako „KADEK“; „KONGRA-GEL“)
  18. „Tygři osvobození tamilského Ílamu“ – „LTTE“
  19. „Mujahedin-e Khalq Organisation“ – „MEK“ nebo „MKO“, kromě „National Council of Resistance of Iran“– „NCRI“ („Národní rady odporu Íránu“) (také známa jako „The National Liberation Army of Iran“ – „NLA“ („Národně osvobozenecá armáda Íránu“) (militantní křídlo „MEK“), a dále jako „People’s Mujahidin of Iran“ – „PMOI“ („Mudžáhidové íránského lidu“) nebo jako „Muslim Iranian Student’s Society“ („Muslimská společnost íránských studentů“)
  20. „Ejército de Liberación Nacional“ („Národně osvobozenecá armáda“)
  21. „Palestine Liberation Front“ – „PLF“ („Palestinská fronta osvobození“)
  22. „Palestinský islámský džihád“ – „PIJ“
  23. „Popular Front for the Liberation of Palestine“ – „PFLP“ („Lidová fronta za osvobození Palestiny“)
  24. „Popular Front for the Liberation of Palestine – General Command“ („Vrchní velitelství Lidové fronty za osvobození Palestiny“) (také známo jako „PFLP-General Command“ – „PFLP-GC“)
  25. „Fuerzas armadas revolucionarias de Columbia“ – „FARC“ („Revoluční ozbrojené síly Kolumbie“)
  26. „Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi“ – „DHKP/C“ („Revoluční lidově osvobozenecá armáda/fronta/strana“) (také známa jako „Devrimci Sol“ („Revoluční levice“), „Dev Sol“)
  27. „Sendero Luminoso“ – „SL“ („Světlá stezka“)
  28. „Stichting Al Aqsa“ („Nadace al-Aksá“) (také známa jako „Stichting Al-Aqsa Nederland“; „Al Aqsa Nederland“)
  29. „Teyrbazen Azadiya Kurdistan“– „TAK“ (také známa jako „Kurdistan Freedom Falcons“ („Sokoli za osvobození Kurdistanu“) nebo jako „Kurdistan Freedom Hawks“ („Jestřábi za osvobození Kurdistanu“)
  30. „Autodefensas Unidas de Colombia“ – „AUC“ („Spojené síly/skupiny pro sebeobranu Kolumbie“)
-

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 15. července 2008,

kterým se mění rozhodnutí 2006/493/ES, kterým se stanoví částka podpory Společenství pro rozvoj venkova na období od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2013, její roční rozdělení a minimální částka, která má být soustředěna v regionech způsobilých v rámci konvergenčního cíle

(2008/584/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 69 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Rady 2006/493/ES ⁽²⁾ stanoví částku podpory Společenství pro rozvoj venkova na období od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2013, její roční rozdělení, jakož i minimální částku, která má být soustředěna v regionech způsobilých v rámci konvergenčního cíle.
- (2) Vzhledem k tomu, že se rozpočtový orgán na základě bodu 48 interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní

a řádném finančním řízení ⁽³⁾ rozhodnul přesunout určité prostředky na závazky podpory Společenství pro rozvoj venkova podle nařízení (ES) č. 1698/2005, které nebyly v roce 2007 využity, je třeba změnit rozhodnutí 2006/493/ES s cílem přidělit tyto prostředky na období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2013.

- (3) Rozhodnutí 2006/493/ES by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Příloha rozhodnutí 2006/493/ES se nahrazuje zněním v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije ode dne 1. ledna 2008.

V Bruselu dne 15. července 2008.

Za Radu
předseda
M. BARNIER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 146/2008 (Úř. věst. L 46, 21.2.2008, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 195, 15.7.2006, s. 22.

⁽³⁾ Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1. Dohoda naposledy pozměněná rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady 2008/371/ES (Úř. věst. L 128, 16.5.2008, s. 8).

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

Celková částka prostředků na závazky na období 2007–2013, roční rozdělení a minimální částka, která má být soustředěna v regionech způsobilých v rámci konvergenčního cíle (*)

Ceny roku 2004 v EUR (**)	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Celkem
Celková částka pro EU 25, plus Bulharsko a Rumunsko	9 325 497 783	10 788 767 263	10 515 007 756	10 278 583 653	9 824 886 713	9 588 187 168	9 356 225 581	69 677 155 918
Minimální částka pro regiony způsobilé v rámci konvergenčního cíle								27 676 975 284

(*) Před povinným odlišením a jinými převody z výdajů souvisejících s trhem a přímých plateb ze společné zemědělské politiky na rozvoj venkova.
(**) Částka je zaokrouhlena na celé euro.

Celková částka prostředků na závazky na období 2007–2013, roční rozdělení a minimální částka, která má být soustředěna v regionech způsobilých v rámci konvergenčního cíle (*)

Běžné ceny v EUR (**)	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Celkem
Celková částka pro EU 25, plus Bulharsko a Rumunsko	9 896 292 851	11 678 108 653	11 609 418 209	11 575 354 634	11 285 706 554	11 234 089 442	11 181 555 662	78 460 526 005
Minimální částka pro regiony způsobilé v rámci konvergenčního cíle								31 232 644 963

(*) Před povinným odlišením a jinými převody z výdajů souvisejících s trhem a přímých plateb ze společné zemědělské politiky na rozvoj venkova.
(**) Částka je zaokrouhlena na celé euro.

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 7. července 2008

o vynětí výroby elektřiny v Rakousku z použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb

(oznámeno pod číslem K(2008) 3382)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2008/585/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

(2) Žádost předložená Rakouskou republikou se týká výroby elektřiny.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb⁽¹⁾, a zejména na čl. 30 odst. 4 a 6 uvedené směrnice,

(3) K žádosti je připojen dopis nezávislého vnitrostátního orgánu E-Control (Energie-Control GmbH, regulátor rakouského trhu s elektřinou a zemním plynem), který se omezuje na prohlášení, že „nejsou námitky proti vynětí z použití právních předpisů o zadávání veřejných zakázek v oblasti výroby elektřiny“.

s ohledem na žádost Rakouské republiky předloženou prostřednictvím e-mailu dne 10. ledna 2008,

II. PRÁVNÍ RÁMEC

po konzultaci Poradního výboru pro veřejné zakázky,

(4) Článek 30 směrnice 2004/17/ES stanoví, že zakázky určené pro umožnění výkonu jedné z činností, na které se směrnice vztahuje, se touto směrnicí neřídí, pokud je daná činnost v členském státě, ve kterém má být vykonávána, přímo vystavena hospodářské soutěži na trzích, na které není omezen přístup. Přímé vystavení hospodářské soutěži se posuzuje na základě objektivních kritérií s přihlédnutím ke zvláštnostem dotyčného odvětví. Přístup na trh se považuje za neomezený, pokud členský stát provedl a uplatňuje příslušné právní předpisy Společenství k otevření daného odvětví nebo jeho části. Tyto právní předpisy jsou uvedeny v příloze XI směrnice 2004/17/ES, která, pokud jde o odvětví elektřiny, odkazuje na směrnici Evropského parlamentu a Rady 96/92/ES ze dne 19. prosince 1996 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽²⁾. Směrnice 96/92/ES byla nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES⁽³⁾, která vyžaduje ještě vyšší stupeň otevřenosti trhu.

vzhledem k těmto důvodům:

I. SKUTEČNOSTI

(1) Dne 10. ledna 2008 Rakousko předalo Komisi prostřednictvím e-mailu žádost podle čl. 30 odst. 4 směrnice 2004/17/ES. Komise si prostřednictvím e-mailu ze dne 4. února 2008 vyžádala doplňující informace, které byly po prodloužení původní lhůty předány rakouskými orgány prostřednictvím e-mailu ze dne 29. února 2008.

⁽²⁾ Úř. věst. L 27, 30.1.1997, s. 20.⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Komise (ES) č. 213/2008 (Úř. věst. L 74, 15.3.2008, s. 1).⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2008/3/ES (Úř. věst. L 17, 22.1.2008, s. 6).

- (5) Rakousko provedlo a uplatnilo nejen směrnici 96/92/ES, nýbrž i směrnici 2003/54/ES, a zvolilo právní a funkční oddělení u přenosových a rozvodných sítí s výjimkou nejmenších společností, které jsou vyňaty z požadavků na funkční oddělení. Přístup na trh by proto v souladu s čl. 30 odst. 3 prvním pododstavcem měl být považován za neomezený.
- (6) Přímé vystavení hospodářské soutěži by mělo být hodnoceno na základě různých ukazatelů, z nichž žádný není sám o sobě rozhodující. Pokud jde o trhy dotčené tímto rozhodnutím, jedním kritériem, které by mělo být vzato v úvahu, je podíl hlavních účastníků na jednotlivých trzích. Dalším kritériem je stupeň koncentrace na těchto trzích. Vzhledem k charakteristice daných trhů by měla být vzata v úvahu i další kritéria, jako je fungování vyrovnávacího trhu, cenová konkurence a míra, v jaké odběratelé mění dodavatele.
- (7) Tímto rozhodnutím není dotčeno uplatňování pravidel hospodářské soutěže.

III. POSOUZENÍ

- (8) Žádost předložená Rakouskou republikou se týká výroby elektřiny v Rakousku.
- (9) Rakousko je rozděleno do tří vyrovnávacích zón a v jedné z nich se vyskytují místa vnitřního přetížení (vyrovnávací zóna APG, kde může dojít k přetížení mezi oblastí Vídně a Štýrského Hradce, propojených prostřednictvím tzv. „Steirermarkleitung“). Nabízí se tedy otázka, zda by zeměpisný trh byl menší než vnitrostátní⁽¹⁾. Podle dostupných informací jsou však ve většině případů důsledky vnitřního přetížení zvládnuty pomocí technických opatření, např. použití posouvačů fáze k řízení přenosové kapacity. V ojedinělých případech může být nutné využít pomocné elektrárny ke stabilizaci sítě. Pokud si místa vnitřního přetížení vyžádají snížení výrobní kapacity výrobců energie v severním Rakousku, což se podle rakouských orgánů stává výjimečně, zaplatí jim provozovatel sítě odškodné. Místa přetížení se však

nevyskytují mezi touto vyrovnávací zónou a dvěma dalšími vyrovnávacími zónami v Rakousku, ani mezi vyrovnávací zónou APG a Německem. Důsledky vnitřního přetížení, pokud jde o dodávky energie a konkurenci, nejsou proto podle dostupných údajů významné. Neexistence přetížení na propojení s Německem vyvolala otázku, zda se nevytvořil zeměpisný trh zahrnující tyto dvě země, avšak Komise dospěla k závěru, že nikoli⁽²⁾. Z těchto důvodů je třeba považovat území Rakouské republiky pro účely posouzení podmínek stanovených v čl. 30 odst. 1 nařízení 2004/17/ES za trh relevantní, avšak nikoli za izolovaný od okolních zemí.

- (10) Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu: Zpráva o pokroku při vytváření vnitřního trhu se zemním plynem a elektřinou⁽³⁾ (dále jen „zpráva z roku 2005“) uvádí, že „na mnoha vnitrostátních trzích dochází k vysokému stupni průmyslové koncentrace, a tím k omezení rozvoje účinné hospodářské soutěže“⁽⁴⁾. Proto Komise dospěla k závěru, že pokud jde o výrobu elektřiny, „jedním z ukazatelů míry hospodářské soutěže na vnitrostátních trzích je celkový podíl na trhu tří největších výrobců“⁽⁵⁾. Pracovní dokument útvarů Komise ze dne 15. dubna 2008 (SEK(2008) 460)⁽⁶⁾ uvádí podíl tří největších výrobců v roce 2006 ve výši 52,2 %. Rakousko však vykazuje významné hodnoty vývozu a dovozu elektrické energie, kdy v roce 2005 dosáhl vývoz více než 17 500 GWh a dovoz více než 20 000 GWh. Je tedy čistým dovozcem a dovezená elektřina se na pokrytí jeho celkových potřeb⁽⁷⁾ podílela zhruba z jedné čtvrtiny⁽⁸⁾, zejména pokud jde o energii v pásmu základního zatížení. Dovoz elektřiny ze zahraničí tedy vytváří určitý tlak na cenové chování předních rakouských výrobců energie, a v důsledku toho se při investování do odvětví energetiky na rakouském území přihlíží k ostatním výrobcům v okolních zemích, především v Německu. Tyto faktory by se proto měly považovat za projev určitého stupně přímého vystavení hospodářské soutěži při výrobě elektrické energie.

- (11) Za doplňkový ukazatel by se dále mělo pokládat fungování vyrovnávacích trhů, byt představují malý podíl na celkovém množství elektrické energie vyrobené a/nebo spotřebované v členském státě. V podstatě „jakýkoli účastník trhu, který snadno nedokáže přizpůsobit svůj výrobní profil charakteristikám svých zákazníků,

⁽²⁾ Viz závěrečná zpráva, příloha B, bod A2, 7.

⁽³⁾ KOM(2005) 568 v konečném znění, 15.11.2005.

⁽⁴⁾ Zpráva z roku 2005, s. 2.

⁽⁵⁾ Zpráva z roku 2005, s. 7.

⁽⁶⁾ Tabulka č. 6 „Postavení na velkoobchodním trhu v roce 2006“, s. 12 pracovního dokumentu útvarů Komise: Doprovodný dokument ke zprávě o pokroku při vytváření vnitřního trhu se zemním plynem a elektřinou, KOM(2008) 192 v konečném znění ze dne 15. dubna 2008.

⁽⁷⁾ Tj. množství elektřiny pro domácí spotřebu a vývoz.

⁽⁸⁾ Podle informací předložených rakouskými orgány činí podíl 23,5 %.

⁽¹⁾ Viz KOM(2006) 851 v konečném znění ze dne 10. ledna 2007. Sdělení Komise: Šetření podle článku 17 nařízení (ES) č. 1/2003 v odvětvích zemního plynu a elektrické energie v Evropě (dále jen „závěrečná zpráva“, příloha B, bod A1, 2).

pocítí rozdíl mezi cenou, za kterou provozovatel přenosové soustavy (TSO) prodává nedostatečnou energii, a cenou, za kterou koupí zpět nadbytečnou výrobu. Tyto ceny může provozovatel přenosové soustavy stanovit přímo regulační orgán, nebo bude uplatněn tržní mechanismus, tzn. že cena je určována na základě nabídek od ostatních výrobců, kteří tímto způsobem regulují svou výrobu směrem nahoru či dolů [...]. Vážný problém pro malé účastníky na trhu nastává tehdy, pokud vzniká riziko, že dojde k velkému rozpětí mezi nákupní cenou od provozovatele přenosové soustavy a prodejní cenou. K tomu dochází v několika členských státech a bude to patrně mít nepříznivý dopad na rozvoj hospodářské soutěže. Velké rozpětí může svědčit o nedostatečné úrovni hospodářské soutěže na vyrovnávacím trhu, který může být ovládnut pouze jedním či dvěma hlavními výrobci energie.“⁽¹⁾ Charakter rakouského vyrovnávacího trhu a jeho hlavní rysy – zejména tržní ceny a relativně malé rozpětí⁽²⁾ mezi nákupní cenou od provozovatele přenosové soustavy a prodejní cenou – by měly být považovány za další ukazatel toho, že výroba elektrické energie je přímo vystavena hospodářské soutěži.

- (12) Vzhledem k vlastnostem daného výrobku (elektřina) a nedostatku či nedostupnosti vhodných náhradních výrobků nebo služeb má při hodnocení stavu hospodářské soutěže na trzích s elektřinou větší význam cenová konkurence a tvorba cen. V případě velkých průmyslových (koncových) odběratelů, kteří ponejvíce získávají elektřinu přímo od dodavatelů, již jsou zároveň výrobci elektřiny, může počet odběratelů, kteří mění dodavatele, sloužit jako ukazatel cenové konkurence, a tedy nepřímo jako „přirozený ukazatel účinnosti hospodářské soutěže. Mění-li dodavatele pouze málo odběratelů, je pravděpodobné, že trh nefunguje správně, ačkoli by se neměly opomíjet výhody plynoucí z možnosti opětovného uzavření dohod s dosavadními dodavateli.“⁽³⁾ Mimoto „existence regulovaných cen pro koncového odběratele je jasným klíčovým faktorem chování zákazníka [...]. Přestože lze zachování kontrolních mechanismů v přechodném období odůvodnit, budou s blížící se potřebou investic způsobovat stále větší narušení.“⁽⁴⁾
- (13) Podle posledních dostupných údajů dosahuje míra, v jaké velcí a největší průmysloví odběratelé v Rakousku mění

dodavatele, úrovně 41,5 %⁽⁵⁾. V Rakousku navíc neexistuje kontrola cen pro koncového odběratele⁽⁶⁾, tzn. ceny určují samy hospodářské subjekty a nepotřebují před jejich zavedením souhlas žádného orgánu. Pokud tedy jde o změnu dodavatele v případě velkých a největších průmyslových (koncových) odběratelů a kontrolu cen pro koncového odběratele, je situace v Rakousku uspokojivá a měla by být považována za ukazatel přímého vystavení hospodářské soutěži.

IV. ZÁVĚRY

- (14) Vzhledem k faktorům zkoumaným v 9. až 13. bodě odůvodnění lze mít za to, že ve vztahu k výrobě elektřiny v Rakousku je podmínka přímého vystavení hospodářské soutěži stanovená v čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES splněna.
- (15) Jelikož se podmínka neomezeného přístupu na trh považuje za splněnou, směrnice 2004/17/ES by se neměla použít v případě, kdy zadavatelé udělují zakázky určené pro umožnění výroby elektřiny v Rakousku, ani v případě, kdy pořádají veřejné soutěže na vykonávání této činnosti v Rakousku.
- (16) Toto rozhodnutí se zakládá na právní a skutkové situaci z období od ledna do února roku 2008, jak je zřejmé z informací předložených Rakouskou republikou, ze zprávy z roku 2005 a její technické přílohy, ze sdělení z roku 2007, z dokumentu útvarů Komise z roku 2007 a ze závěrečné zprávy. Může být revidováno, pokud by v případě zásadních změn právní či skutkové situace došlo k tomu, že by nebyly splněny podmínky pro uplatnění čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Směrnice 2004/17/ES se nevztahuje na zakázky zadané zadavateli, které jim mají umožnit výrobu elektřiny v Rakousku.

⁽¹⁾ Pracovní dokument útvarů Komise, technická příloha ke zprávě z roku 2005, SEK(2005) 1448, dále jen „technická příloha“, s. 67–68.

⁽²⁾ Podle závěrečné zprávy odstavce 993 tabulky 52 činí rozpětí na rakouském vyrovnávacím trhu 27, čímž se řadí do spodní poloviny, protože v celé EU se rozpětí na vyrovnávacích trzích pohybuje mezi 0 a 79. Tato analýza sleduje dopady fungování vyrovnávacího trhu na výrobu elektrické energie, nikoli stupeň hospodářské soutěže na vyrovnávacím trhu jako takovém. Pro tyto účely není proto důležité, zda je nízké rozpětí způsobeno hospodářskou soutěží nebo regulací cen stanovenou regulátorem, stejně tak není pro tuto analýzu relevantní zvýšená koncentrace na vyrovnávacím trhu.

⁽³⁾ Zpráva z roku 2005, s. 9.

⁽⁴⁾ Technická příloha, s. 17.

⁽⁵⁾ Viz dokument nazvaný „Rakousko – přehled údajů o vnitřním trhu“ zveřejněný na internetové stránce http://ec.europa.eu/energy/energy_policy/doc/factsheets/market/market_at_en.pdf, který vychází z údajů od Energie-Control GmbH, rok 2007.

⁽⁶⁾ Technická příloha, s. 107.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Rakouské republice.

V Bruselu dne 7. července 2008.

Za Komisi
Charlie McCREEVY
člen Komise

AKTY PŘIJATÉ ORGÁNY ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍMI DOHODAMI

Pouze původní texty EHK/OSN mají podle mezinárodního veřejného práva právní účinek. Je zapotřebí ověřit si status a datum vstupu tohoto předpisu v platnost v nejnovější verzi dokumentu EHK/OSN o statusu TRANS/WP.29/343, který je k dispozici na internetové adrese: <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>

Předpis Evropské hospodářské komise OSN (EHK/OSN) č. 21 – Jednotná ustanovení o schvalování vozidel z hlediska jejich vnitřního vybavení

Zahrnuje veškerá platná znění až po:

doplněk 3 k sérii změn 01 – datum vstupu v platnost: 31. ledna 2003

1. OBLAST PŮSOBNOSTI

Tento předpis se vztahuje na vnitřní vybavení osobních automobilů, pokud jde o:

- 1.1 vnitřní součásti prostoru pro cestující s výjimkou zpětného zrcátka či zrcátek,
- 1.2 uspořádání ovládacích prvků,
- 1.3 střechu či otvírací střechu,
- 1.4 opěradla a zadní části sedadel,
- 1.5 elektrické ovládání oken, střešní panely a přepážky.

2. DEFINICE

Pro účely tohoto předpisu se

- 2.1 „schválením vozidla“ rozumí schválení typu vozidla vzhledem k jeho vnitřnímu vybavení,
- 2.2 „typem vozidla“ z hlediska vnitřního vybavení prostoru pro cestující rozumí vozidla kategorie M1, která se neliší v zásadních ohledech, jako jsou:
  - 2.2.1 tvary materiálů částí karosérie tvořících prostor pro cestující,
  - 2.2.2 uspořádání ovladačů,
  - 2.2.3 výkonnost ochranného systému, pokud je žadatelem zvolena referenční oblast v oblasti nárazu hlavy stanovené podle přílohy VIII (dynamické vyhodnocení),
    - 2.2.3.1 vozidla, která se liší pouze výkonností ochranného systému (systémů), spadají pod stejný typ vozidla, pokud cestujícím poskytují stejnou nebo lepší ochranu v porovnání se systémem nebo vozidlem předvedeným zkušebně odpovědné za provedení schvalovacích zkoušek,

- 2.3 „referenční oblasti“ rozumí oblast nárazu hlavy, jak je vymezena v příloze I tohoto předpisu, nebo podle volby výrobce podle přílohy VIII, s výjimkou těchto oblastí (viz příloha X, vysvětlivky k odstavcům 2.3 a 2.3.1):
- 2.3.1 prostoru vymezeného dopředným vodorovným průmětem kružnice opsané vnějšmu ohraničení ovládacího prvku řízení, zvětšeného o obvodový pás o šířce 127 mm; tento prostor je vymezen směrem dolů vodorovnou rovinou dotýkající se spodního okraje ovládacího prvku řízení, když se tento prvek nachází v poloze pro jízdu v přímém směru (viz příloha X, vysvětlivky k odstavcům 2.3 a 2.3.1),
- 2.3.2 části povrchu přístrojové desky mezi okrajem prostoru uvedeného v odstavci 2.3.1 a nejbližší vnitřní boční stěnou vozidla; tato část povrchu je vymezena směrem dolů vodorovnou rovinou dotýkající se spodního okraje ovládacího prvku řízení (viz příloha X, vysvětlivky k odstavcům 2.3 a 2.3.1),
- 2.3.3 bočních sloupků čelního skla (viz příloha X, vysvětlivky k odstavcům 2.3 a 2.3.1),
- 2.4 „úrovni přístrojové desky“ rozumí čára definovaná styčnými body svislých tečen s přístrojovou deskou (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 2.4),
- 2.5 „střechou“ rozumí horní část vozidla od horního okraje čelního skla k hornímu okraji zadního skla, po stranách vymezená horním rámem bočních stěn (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 2.5),
- 2.6 „pásovou čarou“ rozumí čára tvořená průhledným dolním obrysem bočních oken vozidla,
- 2.7 „kabrioletem“ rozumí vozidlo, u kterého se při určitém uspořádání nenachází nad pásovou čarou žádná tuhá část karosérie s výjimkou předních opěr střechy, přetahovacích tyčí a/nebo kotevních úchytů bezpečnostních pásů (viz příloha X, vysvětlivky k odstavcům 2.5 a 2.7),
- 2.8 „vozidlem s otvírací střechou“ rozumí vozidlo, u kterého je možno samotnou střechu nebo její část složit dozadu nebo rozevřít nebo ji lze posouvat, přičemž stávající konstrukční prvky vozidla zůstávají nad pásovou čarou (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 2.5),
- 2.9 „sklopným sedadlem“ rozumí pomocné sedadlo určené k občasnému použití, které je normálně sklopeno tak, aby nepředstavovalo překážku,
- 2.10 „ochranným systémem“ rozumí vnitřní výbava a zařízení určená k zadržení cestujících,
- 2.11 „typem ochranného systému“ rozumí kategorie ochranných zařízení, která se neliší v zásadních ohledech, jako jsou jejich:
- 2.11.1 technologie,
- 2.11.2 geometrie,
- 2.11.3 materiály,

- 2.12 „elektricky ovládanými okny“ rozumějí okna, která se zavírají elektrickým zdrojem vozidla,
- 2.13 „elektricky ovládanými systémy střešních panelů“ rozumějí pohyblivé panely ve střeše vozidla, které se zavírají pomocí elektrického napájení vozidla posuvným nebo sklápěcím pohybem; střešní systémy kabrioletů sem nespádají,
- 2.14 „elektricky ovládanými systémy přepážek“ rozumějí systémy, které rozdělují prostor pro cestující alespoň na dva oddíly a jež se zavírají pomocí elektrického napájení vozidla,
- 2.15 „rozevřením“ rozumí největší nebráněné rozevření mezi horním či čelním okrajem (podle směru zavírání) elektricky ovládaného okna, přepážky nebo střešního panelu a konstrukcí vozidla, která tvoří hranici okna, přepážky nebo střešního panelu při pohledu z vnitřku vozidla nebo v případě systému přepážky ze zadní části prostoru pro cestující; k měření rozevření se do něj (bez působení síly) vloží, obvykle kolmo k hraně okna, střešního panelu nebo přepážky a kolmo na směr zavírání, jak je znázorněno na obr. 1 přílohy IX, zkušební válcová tyč, a to z vnitřku vozidla ven, popřípadě ze zadní části prostoru pro cestující,
- 2.16 „klíč“
- 2.16.1 „klíčem zapalování“ rozumí zařízení, kterým se ovládá zdroj elektrického napájení nezbytného k provozu motoru vozidla; touto definicí se nevylučuje zařízení nemechanické povahy,
- 2.16.2 „výkonovým klíčem“ rozumí zařízení, které umožňuje napájení výkonových systémů vozidla; tímto klíčem může být i klíč zapalování. Touto definicí se nevylučuje zařízení nemechanické povahy,
- 2.17 „airbagem“ rozumí zařízení instalované jako doplněk bezpečnostních pásů a zádržných systémů v motorových vozidlech, tj. systémy, které v případě silného nárazu působícího na vozidlo automaticky uvede v činnost pružnou konstrukci, jejímž účelem je pomocí tlaku plynu, který se v ní nachází, zmírnit závažnost důsledků styku jedné nebo více částí těla cestujícího ve vozidle s vnitřkem prostoru pro cestující,
- 2.18 „ostrou hranou“ rozumí hrana tuhého materiálu o poloměru zaoblení menším než 2,5 mm, s výjimkou případů výčnělků menších než 3,2 mm, měřeno od panelu postupem uvedeným v odstavci 1 přílohy VI; v těchto případech se minimální poloměr zaoblení neuplatňuje, pokud výška výčnělku není větší než polovina jeho šířky a výčnělek má tupé hrany (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 2.18).
3. ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ
- 3.1 Žádost o schválení typu vozidla vzhledem k jeho vnitřnímu vybavení podává výrobce vozidla nebo jeho pověřený zástupce.
- 3.2 K žádosti je třeba přiložit ve trojím vyhotovení tyto doklady a uvést tyto údaje:

podrobný popis typu vozidla týkající se položek uvedených v odstavci 2.2, doplněný fotografií rozloženého pohledu na prostor pro cestující. Uvádějí se čísla a/nebo symboly identifikující typ vozidla.

- 3.3. Zkušebně odpovědné za provedení schvalovacích zkoušek se předává:
- 3.3.1 podle uvážení výrobce buď vozidlo, které je reprezentativní pro typ, jenž má být schválen, nebo jeho část či části, které se pro ověření a zkoušky předepsané tímto předpisem považují za podstatné,
- 3.3.2 na vyžádání této zkušebny určité součásti a určité vzorky použitých materiálů.
4. SCHVÁLENÍ
- 4.1 Splňuje-li vozidlo předvedené ke schválení podle tohoto předpisu požadavky odstavce 5, schválení typu vozidla se udělí.
- 4.2 Každému schválenému typu se přidělí schvalovací číslo. Jeho první dvě číslice (v současnosti je to dvojčíslí 01, což označuje sérii změn 01, jež vstoupila v platnost dne 26. dubna 1986) označují sérii změn zahrnující poslední významné technické změny předpisu v době udělení schválení. Táž smluvní strana nepřidělí totéž schvalovací číslo jinému typu vozidla.
- 4.3 Oznámení o schválení, prodloužení či zamítnutí schválení nebo o definitivním ukončení výroby typu vozidla podle tohoto předpisu se sdělí stranám dohody, které tento předpis uplatňují, za použití formuláře podle vzoru uvedeného v příloze II tohoto předpisu.
- 4.4 Ke každému vozidlu odpovídajícímu typu vozidla schválenému podle tohoto předpisu se zřetelně a na snadno přístupném místě upevní mezinárodní schvalovací značka sestávající z:
- 4.4.1 písmene E v kružnici, za kterým následuje rozlišovací číslo země, kde bylo vozidlo schváleno ⁽¹⁾,
- 4.4.2 čísla tohoto předpisu, za kterým následuje písmeno „R“, pomlčka a schvalovací číslo vpravo od kružnice uvedené v odstavci 4.4.1.
- 4.5 Pokud vozidlo odpovídá typu vozidla schválenému podle jednoho nebo několika předpisů tvořících přílohu dohody, v zemi, kde bylo uděleno schválení podle tohoto předpisu, není třeba symbol uvedený v odstavci 4.4.1 opakovat; v takovém případě se čísla předpisu a schvalovací čísla a další symboly podle všech předpisů, podle nichž bylo schválení v zemi, kde bylo uděleno schválení podle tohoto předpisu, uděleno, umístí ve svislých sloupcích napravo od symbolu uvedeného v odstavci 4.4.1.

⁽¹⁾ Pro Německo 1, pro Francii 2, pro Itálii 3, pro Nizozemsko 4, pro Švédsko 5, pro Belgie 6, pro Maďarsko 7, pro Českou republiku 8, pro Španělsko 9, pro Jugoslávii 10, pro Spojené království 11, pro Rakousko 12, pro Lucembursko 13, pro Švýcarsko 14, (15 neobsazeno), pro Norsko 16, pro Finsko 17, pro Dánsko 18, pro Rumunsko 19, pro Polsko 20, pro Portugalsko 21, pro Ruskou federaci 22, pro Řecko 23, pro Irsko 24, pro Chorvatsko 25, pro Slovinsko 26, pro Slovensko 27, pro Bělorusko 28, pro Estonsko 29, (30 neobsazeno), pro Bosnu a Hercegovinu 31, pro Lotyšsko 32, (33 neobsazeno), pro Bulharsko 34, (35 neobsazeno), pro Litvu 36, pro Turecko 37, (38 neobsazeno), pro Ažerbajdžán 39, pro Bývalou Jugoslávskou republiku Makedonii 40, (41 neobsazeno), pro Evropskou Unii 42 (schválení vydávají členské státy za použití svého příslušného symbolu EHK), pro Japonsko 43, (44 neobsazeno), pro Austrálii 45 a pro Ukrajinu 46. Dalším státům se přidělí následná čísla chronologicky v pořadí, ve kterém budou ratifikovat Dohodu o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla a pro zařízení a části, které lze montovat nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách vzájemného uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel, nebo v němž budou k této dohodě přistupovat. Takto přidělená čísla sdělí smluvním stranám dohody generální tajemník Organizace spojených národů.

- 4.6 Schvalovací značka musí být zřetelně čitelná a nesmazatelná.
- 4.7 Schvalovací značka se umístí poblíž tabulky s údaji o vozidlu připevněné výrobcem nebo přímo na ní.
- 4.8 Příklady uspořádání schvalovacích značek jsou uvedeny v příloze III.
5. POŽADAVKY
- 5.1 Přední vnitřní části prostoru pro cestující nad úrovní přístrojové desky před body „H“ předních sedadel, mimo boční dveře.
- 5.1.1 V referenční oblasti definované v odstavci 2.3 se nesmějí nacházet žádné nebezpečně drsné plochy ani ostré hrany, které by mohly zvýšit nebezpečí závažného poranění cestujících. Je-li oblast nárazu hlavy určena podle přílohy I, považují se díly uvedené v odstavcích 5.1.2 až 5.1.6 za vyhovující, splňují-li požadavky těchto odstavců. Je-li oblast nárazu hlavy určena podle přílohy VIII, uplatní se požadavky odstavce 5.1.7 (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.1.1).
- 5.1.2 Části vozidla uvnitř referenční oblasti mimo ty, které nejsou součástí přístrojové desky a nacházejí se ve vzdálenosti menší než 10 cm od zasklených povrchů, musí pohlcovat energii, jak je předepsáno v příloze IV tohoto předpisu. Rovněž se nezapočítávají ty části uvnitř referenční oblasti, které splňují obě následující podmínky, jestliže (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.1.2):
- 5.1.2.1 při zkoušce podle požadavků přílohy IV tohoto předpisu se kyvadlo dotýká částí mimo referenční oblast a
- 5.1.2.2 testované součásti se nacházejí ve vzdálenosti menší než 10 cm od částí dotčených mimo referenční oblast, přičemž se tato vzdálenost měří na povrchu referenční oblasti,
- případné kovové podpůrné konstrukce nemají žádné vyčnívající hrany.
- 5.1.3 Pokud spodní hrana přístrojové desky nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 5.1.2, musí být zaoblena s poloměrem zaoblení alespoň 19 mm (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.1.3).
- 5.1.4 Spínače, knoflíky táhel apod. zhotovené z tuhého materiálu, které – měřeno postupem podle přílohy VI – vyčnívají z přístrojové desky o 3,2 až 9,5 mm, musejí mít příčný průřez alespoň 2 cm², měřeno ve vzdálenosti 2,5 mm od nejvíce vyčnívajícího bodu, a jejich okraje musejí být zaoblené s poloměrem zaoblení alespoň 2,5 mm (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.1.4).
- 5.1.5 Pokud tyto součásti vyčnívají z povrchu přístrojové desky o více než 9,5 mm, musejí být konstruovány a zhotoveny tak, aby se působením podélné vodorovné síly o velikosti 37,8 daN, vyvolané zkušebním pístem s plochým dnem o průměru nejvýše 50 mm, zatlačily do povrchu přístrojové desky natolik, aby nevyčnívaly více než 9,5 mm, nebo aby se oddělily, v kterémžto případě po nich nesmějí zůstat žádné nebezpečné výčnělky delší než 9,5 mm. Plocha průřezu ve vzdálenosti nepřevyšující 6,5 mm od nejvíce vyčnívajícího bodu musí činit alespoň 6,5 cm² (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.1.5).

- 5.1.6 V případě výčnělku, který představuje součást zhotovená z netuhého materiálu o tvrdosti menší než 50 Shore A připevněná na tuhé podložce, se požadavky bodů 5.1.4 a 5.1.5 vztahují pouze na tuhou podložku, nebo je třeba dostatečnými zkouškami podle přílohy IV prokázat, že se při specifikované rázové zkoušce onen měkký materiál o tvrdosti menší než 50 Shore A nerozřízne tak, aby se dostal do styku s podložkou. V tomto případě se požadavky na poloměr neuplatňují (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.1.6).
- 5.1.7. Platí tyto odstavce:
- 5.1.7.1 Pokud ochranný systém typu vozidla nedokáže zabránit styku hlav cestujících podle odstavce 1.2.1 přílohy VIII s přístrojovou deskou a je vymezena dynamická referenční oblast podle přílohy VIII, vztahují se požadavky odstavců 5.1.2 až 5.1.6 pouze na součásti nacházející se v této oblasti.
- Součásti v jiných oblastech čelní stěny nad úrovní přístrojové desky, které se vejdou do koule o průměru 165 mm, musejí být alespoň otupené.
- 5.1.7.2 Jestliže ochranný systém typu vozidla dokáže zabránit styku hlav cestujících podle odstavce 1.2.1 přílohy VIII s přístrojovou deskou, takže žádnou referenční oblast nelze vymezit, požadavky odstavců 5.1.2 až 5.1.6 se na tento typ vozidla nevztahují.
- Součásti v jiných oblastech čelní stěny nad úrovní přístrojové desky, jichž se může dotknout koule o průměru 165 mm, musejí být alespoň otupené.
- 5.2 Přední vnitřní části prostoru pro cestující nacházející se pod úrovní přístrojové desky a před body „H“ předních sedadel, mimo boční dveře a pedály
- 5.2.1 S výjimkou pedálů, jejich upevňovacích zařízení a těch součástí, jichž se nelze dotknout zařízením popsaným v příloze VII tohoto předpisu používaným podle postupu uvedeného v téže příloze, musejí součásti, jichž se týká odstavec 5.2, jako jsou spínače, klíč zapalování apod., splňovat požadavky odstavců 5.1.4 až 5.1.6.
- 5.2.2 Ovládací prvek ruční brzdy, který je namontován na přístrojovou desku nebo pod ní, musí být umístěn tak, aby na něj v jeho klidové poloze nemohli při čelním nárazu cestující narazit. Není-li tato podmínka splněna, musí povrch ovládacího prvku splňovat požadavky odstavce 5.3.2.3 (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.2.2).
- 5.2.3 Poličky a jiné podobné součásti musejí být konstruovány a zhotoveny tak, aby jejich nosné díly neměly v žádném případě žádné vyčnívající hrany, a musejí splňovat některou z těchto podmínek (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.2.3):
- 5.2.3.1 část směřující do vozidla musí mít plochu o výšce alespoň 25 mm se zaoblenými hranami o poloměru zaoblení alespoň 3,2 mm; tato plocha musí být tvořena nebo obložena materiálem pohlcujícím energii podle přílohy IV tohoto předpisu a testovaným podle tohoto předpisu, přičemž náraz je veden vodorovným podélným směrem (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.2.3.1);

- 5.2.3.2 poličky a podobné předměty se musejí účinkem síly o velikosti 37,8 daN působící směrem dopředu, vyvinuté zkušebním válcem o průměru 110 mm se svislou osou, oddělit, zlomit, výrazně zdeformovat nebo zatlačit, aniž by se na okraji poličky vytvořily nebezpečné útvary, přičemž síla musí být směřována na nejpevnější části poličky nebo podobných předmětů (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.2.3.2).
- 5.2.4 Jestliže tyto předměty obsahují díl z materiálu o tvrdosti menší než 50 Shore A upevněný na tuhé podložce, vztahují se výše uvedené požadavky, s výjimkou ustanovení přílohy IV o pohlcení energie, pouze na tuto tuhou podložku, nebo je třeba dostatečnými zkouškami podle přílohy IV prokázat, že se při specifikované rázové zkoušce onen měkký materiál o tvrdosti menší než 50 Shore A nerozřízne tak, aby se dostal do styku s podložkou. V tomto případě se požadavky na poloměr neuplatňují.
- 5.3 Ostatní vnitřní vybavení v prostoru pro cestující před příčnou rovinou procházející referenční čarou trupu figuríny umístěné na nejzadnějších sedadlech (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.3).
- 5.3.1 Oblast působnosti
- Požadavky odstavce 5.3.2 se vztahují na ovládací rukojeti, páčky a tlačítka a jakékoliv další vyčnívající předměty, o nichž nepojednávají odstavce 5.1 a 5.2 (viz též odstavec 5.3.2.2).
- 5.3.2 Požadavky
- Jestliže se předměty uvedené v odstavci 5.3.1 nacházejí na takovém místě, že se s nimi cestující ve vozidle mohou dostat do styku, musejí splňovat požadavky odstavců 5.3.2.1 až 5.3.4. Jestliže se jich může dotknout koule o průměru 165 mm a nacházejí se nad nejnižším bodem „H“ (viz příloha V tohoto předpisu) předních sedadel a před příčnou rovinou procházející referenční čarou trupu figuríny umístěné na nejzadnějším sedadle a mimo oblasti definované v odstavcích 2.3.1 a 2.3.2, považují se tyto požadavky za splněné, pokud (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.3.2):
- 5.3.2.1 jejich povrch je zakončen zaoblenými hranami o poloměru zaoblení alespoň 3,2 mm (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.3.2.1),
- 5.3.2.2 ovládací páčky a tlačítka jsou konstruovány a zhotoveny tak, že se účinkem podélné vodorovné síly o velikosti 37,8 daN působící směrem dopředu vyčnívající část buď ve své nejnepříznivější poloze zkrátí na nejvýše 25 mm od povrchu přístrojové desky, nebo se toto vybavení oddělí nebo ohne tak, že po něm nezbudou žádné nebezpečné výčnělky. Spouštěče oken však mohou z povrchu panelu vyčnívat o 35 mm (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.3.2.2),
- 5.3.2.3 ovládací prvek ruční brzdy v odbržděné poloze a řadicí páka v poloze se zařazeným rychlostním stupněm pro jízdu dopředu mají – mimo případy, kdy se nacházejí v pásmech podle odstavců 2.3.1 a 2.3.2 a v pásmech pod vodorovnou rovinou procházející bodem „H“ předních sedadel – povrch o velikosti alespoň 6,5 cm², měřeno na průřezu kolmém k podélnému vodorovnému směru do vzdálenosti 6,5 mm od nejdále vyčnívající části, přičemž poloměr zaoblení činí alespoň 3,2 mm (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.3.2.3).

- 5.3.3 Požadavky odstavce 5.3.2.3 se nevztahují na ovládací prvek ruční brzdy namontovaný na podlaze; u těchto ovládacích prvků platí, že jestliže se kterákoli jejich část v odbržděné poloze nachází nad vodorovnou rovinou procházející bodem „H“ předních sedadel (viz příloha V tohoto předpisu), musí mít tento ovládací prvek průřez alespoň 6,5 cm², měřeno ve vodorovné rovině ve vzdálenosti nejvýše 6,5 mm od nejdále vyčnívající části (měřeno ve svislém směru). Poloměr zaoblení musí být alespoň 3,2 mm.
- 5.3.4 Ostatní prvky vybavení vozidla, kterých se výše uvedený odstavec netýká, jako jsou vodičí lišty posunu sedadel, zařízení k seřízení vodorovné nebo svislé části sedadla, zařízení ke svinování bezpečnostních pásů apod., nepodléhají žádným předpisům, pokud se nacházejí pod vodorovnou rovinou procházející bodem „H“ každého sedadla, a to i když je pravděpodobné, že osoba na nich sedící přijde s těmito předměty do styku (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.3.4).
- 5.3.4.1 Součásti montované na střechu, které však nejsou součástí střešní konstrukce, jako jsou záchytná madla, svítidla, sluneční clony apod., musejí mít poloměr zaoblení alespoň 3,2 mm. Mimoto nesmí být šířka jejich vyčnívajících částí menší než součet jejich průmětů směrem dolů, nebo musejí tyto vyčnívající části projít úspěšně zkouškou pohlcení energie podle požadavků přílohy IV (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.3.4.1).
- 5.3.5 Jestliže výše uvedené díly obsahují součást zhotovenou z materiálu o tvrdosti menší než 50 Shore A upevněnou na tuhé podložce, vztahují se výše uvedené požadavky pouze na onu tuhou podložku, nebo je třeba dostatečnými zkouškami za použití postupu podle přílohy IV prokázat, že se při specifikované rázové zkoušce onen měkký materiál o tvrdosti menší než 50 Shore A nerozřízne tak, aby se dostal do styku s podložkou. V takovém případě se požadavky na poloměr neuplatňují.
- 5.3.6 Mimoto musejí elektricky ovládaná okna a přepážkové systémy a jejich ovládací prvky splňovat požadavky odstavce 5.8.
- 5.4 Střecha (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.4)
- 5.4.1 Oblast působnosti
- 5.4.1.1 Požadavky odstavce 5.4.2 se vztahují na vnitřní stranu střechy.
- 5.4.1.2 Nevztahují se však na ty části střechy, kterých se nemůže dotknout koule o průměru 165 mm.
- 5.4.2 Požadavky
- 5.4.2.1 Ta část vnitřní strany střechy, která se nachází nad cestujícími nebo před nimi, nesmí mít nebezpečně drsný povrch ani ostré hrany směřující dozadu nebo dolů. Šířka vyčnívajících částí nesmí být menší než velikost jejich vyčnívání směrem dolů a poloměr zaoblení hran musí činit alespoň 5 mm. Zejména tuhé výztuhy nebo žebra střechy, mimo horní rám zasklených ploch a rámců dveří, nesmějí vyčnívat směrem dolů více než 19 mm (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.4.2.1).
- 5.4.2.2 Jestliže výztuhy nebo žebra střechy požadavky odstavce 5.4.2.1 nesplňují, musejí projít zkouškou pohlcení energie podle požadavků přílohy IV tohoto předpisu.
- 5.4.2.3 Kovové dráty napínající obložení střechy a rámy slunečních clon musejí mít průměr nepřesahující 5 mm nebo musejí být schopny pohlcovat energii, jak uvádí příloha IV tohoto předpisu. Netuhé upevňovací prvky rámců slunečních clon musejí splňovat požadavky odstavce 5.3.4.1.

- 5.5 Vozidla s otvírací střechou (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.5)
- 5.5.1 Požadavky
  - 5.5.1.1 Pro vozidla s otvírací střechou v zavřené poloze platí vedle požadavků odstavce 5.4 tyto požadavky:
    - 5.5.1.2 Otvírací a ovládací zařízení musejí (viz příloha X, vysvětlivky k odstavcům 5.5.1.2, 5.5.1.2.1 a 5.5.1.2.2):
      - 5.5.1.2.1 být konstruována a zhotovena tak, aby u nich pokud možno nemohlo dojít k náhodné nebo nepatřičné činnosti (viz příloha X, vysvětlivky k odstavcům 5.5.1.2, 5.5.1.2.1 a 5.5.1.2.2);
      - 5.5.1.2.2 mít plochy zakončené zaoblenými hranami o poloměru zaoblení alespoň 5 mm (viz příloha X, vysvětlivky k odstavcům 5.5.1.2, 5.5.1.2.1 a 5.5.1.2.2);
      - 5.5.1.2.3 v klidové poloze se nacházet v místech, kde nemohou přijít do styku s koulí o průměru 165 mm. Pokud tuto podmínku nelze splnit, musejí otvírací a ovládací zařízení buď být v klidové poloze zapuštěna, nebo musejí být konstruována a zhotovena tak, aby se účinkem síly o velikosti 37,8 daN působící ve směru nárazu podle přílohy IV tohoto předpisu jako tečna k dráze hlavy buď vyčnívající část podle přílohy VI tohoto předpisu zmenšila na výšku nepřesahující 25 mm nad povrch, na němž jsou zařízení namontována, nebo aby se tato zařízení oddělila, aniž po nich zbudou nebezpečné výčnělky (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.5.1.2.3).
  - 5.5.2 Elektricky poháněné systémy střešních panelů a jejich ovládání musejí splňovat také požadavky odstavce 5.8.
- 5.6 Kabriolety (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.6)
- 5.6.1 U kabrioletů musí požadavky odstavce 5.4 splňovat pouze spodek horní části ochranného oblouku proti převržení a horní část rámu čelního skla ve všech svých polohách obvyklého používání. Systém skládacích tyčí nebo článků, sloužící k vyztužování netuhé střechy, pokud se nachází nad cestujícími a před nimi, nesmí mít nebezpečně drsný povrch ani ostré hrany směřující dozadu nebo dolů (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.6.1).
- 5.7 Zadní části sedadel ukotvených k vozidlu
  - 5.7.1 Požadavky
    - 5.7.1.1 Povrch zadních částí sedadel nesmí být nebezpečně drsný a nesmí mít ostré hrany, které by mohly zvyšovat nebezpečí nebo závažnost úrazu či poranění cestujících (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.7.1.1).
    - 5.7.1.2 S výjimkou podle odstavců 5.7.1.2.1, 5.7.1.2.2 a 5.7.1.2.3, musí ta část opěradla předního sedadla, která se nachází v pásmu nárazu hlavy podle přílohy I tohoto předpisu, pohlcovat energii podle přílohy IV tohoto předpisu. Při vymezování pásma nárazu hlavy se musejí přední sedadla, jsou-li seřiditelná, nacházet v nejzadnější jízdní poloze a sklon jejich opěradel se musí co nejlépe blížit hodnotě 25°, nestanoví-li výrobce jinak (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.7.1.2).
    - 5.7.1.2.1 V případě oddělených předních sedadel se pásmo nárazu hlavy zadních cestujících rozkládá 10 cm na obě strany od osy sedadla v horní zadní části opěradla sedadla.

- 5.7.1.2.1.1 V případě sedadel vybavených opěrkami hlavy se zkoušky provedou s opěrkou hlavy v nejnižší poloze a v bodě nacházejícím se na svislici procházející středem opěrky hlavy.
- 5.7.1.2.1.2 V případě sedadla konstruovaného pro více typů vozidla se nárazové pásmo stanoví na vozidle, u něž je ze všech uvažovaných typů jízdní poloha nejzadnějšího sedadla nejnepříznivější, a výsledné nárazové pásmo se považuje za vyhovující i pro ostatní typy.
- 5.7.1.2.2 V případě lavicových předních sedadel se nárazové pásmo rozkládá mezi podélnými svislými rovinami ležícími 10 cm vně od osy každého z určených krajních míst k sezení. Osy jednotlivých krajních míst k sezení na lavicovém sedadle stanoví výrobce.
- 5.7.1.2.3 V oblasti nárazu hlavy vně mezi stanovených v odstavcích 5.7.1.2.1 až 5.7.1.2.2 musí být konstrukce rámu sedadla vypočítána, aby se předešlo přímému kontaktu s hlavou, a v těchto oblastech musí mít poloměr zaoblení alespoň 5 mm. Tyto části mohou splňovat požadavky pohlcení energie podle přílohy IV tohoto předpisu (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 5.7.1.2.3).
- 5.7.2 Tyto požadavky se nevztahují na nejzadnější sedadla, na sedadla směřující do stran nebo dozadu, sedadla uspořádána opěradly k sobě, ani na sedadla sklopná. Pokud se v nárazových pásmech sedadel, opěrek hlavy a jejich konstrukcí nacházejí součásti pokryté materiálem o tvrdosti nižší než 50 Shore A, vztahují se výše uvedené požadavky, mimo ustanovení týkající se pohlcení energie podle přílohy IV tohoto předpisu, pouze na tuhé součásti.
- 5.7.3 U zadních částí sedadel, která jsou součástí typu vozidla schváleného podle předpisu č. 17 (série změn 03 nebo novější), se požadavky odstavce 5.7 považují za splněné.
- 5.8 Elektrické ovládání oken, systémů střešních panelů a systémů přepáček
- 5.8.1 Na elektrické ovládání oken/systémů střešních panelů/systémů přepáček se vztahují níže uvedené požadavky pro minimalizaci možnosti úrazu či poranění při nehodě nebo nesprávném používání.
- 5.8.2 Požadavky při normálním provozu
- S výjimkou podle odstavce 5.8.3 se elektricky ovládaná okna/systémy střešních panelů/systémy přepáček mohou dát zavřít za jedné nebo několika následujících podmínek:
- 5.8.2.1 je-li klíč zapalování zasunut do ovládacího prvku zapalování ve kterékoli poloze používání nebo, v případě nemechanického zařízení, za rovnocenných podmínek;
- 5.8.2.2 je-li napájení elektricky ovládaných oken, přepáček nebo systémů střešních panelů aktivováno klíčem zapojení elektrického napájení;
- 5.8.2.3 svalovou silou bez pomoci elektrického napájení vozidla;
- 5.8.2.4 při trvalé aktivaci systému zavírání nacházejícího se vně vozidla;

- 5.8.2.5 v době, kdy bylo vypnuto zapalování nebo kdy byl klíč zapalování vyjmut, nebo v případě nemechanického zařízení za rovnocenných podmínek, avšak ani jedny z obou předních dveří se dostatečně neotevřely, aby cestující mohli vozidlo opustit;
- 5.8.2.6 když zavírací pohyb elektricky ovládaného okna, střešního panelu nebo přepážky začíná při rozevření nepřesahujícím 4 mm;
- 5.8.2.7 když se elektricky ovládané okno dveří vozidla bez horního dveřního rámu zavírá automaticky vždy, když se tyto dveře zavřou. V tomto případě nesmí maximální rozevření podle odstavce 2.15 před zavřením okna překročit 12 mm;
- 5.8.2.8 dálkové zavírání je přípustné při trvalé aktivaci dálkového ovladače, pokud jsou splněny tyto podmínky:
- 5.8.2.8.1 provozní vzdálenost mezi ovladačem a vozidlem nepřesahuje 6 m,
- 5.8.2.8.2 provozní vzdálenost mezi ovladačem a vozidlem nepřesahuje 11 m, přičemž systém vyžaduje, aby bylo vozidlo od ovladače na přímý dohled. To je možno vyzkoušet tak, že se mezi vozidlo a ovladač vloží neprůhledná plocha.
- 5.8.2.9 Zavírání na jeden dotek je přípustné pouze u elektricky ovládaného okna dveří řidiče a střešního panelu, a to pouze v době, kdy se klíč zapalování nachází v poloze pro chod motoru. Dále je povoleno, když je motor vypnutý nebo klíč zapalování či elektrického napájení je vytažen, popřípadě u nemechanického zařízení za rovnocenných podmínek, dokud nejsou žádné z obou předních dveří dostatečně otevřené k tomu, aby cestující mohli vystoupit.
- 5.8.3 Požadavky na samočinný zpětný chod
- 5.8.3.1 Jestliže je elektricky ovládané okno/střešní panel/přepážka vybavena zařízením se samočinným zpětným chodem, žádný z požadavků odstavce 5.8.2 se na ně nevztahuje.
- 5.8.3.1.1 Tímto zařízením se musí pohyb elektricky ovládaného okna/střešního panelu/přepážky obrátit dříve, než okno/střešní panel/přepážka v rozevření od 200 mm do 4 mm nad horním okrajem elektricky ovládaného okna/přepážky nebo před čelní hranou posuvného střešního panelu nebo na zadní hraně sklopného střešního panelu vyvine sílu v sevření větší než 100 N.
- 5.8.3.1.2 Po tomto samočinném zpětném chodu se okno nebo střešní panel nebo přepážka musí otevřít do jedné z těchto poloh:
- 5.8.3.1.2.1 do polohy, která umožní zasunout do rozevření v těch dotykových bodech, ve kterých byly podle odstavce 5.8.3.1.1 stanoveny vlastnosti zpětného chodu, polotuhou válcovitou tyč o průměru 200 mm;
- 5.8.3.1.2.2 do polohy, která představuje přinejmenším původní polohu před tím, než bylo zahájeno zavírání;
- 5.8.3.1.2.3 do polohy alespoň o 50 mm rozevřenější než byla poloha v okamžiku, kdy byl zahájen zpětný chod;
- 5.8.3.1.2.4 v případě sklopného pohybu střešního panelu do největšího úhlového rozevření.

- 5.8.3.1.3 K přezkoušení elektricky ovládaných oken/systémů střešních panelů/systémů přepážek se zařízením pro samočinný zpětný chod podle odstavce 5.8.3.1.1 se do rozevření vloží zevnitř vozidla směrem ven – nebo v případě přepážky ze zadní části prostoru pro cestující – měřicí přístroj/zkušební tyč tak, aby se válcový povrch tyče dotýkal kterékoliv části konstrukce vozidla, která tvoří hranici rozevření okna/střešního panelu/přepážky. Poměr síly k výchylce měřicího přístroje musí činit $10 \pm 0,5$ N/mm. Polohy zkušební tyče (normálně uložené kolmo na okno/střešní panel/přepážku a na směr zavírání) jsou znázorněny na obr. 1 přílohy IX tohoto předpisu. Polohu zkušební tyče vůči hraně a směru zavírání je třeba v průběhu zkoušky zachovat.
- 5.8.4 Umístění a ovládání spínačů
- 5.8.4.1 Spínače elektricky ovládaných oken/střešních panelů/přepážek musejí být umístěny a ovládány tak, aby se minimalizovalo nebezpečí náhodného zavření. S výjimkou podle odstavců 5.8.2.7, 5.8.2.9 nebo 5.8.3 se pro zavření vyžaduje souvislá aktivace spínače.
- 5.8.4.2 Všechny spínače zadních oken, střešních panelů a přepážek, určené k tomu, aby je používali cestující v zadní části vozidla, musí být možno vypojit spínačem ovládaným řidičem, nacházejícím se před svislou příčnou rovinou procházející body R předních sedadel. Řidičem ovládaný spínač se nevyžaduje, je-li zadní okno, střešní panel nebo přepážka vybavena zařízením pro samočinný zpětný chod. Pokud se však řidičem ovládaný spínač ve vozidle nachází, nesmí potlačovat funkci zařízení pro samočinný zpětný chod ani bránit spuštění systému přepážky.
- Řidičem ovládaný spínač musí být umístěn tak, aby se minimalizovala možnost jakékoli náhodné manipulace s ním. Musí být označen symbolem znázorněným na obr. 2 v příloze IX tohoto předpisu nebo symbolem rovnocenným, například podle normy ISO 2575:1998, reprodukováným na obr. 3 přílohy IX tohoto předpisu.
- 5.8.5 Ochranná zařízení
- Veškerá ochranná zařízení sloužící k ochraně zdroje napájení v případě přetížení nebo zablokování, se musejí po přetížení nebo automatickém vypnutí sama uvést do výchozího stavu. Po nastavení ochranných zařízení do výchozího stavu nesmí dojít k opětovnému pohybu ve směru zavírání, aniž by se k tomu úmyslně aktivoval příslušný ovládací prvek.
- 5.8.6 Pokyny v příručce
- 5.8.6.1 Návod majitele k obsluze vozidla musí obsahovat jasné pokyny týkající se elektricky ovládaných oken/střešního panelu/přepážky, včetně:
- 5.8.6.1.1 výkladu možných důsledků (zachycení),
- 5.8.6.1.2 použití řidičem ovládaného spínače,
- 5.8.6.1.3 varovného upozornění (VAROVÁNÍ) poukazujícího na nebezpečí, zejména pro děti, v případě nepatřičného použití/aktivování elektricky ovládaných oken/systémů střešních panelů/systémů přepážek. V tomto sdělení je třeba uvést povinnosti řidiče, včetně pokynů pro ostatní cestující a doporučení opouštět vozidlo teprve po vyjmutí klíče zapalování/výkonového klíče nebo – v případě nemechanického zařízení – za rovnocenných podmínek,

- 5.8.6.1.4 varovného upozornění (VAROVÁNÍ) poukazujícího na to, že je třeba zvláštní opatrnosti při používání dálkového ovládání zavírání (viz odstavec 5.8.2.8), například, že se má aktivovat pouze tehdy, když obsluha ovladače na vozidlo dobře vidí a je si jista, že elektricky ovládané okno/střešní panel/přepážka nemůže nikoho zachytit.
- 5.8.7 Jestliže je ve vozidle instalované elektricky ovládané okno nebo systém střešního panelu či přepážky, které nelze výše uvedeným postupem vyzkoušet, může být schválení uděleno, pokud výrobce může prokázat stejný nebo zvýšený ochranný vliv vůči cestujícím.
- 5.9 Další neuvedená vybava
- 5.9.1 Požadavky odstavce 5 se vztahují rovněž na takové vybavení neuvedené v předchozích odstavcích, kterého se ve smyslu požadavků odstavců 5.1 až 5.7 a vzhledem k jeho umístění ve vozidle mohou cestující dotknout. Jsou-li součásti těchto zařízení zhotoveny z materiálu o tvrdosti menší než 50 Shore A a namontovány na tuhém podkladu, vztahují se příslušné požadavky pouze na tento tuhý podklad, nebo musí být dostačujícími zkouškami postupem podle přílohy IV prokázáno, že se onen materiál o tvrdosti menší než 50 Shore A při specifikované rázové zkoušce nerozřízne. V tomto případě se vyžadovaný poloměr vztahuje pouze na měkkou plochu.
- 5.9.2 U dílů, jako je například střední konzola, nebo u ostatních součástí vozidla, které spadají pod odstavec 5.9.1, není třeba u každé součásti, které je možné se dotknout zařízením a postupem podle přílohy I, provádět zkoušku pohlčení energie podle přílohy IV, pokud:
- podle úsudku technického servisu je díky zádržnému systému (systémům) instalovanému ve vozidle nepravděpodobné, že by došlo ke styku hlavy s danou součástí, nebo
- výrobce prokáže, například metodou podle přílohy VIII nebo metodou rovnocennou, že k takovému dotyku nedojde.
6. ZMĚNY A ROZŠÍŘENÍ PLATNOSTI SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA
- 6.1 Každou změnu typu vozidla je třeba oznámit správnímu orgánu, který typ vozidla schválil. Tento orgán může:
- 6.1.1 buď usoudit, že je nepravděpodobné, že by provedené změny měly znatelný nepříznivý vliv, a že v každém případě vozidlo stále splňuje požadavky,
- 6.1.2 nebo vyžadovat nový zkušební protokol vydaný zkušebnou odpovědnou za provedení zkoušek.
- 6.2 Potvrzení nebo zamítnutí schválení s uvedením změn se zašle postupem stanoveným v odstavci 4.3 stranám dohody, které tento předpis uplatňují.
- 6.3 Příslušný orgán, který vydává rozhodnutí o rozšíření platnosti schválení, přidělí tomuto rozšíření sériové číslo a uvědomí o tom ostatní strany dohody z roku 1958, které tento předpis uplatňují, za použití formuláře podle vzoru v příloze II tohoto předpisu.
7. SHODA VÝROBY
- 7.1 Každé vozidlo, které je označeno schvalovací značkou podle tohoto předpisu, se musí shodovat se schváleným typem vozidla.

- 7.2 K ověření shody podle odstavce 7.1 se ze série vybere jedno vozidlo označené schvalovací značkou podle tohoto předpisu.
- 7.3 Výroba se považuje za vyhovující požadavkům tohoto předpisu, jsou-li splněny požadavky odstavce 5.
8. POSTIHY ZA NESHODU VÝROBY
- 8.1 Schválení udělené typu vozidla podle tohoto předpisu může být odejmuto, pokud není splněn požadavek stanovený v odstavci 7.1 nebo jestliže vozidlo neprošlo zkouškami předepsanými v odstavci 7.
- 8.2 Jestliže některá strana dohody, která uplatňuje tento předpis, odejme schválení, jež dříve udělila, oznámí to neprodleně ostatním smluvním stranám uplatňujícím tento předpis, za použití formuláře podle vzoru v příloze II tohoto předpisu.
9. TRVALÉ ZASTAVENÍ VÝROBY
- Jestliže držitel schválení zcela ukončí výrobu typu vozidla podle tohoto předpisu, sdělí tuto skutečnost orgánu, který schválení vydal. Na základě tohoto sdělení daný orgán uvědomí ostatní strany dohody, které tento předpis uplatňují, za použití formuláře oznámení podle vzoru uvedeného v příloze II tohoto předpisu.
10. NÁZVY A ADRESY ZKUŠEBEN ODPOVĚDNÝCH ZA PROVEDENÍ SCHVALOVACÍCH ZKOUŠEK A SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ
- Strany dohody, které uplatňují tento předpis, sdělí sekretariátu OSN názvy a adresy zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek a správních orgánů, které udělují schválení, a jimž se zasílají formuláře potvrzující udělení, zamítnutí nebo odejmutí schválení vydané v ostatních zemích.
-

PŘÍLOHA I

Stanovení oblasti nárazu hlavy

1. Oblast nárazu hlavy zahrnuje všechny nezasklené plochy vnitřního prostoru vozidla, které mohou přijít do statického styku s kulovou hlavou o průměru 165 mm, jež je nedílnou součástí měřicího zařízení, kde vzdálenost od kloubu kyčle k vrchní části hlavy je plynule nastavitelná v rozsahu od 736 do 840 mm.
2. Uvedená oblast se stanoví následujícím způsobem nebo rovnocenným grafickým postupem:
  - 2.1 Kloub měřicího zařízení se pro všechna místa k sezení určená výrobcem uloží takto:
    - 2.1.1 u posuvných sedadel:
      - 2.1.1.1 v bodě „H“ (viz příloha V) a
      - 2.1.1.2 v bodě ležícím vodorovně 127 mm před bodem „H“ a ve výšce, která je výsledkem změny výšky bodu „H“ způsobené posunem dopředu o 127 mm nebo o 19 mm (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 2.1.1.2 přílohy I),
    - 2.1.2 u neposuvných sedadel:
      - 2.1.2.1 v bodě „H“ posuzovaného sedadla.
  - 2.2 Pro všechny vzdálenosti od středu kloubu k vrchní části hlavy, které lze měřicím zařízením měřit v mezích vnitřních rozměrů vozidla, se stanoví všechny body dotyku nacházející se před bodem „H“ (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 2.2 přílohy I).
    - 2.2.1 V případě, že hlava s ramenem nastaveným na nejmenší délku od zadního bodu „H“ překrývá přední sedadlo, se pro tuto konkrétní operaci žádný bod dotyku nestanoví.
  - 2.3 S měřicím zařízením ve svislé poloze se možné body dotyku stanoví jeho otáčením dopředu a dolů přes všechny oblouky svislých rovin až po 90° na obě strany od podélné svislé roviny vozidla procházející bodem „H“.
    - 2.3.1 Při určování bodů dotyku se při žádné z výchylek nesmí délka ramena měřicího zařízení změnit. Každá výchylka se provádí ze svislé polohy.
3. „Bodem dotyku“ se rozumí bod, ve kterém se hlava zařízení dotkne některé části vnitřku vozidla. Nejzazším pohybem směrem dolů je pohyb dolů do polohy, v níž se hlava dotýká vodorovné roviny ležící ve výšce 25,4 mm nad bodem „H“.

PŘÍLOHA II

SDĚLENÍ

(maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

Vydal:

Název orgánu:

.....
 .....
 .....

týkající se ⁽²⁾: UDĚLENÍ SCHVÁLENÍ
 ROZŠÍŘENÍ PLATNOSTI SCHVÁLENÍ
 ZAMÍTNUTÍ SCHVÁLENÍ
 ODNĚTÍ SCHVÁLENÍ
 TRVALÉHO ZASTAVENÍ VÝROBY

typu vozidla vzhledem k jeho vnitřnímu vybavení podle předpisu č. 21.

Schválení č. .... Rozšíření platnosti č. ....

1. Obchodní název nebo značka vozidla .....
2. Typ vozidla .....
3. Název a adresa výrobce .....
4. Případně jméno a adresa zástupce výrobce .....
5. Vozidlo předvedeno ke schválení dne .....
6. Zkušebna odpovědná za provedení schvalovacích zkoušek .....
7. Datum vyhotovení zkušebního protokolu .....
8. Číslo protokolu .....
9. Poznámky: Typ vozidla (sedan, dodávkový vůz) .....
10. Umístění schvalovací značky .....
11. Schválení uděleno/zamítnuto/rozšířeno/odejmuto ⁽²⁾ .....
12. Případný důvod(y) rozšíření platnosti .....
13. Místo .....
14. Datum .....
15. Podpis .....

Seznam dokumentů uložených u správního orgánu, který schválení udělil, je přiložen k tomuto sdělení a lze jej obdržet na vyžádání.

⁽¹⁾ Rozlišovací číslo země, která schválení udělila, rozšířila, zamítla nebo odejmula (viz ustanovení o schvalování uvedená v předpisu).

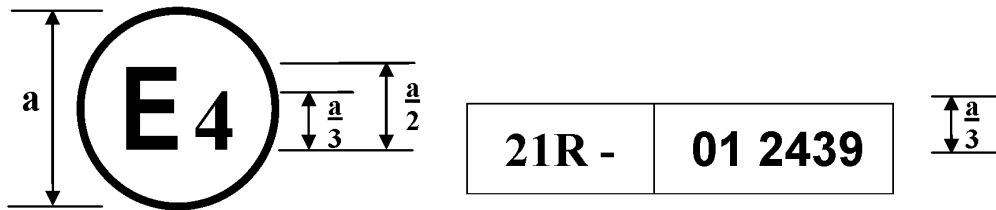
⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA III

USPOŘÁDÁNÍ SCHVALOVACÍCH ZNAČEK

VZOR A

(Viz odstavec 4.4 tohoto předpisu)

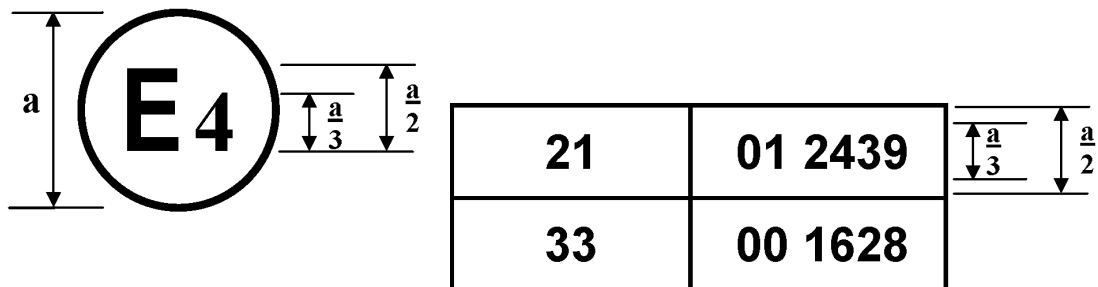

a = 8 mm min.

Výše znázorněná schvalovací značka upevněná na vozidle prokazuje, že příslušný typ vozidla byl z hlediska vnitřního vybavení schválen v Nizozemsku (E4) pod číslem 012349. První dvě číslice schvalovacího čísla ukazují, že schválení bylo uděleno podle požadavků předpisu č. 21 ve znění série změn 01.

VZOR B

(Viz odstavec 4.5 tohoto předpisu)

a = 8 mm min.

Výše znázorněná schvalovací značka upevněná na vozidle prokazuje, že příslušný typ vozidla byl schválen v Nizozemsku (E4) podle předpisů č. 21 a 33⁽¹⁾. První dvě číslice schvalovacích čísel ukazují, že ke dni udělení schválení zahrnoval předpis č. 21 sérii změn 01 a předpis č. 33 byl v původním znění.

⁽¹⁾ Druhé číslo je uvedeno pouze jako příklad.

PŘÍLOHA IV

Postup pro zkoušení materiálů pohlcujících energii

1. USPOŘÁDÁNÍ, ZKUŠEBNÍ ZAŘÍZENÍ, POSTUP

1.1 **Uspořádání**

1.1.1 Součást zhotovená z materiálů pohlcujících energii se montuje a zkouší na tom konstrukčním nosném prvku, na němž bude nainstalována ve vozidle. Zkouška se provede pokud možno přímo na karosérii. Konstrukční prvek nebo karosérie se pevně připevní ke zkušební stoličce tak, aby se při nárazu nehnuly.

1.1.2 Na žádost výrobce se však součást může namontovat na přípravek napodobující montáž na vozidle, ovšem za podmínky, že sestava součásti s přípravkem má stejné geometrické uspořádání jako skutečná sestava součásti s konstrukčním nosným prvkem a současně se v porovnání s touto skutečnou sestavou nevyznačuje nižší pevností ani větší schopností pohlcovat energii.

1.2 **Zkušební zařízení**

1.2.1 Zařízení sestává z kyvadla, jehož závěsný čep je uložen v kuličkových ložiscích a jehož redukovaná hmotnost ⁽¹⁾ ve středu nárazu činí 6,8 kg. Dolní konec kyvadla tvoří tuhá hlavice o průměru 165 mm, jejíž střed je shodný se středem nárazu kyvadla.

1.2.2 Hlavice je vybavena dvěma akcelerometry a snímačem rychlosti, které dokáží měřit hodnoty ve směru nárazu.

1.3 **Záznamová zařízení**

Použitá záznamová zařízení musejí umožňovat měření s následující přesností (přesností):

1.3.1 zrychlení:

přesnost: $\pm 5\%$ od skutečné hodnoty

frekvenční odezva: do 1 000 Hz

citlivost v příčné ose méně než 5 % nejnižšího bodu stupnice

1.3.2 rychlost:

přesnost: $\pm 2,5\%$ od skutečné hodnoty

citlivost: 0,5 km/h

1.3.3 zaznamenávání času:

přístrojové vybavení musí umožňovat zaznamenávat časový průběh děje po celou dobu jeho trvání a odečítat jej s přesností na jednu tisícinu sekundy,

na záznamu sloužícím k vyhodnocení zkoušky musí být vyznačen začátek nárazu v okamžiku prvního dotyku hlavice se zkoušenou součástí.

1.4 **Zkušební postup (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 1.4 přílohy IV)**

1.4.1 V každém bodě nárazu na zkoušený povrch je směrem nárazu tečna k dráze hlavice měřicího zařízení popsaného v příloze I.

⁽¹⁾ Vztah mezi redukovanou hmotností kyvadla m_r a jeho celkovou hmotností m při vzdálenosti mezi středem nárazu a osou otáčení a a vzdáleností mezi těžištěm a osou otáčení l je dán vzorcem $m_r = (m.l)/a$.

- 1.4.1.1 Při zkoušení součástí, jak je uvedeno v odstavcích 5.3.4.1 a 5.4.2.2 tohoto předpisu, se rameno měřicího zařízení prodlouží na délku, při které dojde k dotyku s posuzovanou součástí, a to až do mezní vzdálenosti 1 000 mm mezi kloubem a vrchní částí hlavy zařízení. Na veškeré střešní výztuhy nebo žebra, o nichž je pojednáno v odstavci 5.4.2.2, jichž se nelze dotknout, se ovšem i nadále vztahují požadavky odstavce 5.4.2.1 tohoto předpisu, s výjimkou ustanovení týkajícího se výšky výčnělků.
- 1.4.2 Nepřesahuje-li úhel mezi směrem nárazu a normálou k povrchu v bodě nárazu hodnotu 5 °, provede se zkouška tak, že tečna k dráze středu nárazu kyvadla splývá se směrem nárazu. Hlavice musí na zkoušenou součást narazit rychlostí 24,1 km/h nebo, v případě součástí kryjících nenahuštěný airbag, rychlostí 19,3 km/h; této rychlosti se dosáhne buď působením samotné energie pohonu nebo použitím přídavného hnacího zařízení.
- 1.4.3 Přesahuje-li úhel mezi směrem nárazu a normálou k povrchu v bodě nárazu hodnotu 5 °, je možno provést zkoušku tak, že tečna k dráze středu nárazu kyvadla splývá s normálou k bodu nárazu. Zkušební rychlost se potom sníží na hodnotu složky rychlosti ve směru normály předepsanou v odstavci 1.4.2.
2. VÝSLEDKY
- 2.1 Při zkouškách prováděných výše uvedenými postupy nesmí zpomalení hlavice nepřetržitě po dobu delší než 3 milisekundy překročit hodnotu 80 g. Za hodnotu zpomalení se přitom považuje průměr údajů z obou decele-rometrů.
3. ROVNOCENNÉ POSTUPY
- 3.1 Použití rovnocenných zkušebních postupů se povoluje za podmínky, že jimi lze dosáhnout výsledků požadovaných v odstavci 2.
- 3.2 Povinnost prokázat rovnocennost jiné metody než je ta, která je popsána v odstavci 1, spočívá na osobě, která tuto jinou metodu použije.
-

PŘÍLOHA V

Postup pro stanovení bodu „H“ a skutečného úhlu trupu pro polohy sezení v motorovém vozidle

1. ÚČEL
Postup uvedený v této příloze slouží ke stanovení polohy bodu „H“ a skutečného úhlu trupu u jednoho nebo několika míst k sezení v motorovém vozidle a k ověření vztahu mezi změřenými hodnotami a konstrukčními specifikacemi udanými výrobcem vozidla ⁽¹⁾.
2. DEFINICE
Pro účely této přílohy se:
  - 2.1 „referenčními údaji“ rozumí jedna nebo několik z těchto charakteristik polohy sezení:
    - 2.1.1 bod „H“ a bod „R“ a jejich vzájemný vztah,
    - 2.1.2 skutečný úhel trupu a konstrukční úhel trupu a jejich vzájemný vztah;
  - 2.2 „trojrozměrným zařízením pro stanovení bodu „H“ (zařízení 3-D H) rozumí zařízení sloužící ke stanovení bodu „H“ a skutečného úhlu trupu. Zařízení je popsáno v dodatku 1 této přílohy;
  - 2.3 „bodem „H““ rozumí středový kloub trupu a stehna zařízení 3-D H namontovaného na sedadle vozidla podle odstavce 4. Bod „H“ leží ve středu osy zařízení probíhající mezi terčíky pro bod „H“ nacházejícími se po obou stranách zařízení 3-D H. Bod „H“ odpovídá teoreticky bodu „R“ (tolerance viz v odstavci 3.2.2). Bod „H“ stanovený postupem podle odstavce 4 se považuje za tuhý vůči konstrukci sedáku a při seřizování sedadla se pohybuje společně se sedákem;
  - 2.4 „bodem „R““ neboli „referenčním bodem sedadla“ rozumí konstrukční bod, který je stanoven vůči trojrozměrnému referenčnímu systému a pro každé místo k sezení je definován výrobcem vozidla;
  - 2.5 „přímkou trupu“ rozumí osa sondy zařízení 3-D H, když se sonda nachází v nejzadnější poloze;
  - 2.6 „skutečným úhlem trupu“ rozumí úhel mezi svislicí procházející bodem „H“ a přímkou trupu, který se stanoví na zařízení 3-D H pomocí zádového úhlového kvadrantu. Teoreticky odpovídá skutečný úhel trupu konstrukčnímu úhlu trupu (tolerance viz odstavec 3.2.2);
  - 2.7 „konstrukčním úhlem trupu“ rozumí úhel mezi svislicí procházející bodem „R“ a přímkou trupu v poloze, která odpovídá konstrukční poloze opěradla sedadla stanovené výrobcem vozidla;
  - 2.8 „střední rovinou cestujícího“ (C/LC) rozumí středová rovina zařízení 3-D H uloženého na každém určeném místě k sezení; je určena souřadnicí bodu „H“ na ose Y. V případě jednotlivých sedadel je střední rovina sedadla totožná se střední rovinou cestujícího; pro ostatní sedadla je střední rovina cestujícího udána výrobcem;
  - 2.9 „trojrozměrným referenčním systémem“ rozumí systém popsáný v dodatku 2 této přílohy;
  - 2.10 „orientačními značkami“ rozumějí fyzické body (otvory, povrchy, značky nebo vruby) na karosérii vozidla definované výrobcem;
  - 2.11 „měřicí polohou vozidla“ rozumí poloha vozidla definovaná souřadnicemi orientačních značek v trojrozměrném referenčním systému.

⁽¹⁾ Na kterémkoliv místě k sezení mimo přední sedadla, kde nelze bod „H“ stanovit pomocí „trojrozměrného zařízení ke stanovení bodu H“ ani pomocí postupů, je možno podle uvážení příslušného orgánu za referenční považovat bod „R“ podle údaje výrobce.

3. POŽADAVKY
  - 3.1 Předkládání údajů

Pro každé místo k sezení, kde se k prokázání shody s ustanoveními tohoto předpisu požadují referenční údaje, se předkládají všechny následující údaje nebo přiměřený výběr z nich, a to na formuláři uvedeném v dodatku 3 této přílohy:

    - 3.1.1 souřadnice bodu „R“ vůči trojrozměrnému referenčnímu systému,
    - 3.1.2 konstrukční úhel trupu,
    - 3.1.3 všechny údaje potřebné k seřízení sedadla (je-li seřiditelné) do měřicí polohy podle odstavce 4.3.
  - 3.2 Vztah mezi měřenými údaji a konstrukčními specifikacemi
    - 3.2.1 Souřadnice bodu „H“ a hodnota skutečného úhlu trupu získané postupem podle odstavce 4 se porovnají se souřadnicemi bodu „R“ a s hodnotou konstrukčního úhlu trupu udanými výrobcem vozidla.
    - 3.2.2 Vzájemná poloha bodů „R“ a „H“ a vztah mezi konstrukčním a skutečným úhlem trupu se pro dané místo k sezení považují za vyhovující, leží-li bod „H“, definovaný svými souřadnicemi, uvnitř čtverce se svislými a vodorovnými stranami o délce 50 mm, jehož úhlopříčky se protínají v bodě „R“, a skutečný úhel trupu se s úhlem konstrukčním shoduje s přesností na 5°.
    - 3.2.3 Jestliže jsou tyto podmínky splněny, použije se k prokázání shody s ustanoveními tohoto předpisu bod „R“ a konstrukční úhel trupu.
    - 3.2.4 Jestliže bod „H“ nebo skutečný úhel trupu požadavky odst. 3.2.2 nesplňuje, stanoví se bod „H“ a skutečný úhel trupu ještě dvakrát (celkem tedy třikrát). Pokud požadavkům dvě z těchto tří měření vyhovují, uplatní se podmínky odstavce 3.2.3.
    - 3.2.5 Jestliže výsledky alespoň dvou ze tří měření podle odstavce 3.2.4 požadavkům odstavce 3.2.2 nevyhovují nebo nelze-li ověření provést, protože výrobce vozidla neposkytl o poloze bodu „R“ nebo o konstrukčním úhlu trupu informace, použije se těžiště tří naměřených bodů nebo průměr tří naměřených úhlů, který se potom považuje za platný ve všech případech, kde se v tomto předpisu odkazuje na bod „R“ nebo na konstrukční úhel trupu.
4. POSTUP PRO STANOVENÍ BODU „H“ A SKUTEČNÉHO ÚHLU TRUPU (viz příloha X, vysvětlivky k odstavci 4 přílohy V)
  - 4.1 Vozidlo se podle uvážení výrobce nechá nejprve kondicionovat při teplotě 20 ± 10 °, aby materiál sedadel s jistotou dosáhl pokojové teploty. Jestliže kontrolované sedadlo nebylo dosud nikdy použito, posadí se na ně dvakrát na dobu jedné minuty osoba nebo zařízení o hmotnosti 70 až 80 kg, aby se sedák i opěradlo prohnuly. Na žádost výrobce se před instalací zařízení 3-D H ponechají všechny sestavy sedadel po dobu alespoň 30 minut nezatížené.
  - 4.2 Vozidlo se uvede do měřicí polohy podle odstavce 2.11.
  - 4.3 Je-li sedadlo seřiditelné, nastaví se nejprve do nejzadnější normální polohy pro řízení nebo jízdu podle údajů výrobce vozidla, přičemž se bere v úvahu pouze podélné nastavení sedadla, nikoliv jeho dráha využívaná pro jiné účely, než je normální řízení nebo jízda. Má-li sedadlo i další možnosti seřízení (svislé, úhlové, opěradla sedadla apod.), nastaví se do polohy udané výrobcem vozidla. U zavěšených sedadel se pevně zajistí svislá poloha odpovídající normální poloze při řízení podle údajů výrobce.

- 4.4 Plocha místa k sezení, se kterou přichází zařízení 3-D H do styku, se pokryje bavlněnou tkaninou o dostatečné velikosti a vhodné textuře, kterou se rozumí hladká bavlněná tkanina o hustotě 18,9 nití na cm a plošné hmotnosti 0,228 kg/m² nebo pletená či netkaná textilie rovnocenných vlastností. Jestliže se zkouška provádí na sedadle mimo vozidlo, musí mít podlaha, na které je sedadlo uloženo, stejné základní charakteristiky ⁽¹⁾ jako podlaha vozidla, v němž se má sedadlo používat.
- 4.5 Sestava sedací a zádové části zařízení 3-D H se uloží tak, aby střední rovina zařízení splynula se střední rovinou cestujícího (C/LC). Pokud se zařízení 3-D H nachází natolik vně, že by hrana sedadla neumožňovala zařízení vyvážit, je možno na žádost výrobce posunout zařízení 3-D H ke střední rovině cestujícího (C/LC) směrem dovnitř.
- 4.6 K sestavě sedací části se připevní sestavy chodidla a holeně, a to buď jednotlivě, nebo pomocí tyče tvaru T a sestavy holeně. Příímka protínající terčíky vyznačující bod „H“ musí být rovnoběžná se základnou a kolmá na podélnou střední rovinu sedadla.
- 4.7 Uložení dolních končetin zařízení 3-D H se nastaví takto:
- 4.7.1 Určené místo k sezení: řidič a cestující na vnějším předním sedadle
- 4.7.1.1 Sestavy dolních končetin se posunou dopředu tak, aby chodidla zaujala na podlaze přirozenou polohu – pokud je třeba, i mezi ovládacími pedály. Levé chodidlo se položí pokud možno zhruba stejně daleko vlevo od střední roviny zařízení 3-D H jako pravé chodidlo vpravo. Vodováha, kterou se ověřuje příčná poloha zařízení, se v případě potřeby vyrovná do vodorovné polohy přestavením sedací části nebo nastavením sestavy dolních končetin směrem dozadu. Příímku procházející terčíky bodu „H“ je třeba zachovat v poloze kolmé na podélnou střední rovinu sedadla.
- 4.7.1.2 Jestliže není možno uložit levou nohu rovnoběžně s nohou pravou a levé chodidlo nelze uložit tak, aby spočívalo na konstrukci, posune se levé chodidlo tak daleko, dokud nebude podepřeno. Vzájemnou polohu terčíků je třeba zachovat.
- 4.7.2 Určené místo k sezení: zadní vnější
- U zadních nebo pomocných sedadel se nohy uloží podle údajů výrobce. Pokud chodidla spočívají na částech podlahy o různé výšce, pak to chodidlo, které se dotkne předního sedadla jako první, slouží jako referenční a druhé se nastaví tak, aby vodováha pro příčnou orientaci sedací části zařízení byla ve vodorovné poloze.
- 4.7.3 Ostatní určená místa k sezení
- Použije se obecný postup podle odstavce 4.7.1 až na to, že se chodidla umístí podle údajů výrobce vozidla.
- 4.8 Holeně a stehno se zatíží závažím a zařízení 3-D H se vyrovná.
- 4.9 Zádové část se naklopí kupředu na přední doraz a zařízení 3-D H se pomocí tyče tvaru T ze sedadla odsune. Zařízení 3-D H se na sedadlo opět usadí jedním z následujících postupů:
- 4.9.1 Pokud má zařízení 3-D H tendenci sklouznout dozadu, použije se následující postup. Zařízení se nechá sklouznout dozadu tak daleko, dokud nebude nutně zadržet tyč T ve směru vodorovně vpřed, tj. dokud se sedací část zařízení nedotkne opěradla sedadla. Podle potřeby se upraví poloha holeně.
- 4.9.2 Pokud zařízení 3-D H tendenci sklouznout dozadu nemá, posune se toto zařízení působením vodorovného zpětného zatížení na tyč T dozadu tak daleko, až se jeho sedací část dotkne opěradla sedadla (viz obr. 2 dodatku I této přílohy).

⁽¹⁾ Úhel sklonu, výškový rozdíl vůči montáži sedadla, charakter povrchu apod.

- 4.10 Na sestavu zádové a sedací části zařízení 3-D H se v průsečíku kvadrantu úhlu kyčle a pouzdra tyče T působí zatížením 100 ± 10 N. Směr působení zátěže se udržuje podél přímky procházející výše uvedeným průsečíkem k bodu přímo nad pouzdrům stehenní tyče (viz obr. 2 v dodatku 1 této přílohy). Potom se zádová část zařízení opatrně vrátí na opěradlo. Při dalším postupu je třeba dbát opatrnosti, aby zařízení 3-D H neskouzlo dopředu.
- 4.11 Instaluje se závaží pravé a levé hýždě a potom střídavě osm závaží trupu. Přitom je třeba udržovat zařízení ve vyrovnané poloze.
- 4.12 Zádová část zařízení 3-D H se sklopí dopředu, aby se na opěradle sedadla uvolnilo pnutí. Ve třech úplných cyklech se zařízení 3-D H rozkývá do stran v oblouku o úhlu 10° (5° na každou stranu od svislé střední roviny), aby se uvolnilo případně nahromaděné tření mezi zařízením a sedadlem.
- Během kývání může mít tyč T zařízení 3-D H snahu odchylovat se od udaného vodorovného a svislého nastavení. Proto je třeba tyč během kývání přidržovat působením přiměřeného bočního zatížení. Při přidržování tyče T a kývání zařízení je třeba dbát na to, aby ve svislém nebo podélném směru nepůsobilo žádné vnější zatížení.
- Chodidla zařízení 3-D H se při této činnosti nezadržují ani nepřidrží. Pokud chodidla svou polohu změní, v této poloze se prozatím ponechají.
- Zádová část se opatrně vrátí na opěradlo a zkontroluje se, zda jsou obě vodováhy ve vodorovné poloze. Pokud během kývání zařízení 3-D H došlo k jakémukoliv pohybu chodidel, upraví se jejich poloha takto:
- Obě chodidla se zvednou střídavě z podlahy o nejmenší nutnou výšku, kdy nedochází k žádnému jejich dalšímu pohybu. Při tomto zvedání musejí mít chodidla volnost otáčení a dopředu ani do stran se nepůsobí žádným zatížením. Když jsou obě nohy položeny zpět do dolní polohy, mají se paty dotýkat konstrukce k tomu určené.
- Zkontroluje se, zda příčná vodováha ukazuje nulovou polohu, a v případě potřeby se na vršek zádové části působí stranovým zatížením postačujícím k tomu, aby se sedací části zařízení 3-D H na sedadle vyrovnala.
- 4.13 Tyč T se přidržuje tak, aby zařízení 3-D H nemohlo na sedáku klouzat dopředu, a současně se postupuje takto:
- a) zádová část se vrátí zpět na opěradlo,
  - b) na zádovou úhlovou tyč se přibližně ve výšce závaží trupu cyklicky působí vodorovným zpětným zatížením nepřesahujícím 25 N, dokud úhlový kvadrant kyčle neukazuje, že bylo po uvolnění zátěže dosaženo stabilní polohy. Je třeba dbát na to, aby na zařízení 3-D H nepůsobilo ve směru dolů ani do stran žádné vnější zatížení. Je-li zapotřebí seřídit zařízení 3-D H jinak, natočí se jeho zádová část dopředu, znovu se vyrovná a opakuje se postup podle odstavce 4.12.
- 4.14 Provedou se všechna měření:
- 4.14.1 Změří se souřadnice bodu „H“ vůči trojrozměrnému referenčnímu systému.
- 4.14.2 Na zádovém úhlovém kvadrantu zařízení 3-D H se sondou v nejzadnější poloze odečte skutečný úhel trupu.
- 4.15 Pokud se požaduje opakovaná instalace zařízení 3-D H, ponechá se předtím sestava sedadla po dobu alespoň 30 minut bez zatížení. Zařízení se na sedadle nenechá déle, než je pro provedení zkoušky nutné.
- 4.16 Pokud lze sedadla v téže řadě považovat za podobná (lavicové sedadlo, shodná sedadla apod.), stanoví se pro každou řadu sedadel pouze jeden bod „H“ a jeden „skutečný úhel trupu“, přičemž se zařízení 3-D H popsané v dodatku 1 této přílohy uloží na místo považované pro danou řadu za reprezentativní. Tímto místem je:
- 4.16.1 u přední řady sedadlo řidiče,
  - 4.16.2 u zadní řady (řad) některé vnější sedadlo.

Dodatek 1

Popis trojrozměrného zařízení k určení bodu „H“⁽¹⁾

(zařízení 3-D H)

1. Zádová a sedací část

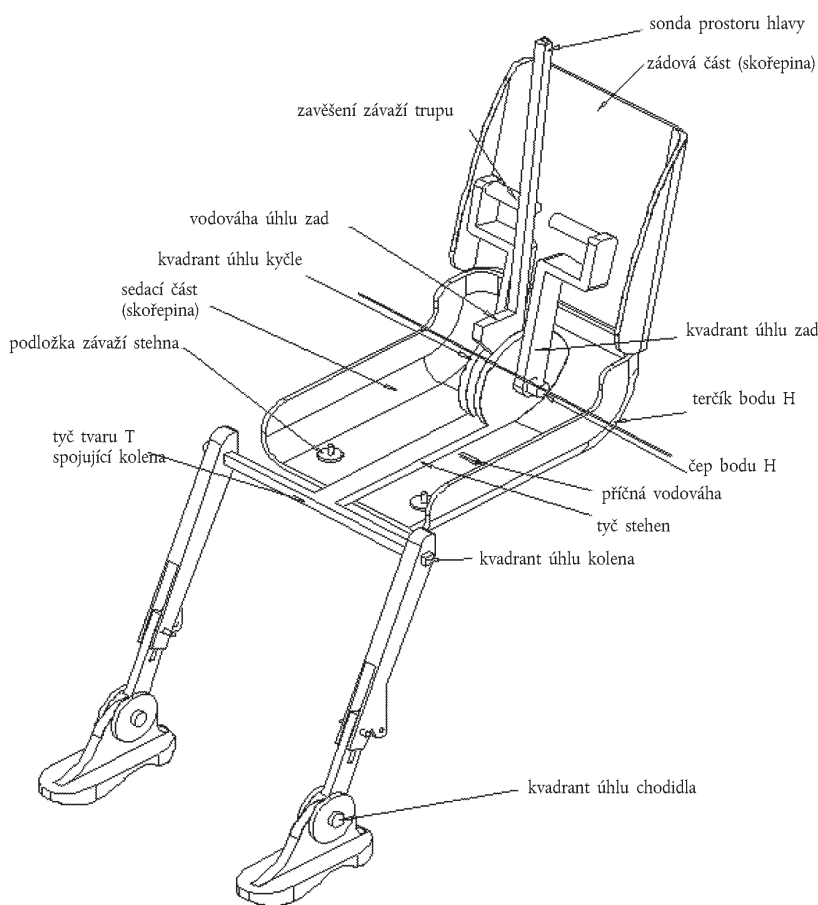
Zádová a sedací část, které simulují lidský trup a stehna, jsou zhotoveny z vyztuženého plastu a kovu a jsou mechanicky zavěšeny v bodě „H“. Pro měření skutečného úhlu trupu je k sondě zavěšené v bodě H připevněn kvadrant. K sedací části je upevněna seřiditelná tyč stehen, která vytváří osu stehen a slouží pro kvadrant úhlu kyčle jako základní přímka.

2. Segmenty těla a nohou

Holení segmenty nohou jsou k sestavě sedací části připojeny u tyče T spojující kolena, která je bočním prodloužením seřiditelné tyče stehen. K měření úhlu kolen jsou v holenních segmentech nohou zabudovány kvadranty. Sestavy bot a chodidel jsou kalibrovány k měření úhlu chodidla. Orientaci zařízení v prostoru zajišťují dvě vodováhy. V odpovídajících těžištích jsou umístěna závaží jednotlivých částí těla tak, aby prosednutí sedadla odpovídalo osobě mužského pohlaví o hmotnosti 76 kg. U všech kloubů zařízení 3-D H je třeba kontrolovat, zda se pohybují volně bez zřetelného tření.

Obr. 1

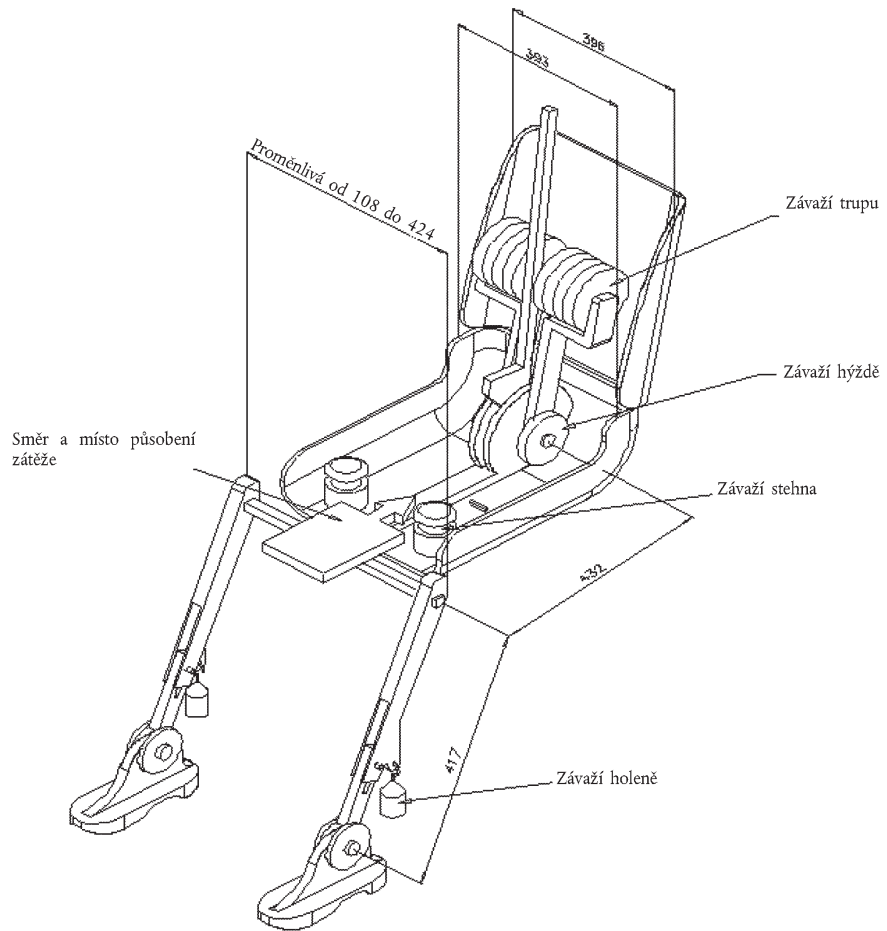
Jednotlivé prvky zařízení 3-D H

⁽¹⁾ Podrobnosti ke konstrukci zařízení 3-D H lze získat od Society of Automobile Engineers (SAE), 400 Commonwealth Drive, Warrendale, Pensylvánie 15096, Spojené státy americké.
Zařízení odpovídá popisu podle normy ISO 6549-1980.

Obr. 2

Rozměry jednotlivých prvků zařízení 3-D H a rozčlenění zátěže

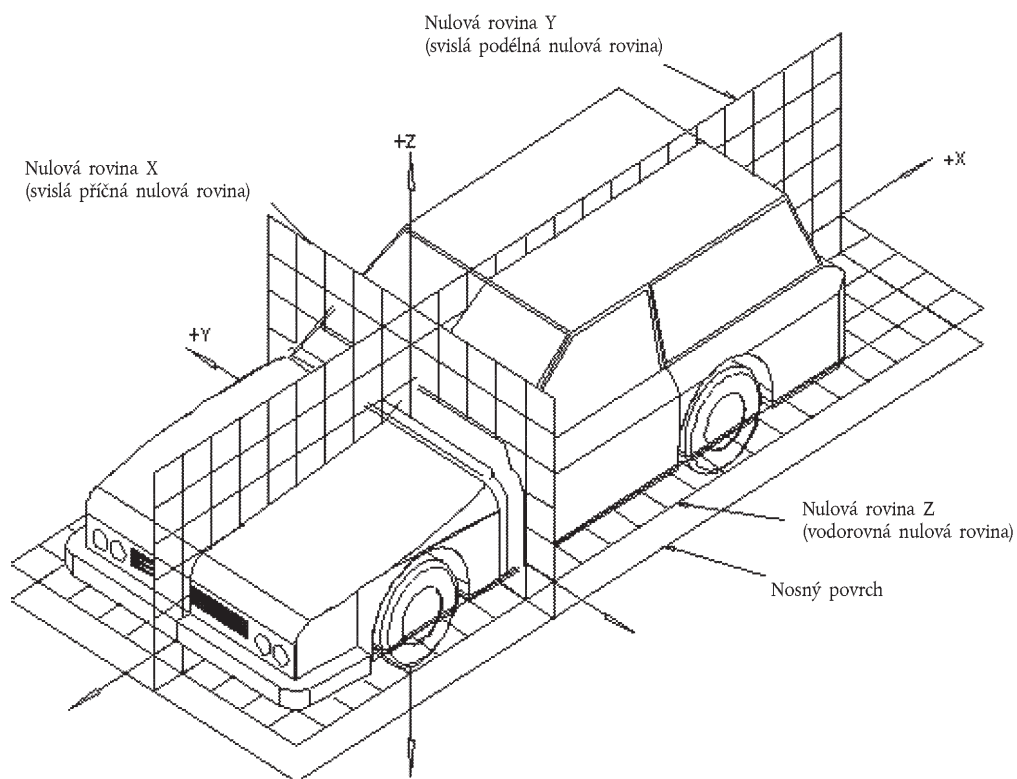

Dodatek 2

Trojrozměrný referenční systém

1. Trojrozměrný referenční systém je definován třemi pravouhlými rovinami stanovenými výrobcem vozidla (viz obrázek).⁽¹⁾
2. Měřicí poloha vozidla je dána umístěním vozidla na nosný povrch tak, aby souřadnice orientačních značek odpovídaly hodnotám podle údajů výrobce.
3. Souřadnice bodů „R“ a „H“ se stanoví vůči orientačním značkám stanoveným výrobcem vozidla.

Obrázek

Trojrozměrný referenční systém

⁽¹⁾ Referenční systém odpovídá normě ISO 4130 z roku 1978.

Dodatek 3

Referenční údaje pro místa k sezení

1. **Kódování referenčních údajů**

Referenční údaje jsou uvedeny postupně pro každé místo k sezení. Místa k sezení jsou označena dvoumístným kódem, kde prvním znakem je arabská číslice označující řadu sedadel ve směru zepředu dozadu a druhým znakem je velké písmeno označující polohu místa k sezení v řadě při pohledu ve směru pohybu vozidla vpřed. Používají se tato písmena:

L = levé (left)

C = střední (centre)

R = pravé (right)

2. **Popis měřicí polohy vozidla:**

2.1 Souřadnice orientačních značek

X .....

Y .....

Z .....

3. **Seznam referenčních údajů:**

3.1 Místo k sezení: .....

3.1.1 Souřadnice bodu „R“

X .....

Y .....

Z .....

3.1.2 Konstrukční úhel trupu: .....

3.1.3 Specifikace pro seřízení sedadla (1):

vodorovně: .....

svisle: .....

úhlově: .....

úhel trupu: .....

Pozn.: Referenční údaje pro další místa k sezení se řadí pod č. 3.2, 3.3 atd.

(1) Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA VI

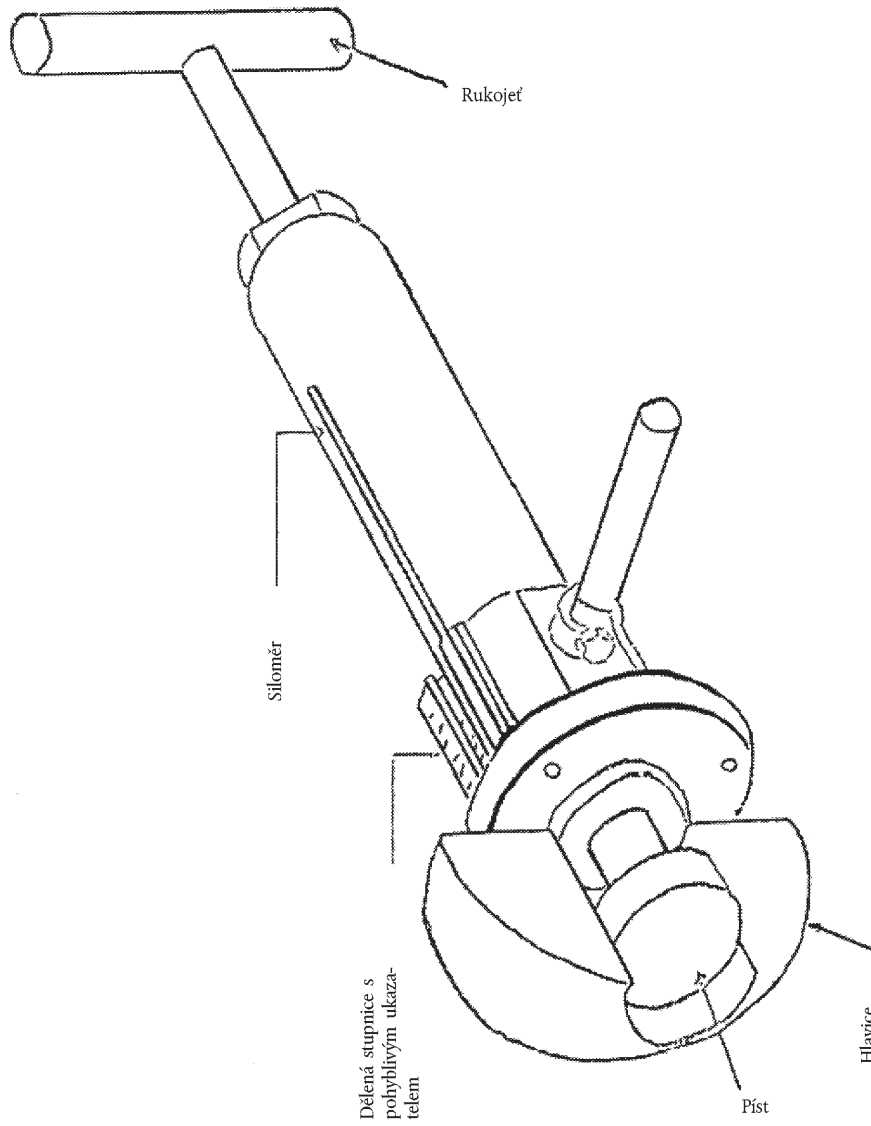
Metoda měření výčnělků

1. Za účelem stanovení velikosti výčnělku vůči panelu, na němž je namontován, se po povrchu posouvá koule o průměru 165 mm, která se udržuje v kontaktu s posuzovanou součástí. Začíná se v poloze prvního dotyku s posuzovanou částí. Velikostí výčnělku je největší hodnota ze všech možných variací „y“, kde se variace měří od středu koule kolmo na panel. Také variace „x“ se měří od středu koule kolmo na panel.
- 1.1 Jsou-li panely, součásti atd. pokryty materiálem o tvrdosti menší než 50 Shore A, výše popsáný postup měření se provede až po sejmutí tohoto materiálu.
2. Výčnělky spínačů, tlačítek apod. nacházející se v referenční oblasti se měří zkušebními zařízeními a níže popsanými postupy.
  - 2.1 Zařízení
    - 2.1.1 Zařízení k měření výčnělků sestává z polokulové hlavice o průměru 165 mm, v níž se nachází posuvný píst o průměru 50 mm.
    - 2.1.2 Vzájemná poloha plochého konce pístu a okraje hlavice se zobrazuje na stupnici, na níž po odsunutí přístroje od zkoušeného předmětu vyznačuje pohyblivý ukazatel nejvyšší dosaženou hodnotu. Nejmenší měřitelná vzdálenost je 30 mm. Jeden dílek měřicí stupnice odpovídá půl milimetru, aby bylo možné určit míru vyčnívání.
    - 2.1.3 Kalibrace
      - 2.1.3.1 Přístroj se uloží na rovnou plochu tak, aby jeho osa byla na tuto plochu kolmá. Když se plochý konec pístu dotkne povrchu, nastaví se stupnice na nulu.
      - 2.1.3.2 Mezi plochý konec pístu a podložnou plochu se vloží rozpěra o výšce 10 mm a prověří se, že se pohyblivý ukazatel nastavil na tento rozměr.
    - 2.1.4 Zařízení na měření výčnělků je znázorněno na obrázku v dodatku této přílohy.
  - 2.2 Zkušební postup
    - 2.2.1 Zatažením pístu se v hlavici vytvoří dutina a pohyblivý ukazatel se přiloží k pístu.
    - 2.2.2 Zařízení se přiloží k měřenému výčnělku tak, aby se hlavice dotýkala co největšího okolního povrchu, a to silou nepřesahující 2 daN.
    - 2.2.3 Píst se posouvá dopředu tak dlouho, dokud se nedotkne měřeného výčnělku, načež se na stupnici odečte příslušná hodnota.
    - 2.2.4 Hlavice se seřídí tak, aby se dosáhlo maximální hodnoty vyčnívání. Tato hodnota se zaznamená.
    - 2.2.5 Jsou-li dva nebo více ovládacích prvků umístěny natolik blízko u sebe, že se jich píst nebo hlavice dotkne současně, postupuje se takto:
      - 2.2.5.1 pokud dutina hlavice pojme více ovládacích prvků, považují se tyto prvky za jediný výčnělek;
      - 2.2.5.2 jestliže normální zkouška dotykem hlavice brání jiné ovládací prvky, je třeba je odstranit a zkoušku provést bez nich; následně je možno je znovu osadit a vyzkoušet s jinými ovládacími prvky, jež byly k usnadnění zkoušky sejmuty.

Dodatek

Obrázek

Zařízení pro měření výčnělků

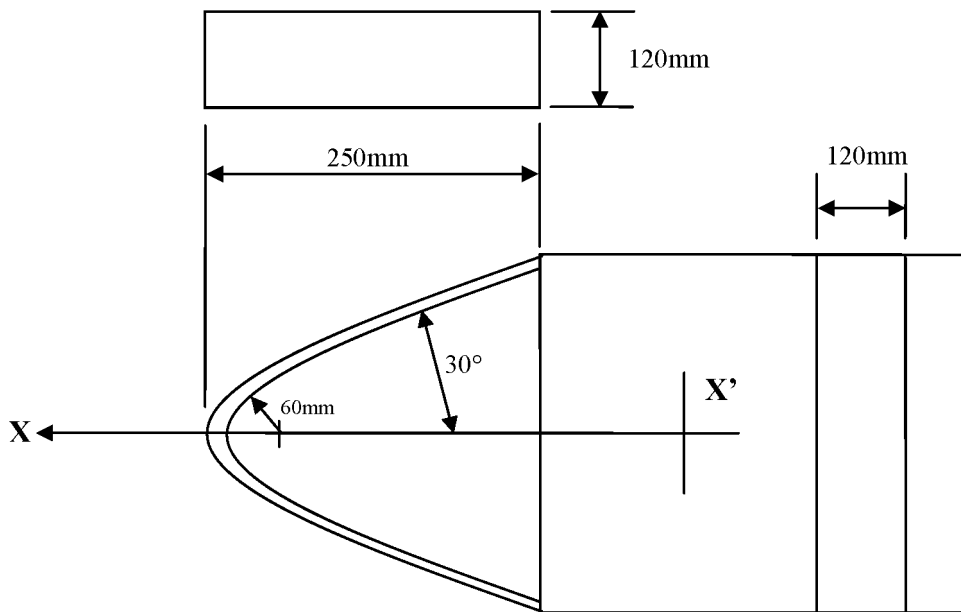
PŘÍLOHA VII

Zařízení a postup pro uplatňování odstavce 5.2.1 tohoto předpisu

U těch součástí (spínače, tlačítka apod.), kterých se lze zařízením za použití níže popsaného postupu dotknout, se považuje za pravděpodobné, že přijdou do styku s koleny cestujícího. Za nožní ovládací prvky se považují nožní pedály.

1. Zařízení

1.1 Schéma zařízení

2. Postup

Zařízení se umístí do jakékoliv polohy pod přístrojovou deskou tak, že:

- 2.1 rovina XX' zůstává rovnoběžná se střední podélnou rovinou vozidla,
- 2.2 osa X se může natáčet nad a pod horizontálu o úhel až 30° .
3. Při výše uvedené zkoušce se odstraní všechny materiály o tvrdosti nižší než 50 Shore A.

PŘÍLOHA VIII

Stanovení dynamicky určené oblasti nárazu hlavy

1. Stanovení dynamicky určené oblasti nárazu hlavy z hlediska ochranného systému
- 1.1 Na rozdíl od postupu podle přílohy 1 může žadatel postupem, který schválila zkušebna odpovědná za provedení zkoušek, prokázat, že dynamicky určená oblast nárazu hlavy přísluší danému typu vozidla.
- 1.2 Vhodnou metodou pro prokázání dynamicky určené oblasti nárazu hlavy mohou být buď:
  - 1.2.1 Nárazové zkoušky vozidla

K určení pohybu cestujících s ohledem na ochranný systém instalovaný v daném typu vozidla za podmínek čelního nárazu do upevněné tuhé bariéry (v rozmezí $\pm 30^\circ$) rychlostí alespoň 48,3 km/hod; obvykle postačují zkoušky při 0° , $+30^\circ$ a -30° .

Dynamicky určená oblast nárazu hlavy se vyhodnotí pro cestující, jež představují figuríny dospělých osob, a to typů 5. percentilu ženského pohlaví, 50. percentilu mužského pohlaví a 95. percentilu mužského pohlaví, které jsou před zkouškou usazeny v polohách stanovených výrobcem, nebo

- 1.2.2 Saňové zkoušky,

Pohyb cestujících se zkoumá pomocí diagramu zpoždění podle přílohy 8 předpisu č. 16 (změna rychlosti 50 km/hod) za použití výše uvedené skupiny figurín, u nichž se vyvolá pohyb směrem dopředu odpovídající jejich pohybu během skutečných čelních nárazových zkoušek podle odstavce 1.2.1.

Směr posunu figurín dopředu se považuje za vyhovující, pokud střední osa zkoušeného tělesa, obvykle skeletu karosérie, leží v rozmezí $\pm 18^\circ$ od podélné střední osy saní; obvykle postačují zkoušky při 0° , $+18^\circ$ a -18° , nebo

- 1.2.3 Simulované nárazové zkoušky,

Pohyb cestujících, které představuje skupina figurín podle odstavce 1.2.1, se zkoumá postupem podle odstavce 1.2.1 nebo 1.2.2. Simulační metoda se ověří alespoň třemi z podmínek nárazu předepsaných v odstavci 1.2.1 nebo 1.2.2.

2. Dynamicky určená nárazová oblast hlavy zahrnuje všechny oblasti přístrojové desky, se kterými se může hlava upevněného cestujícího při použití ochranného systému instalovaného v daném typu vozidla dostat do styku.
3. Pokud může být typ vozidla vybaven různými bezpečnostními systémy, postačuje zkoušet bezpečnostní systém o nejnižších funkčních parametrech. Ovšem bezpečnostní systémy, které mohou být řidičem nebo cestujícím vyřazeny z činnosti, musejí být nastaveny tak, jak v příručce uživatele doporučuje a uvádí výrobce.

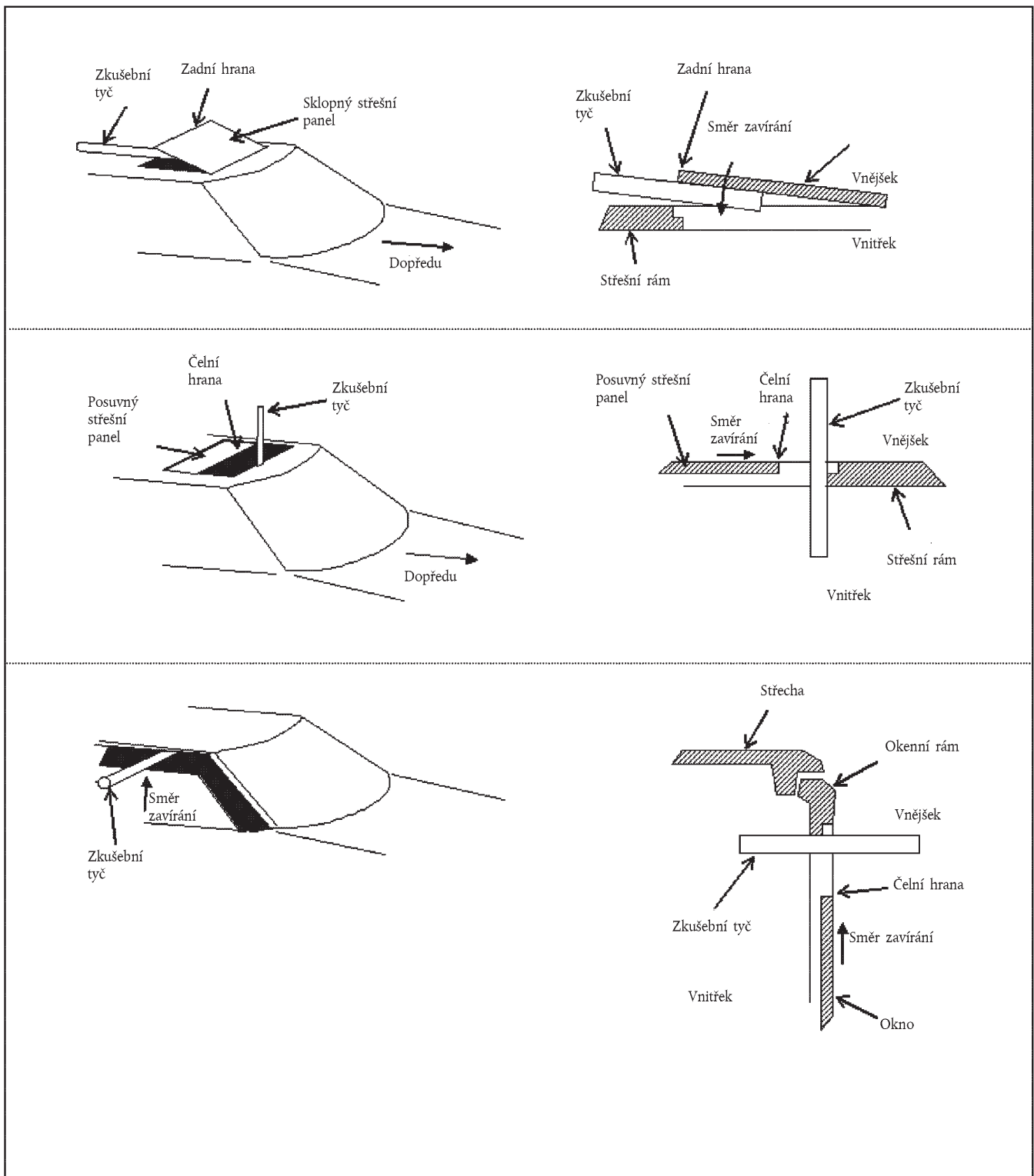
Jestliže výrobce stanoví trvalé vyřazení některé části ochranného systému z činnosti, musí být tato část deaktivována.

4. Výrobce nebo jeho zástupce je oprávněn předložit výpočty, simulace, zkušební údaje nebo výsledky zkoušek, které dynamicky určenou oblast nárazu hlavy dostatečně prokazují.

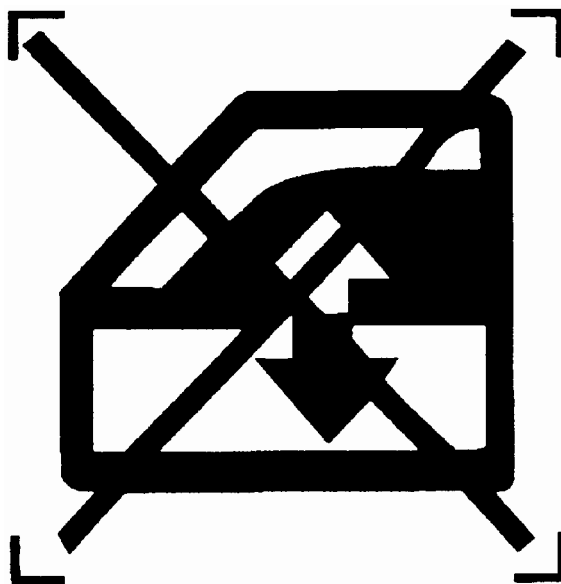
PŘÍLOHA IX

Typické polohy válcovité zkušební tyče v otvorech otvírací střechy a oken

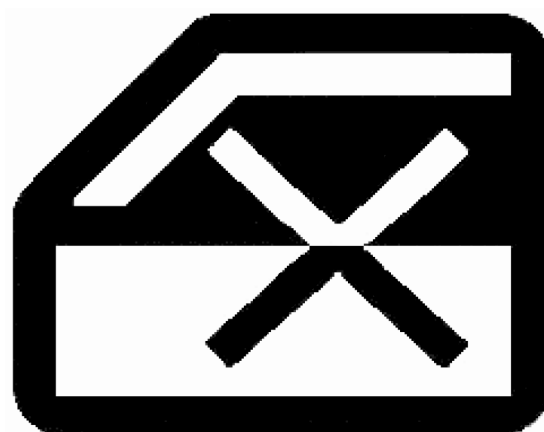
Příklady symbolů u spínačů ovládaných řidičem

Obr. 2

Obr. 3

(ISO 2575:1998)

PŘÍLOHA X

Vysvětlivky

Odstavec 2.3

Referenční oblast se vymezení bez zpětného zrcátka. Zkouška pohlcení energie se provádí bez zpětného zrcátka. Kyvadlo nesmí narazit na držák zrcátka.

Odstavce 2.3 a 2.3.1

Vyjmutý prostor za volantem, definovaný v těchto odstavcích, platí také pro oblast nárazu hlavy cestujících na předních sedadlech.

V případě seřiditelného volantu se konečné vyjmuté pásmo zredukuje na společný prostor vyjmutých pásem pro každou z poloh pro řízení, které může volant zaujmout.

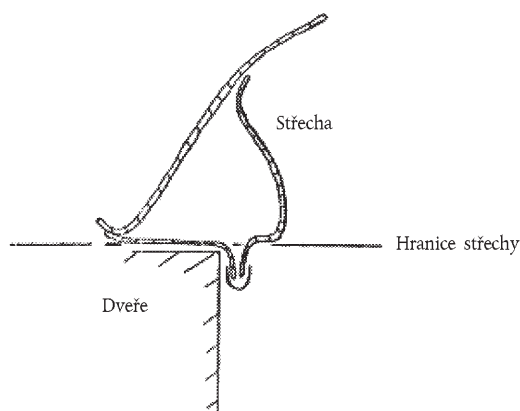
V případech, kdy je možné si vybrat z různých volantů, se vyjmuté pásmo stanoví za použití nejméně příznivého volantu o nejmenším průměru.

Odstavec 2.4

Úroveň přístrojové desky se vztahuje na celou šířku prostoru pro cestující a je vymezena nejzadnějšími body dotyku svislice s povrchem přístrojové desky, posouvá-li se tato přímka napříč šířkou vozidla. Existují-li současně dva nebo více bodů dotyku, použije se ke stanovení úrovně přístrojové desky (nej)spodnější bod. Pokud v případě konzol nelze úroveň přístrojové desky stanovit podle bodů dotyku svislice, stanoví se jako místo, kde vodorovná přímka ve výši 25,4 mm nad bodem „H“ předních sedadel protíná konzolu.

Odstavec 2.5

Po stranách vozidla začíná střecha u horního okraje dveřního otvoru. V normálním případě jsou boční hranice střechy představovány obrysy vytvářenými spodním okrajem (boční pohled) zbývající části karosérie po otevření dveří. U oken je střecha bočně vymezena souvislou průhledovou čarou (bodem průniku bočních okenních tabulí). U sloupků prochází boční vymezení střechy spojnicí průhledových čar. Definice podle odstavce 2.5 platí také pro jakýkoliv otvor ve střeše v uzavřené poloze u vozidla definovaného v odstavci 2.7 nebo 2.8. Při měření se nepřihlíží k přírubovým okrajům směřujícím dolů. Tyto příruby se považují za součást boční stěny vozidla.

Odstavec 2.7

Nevyjímatelné zadní okno se považuje za tuhý konstrukční prvek.

Osobní automobily s nevyjímatelnými zadními okny z tuhého materiálu se považují za vozidla s otvírací střešou ve smyslu odstavce 2.8.

Odstavec 2.18

Jestliže je mezi hranou tuhého materiálu a panelem mezera, musí být hrana zaoblena na určitý minimální poloměr zaoblení v závislosti na velikosti mezery, jak uvádí tabulka ve vysvětlivkách k odstavci 5.1.1. To platí také tehdy, jestliže výška výčnělků, stanovená postupem podle odstavce 1 přílohy VI, nepřesahuje hodnotu 3,2 mm.

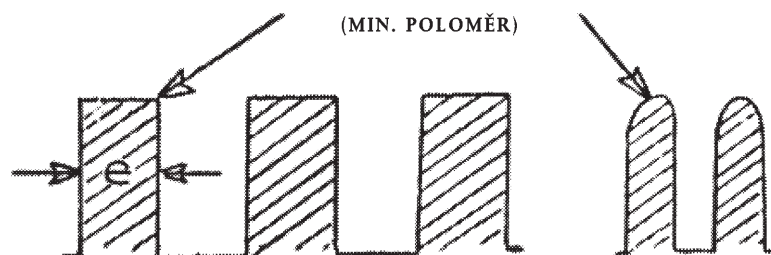
Jestliže se mezera nachází v pásmu, kde se bude provádět zkouška nárazu hlavy, pak hrany, které by mohly být během zkoušky v důsledku posunu součástí dotčeny, musejí být ochráněny poloměrem alespoň 2,5 mm.

Odstavec 5.1.1

Ostrou hranou se rozumí hrana tuhého materiálu o poloměru zaoblení menším než 2,5 mm; výjimkou jsou výčnělky menší než 3,2 mm, měřeno od panelu, kde se požadavek nejmenšího poloměru zaoblení neuplatňuje, pokud výška výčnělku nepřesahuje polovinu jeho šířky a jeho okraje jsou otupeny.

Mřížky se považují za vyhovující předpisům, splňují-li minimální požadavky podle následující tabulky:

Mezera mezi prvky [mm]	Ploché prvky		Zaoblené prvky min. poloměr [mm]
	e/min. [mm]	min. poloměr [mm]	
0 – 10	1,5	0,25	0,5
10 – 15	2,0	0,33	0,75
15 – 20	3,0	0,50	1,25

Odstavec 5.1.2

Během zkoušky se zjišťuje, zda se součásti sloužící k vyztužení, nacházející se uvnitř pásma nárazu, mohou posunout nebo vyčnívat a tím zvyšovat nebezpečí pro cestující nebo závažnost úrazu.

Odstavec 5.1.3

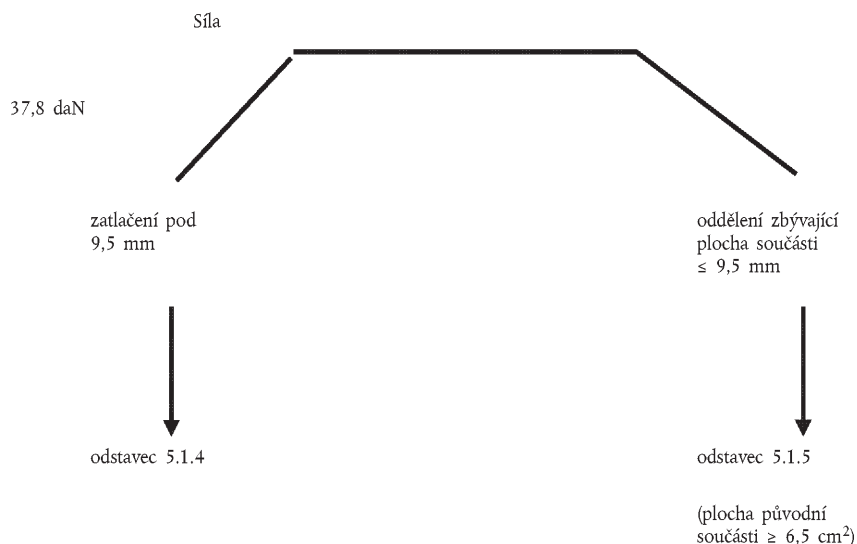
Tyto dvě koncepce (úroveň a spodní okraj přístrojové desky) se mohou lišit. Tento bod je však zahrnut do odstavce 5.1 (... nad úroveň přístrojové desky ...), a uplatňuje se tedy pouze tam, kde se tyto dvě koncepce kombinují. Případy, kdy se tyto koncepce nekombinují, kdy se tedy spodní okraj přístrojové desky nachází pod její úrovní, se posuzují podle ustanovení odstavce 5.3.2.1 odkazem na odstavec 5.8.

Odstavec 5.1.4

Jestliže má některá rukojeť táhla nebo některý knoflík šířku alespoň 50 mm a nachází se takovém pásmu, že kdyby byla jejich šířka menší než 50 mm, stanovovalo by se maximální vyčnívání pomocí měřicího zařízení s hlavicí podle odstavce 2 přílohy VI, maximální vyčnívání se stanoví podle odstavce 1 přílohy VI, tj. pomocí koule o průměru 165 mm a stanovením maximální změny výšky osy y. Plocha průřezu se měří v rovině rovnoběžné s povrchem, na němž je součást namontována.

Odstavec 5.1.5

Odstavce 5.1.4 a 5.1.5 se vzájemně doplňují; použije se první věta odstavce 5.1.5 (tj. síla 37,8 daN k zatlačení nebo oddělení) a následně buď odstavec 5.1.4, jde-li o zatlačení až po výčnělek od 3,2 do 9,5 mm, nebo poslední dvě věty odstavce 5.1.5, jde-li o oddělení (plocha průřezu se měří před vložením síly). Pokud je však z praktických důvodů zapotřebí použít odstavec 5.1.4 (zatlačení pod 9,5 mm a nad 3,2 mm), může být podle uvážení výrobce výhodnější prověřit specifikace odstavce 5.1.4 předtím, než dojde k působení silou 37,8 daN podle odstavce 5.1.5.

Odstavec 5.1.6

Vzhledem k tomu, že při výskytu měkkých materiálů se požadavky vztahují pouze na tuhou nosnou část, měří se pouze výčnělky u této tuhé části.

Tvrdot Shore se měří na vzorcích vlastního zkoušeného předmětu. Pokud kvůli stavu materiálu změřit tvrdost postupem Shore A nelze, použijí se k vyhodnocení srovnatelná měření.

Odstavec 5.2.1

Pedály, jejich ramena a bezprostřední otáčecí mechanismus, nikoli však okolní opěrná kovová část, jsou z posuzování vyjmuty.

Klíč zapalování se považuje za vyhovující požadavkům tohoto odstavce, jestliže vyčnívající část jeho dřívku sestává z materiálu o tvrdosti 60 až 80 Shore A a jeho šířka činí alespoň 5 mm, nebo jestliže je takovým materiálem na všech plochách pokryt v tloušťce alespoň 2 mm.

Odstavec 5.2.2

K určení, zda je možno přijít do styku s ovládacím prvkem parkovací brzdy, se jako kritéria použije:

simulovaná hlava podle přílohy I, nachází-li se ovládací prvek na úrovni přístrojové desky nebo nad ní (zkouší se podle odstavce 5.1 uvnitř pásma nárazu),

koleno podle přílohy VII, nachází-li se ovládací prvek pod úrovní přístrojové desky (v tomto případě se ovládací páka zkouší podle odstavce 5.3.2.3).

Odstavec 5.2.3

Technické specifikace uvedené v odstavci 5.2.3 se vztahují rovněž na police a na ty části konzol pod úrovní přístrojové desky, které se nacházejí mezi předními sedadly, pokud leží před bodem „H“. Jestliže je některá dutina uzavřena, posuzuje se jako schránka na rukavice a tyto požadavky se na ni nevztahují.

Odstavec 5.2.3.1

Uvedené rozměry platí pro povrch před potažením materiálem o tvrdosti menší než 50 Shore A (viz odstavec 5.2.4). Zkoušky pohlcení energie se provedou podle ustanovení přílohy IV.

Odstavec 5.2.3.2

Jestliže se polička oddělí nebo rozlomí, nesmějí vzniknout žádné nebezpečné tvary; to platí nejenom pro okraj, ale také pro jiné hrany směřující v důsledku působení síly do prostoru pro cestující.

Za nejpevnější se považuje část vedle místa připevnění. „Výrazně zdeformovat“ znamená, že vychýlení police účinkem působící síly, měřené od počátečního bodu dotyku zkušebního válce, má formu ohybu nebo deformace viditelné pouhým okem. Pružná deformace je přípustná.

Délka zkušebního válce musí činit alespoň 50 mm.

Odstavec 5.3

K „ostatním součástem“ patří součásti, jako jsou okenní západky, horní kotevní úchyty bezpečnostních pásů a jiné součásti nacházející se v prostoru chodidel a na dveřní straně, pokud o těchto součástech nebylo pojednáno dříve nebo nejsou v textu vyjmuty.

Odstavec 5.3.2

Ustanovení odstavce 5.3 se nevztahují na prostor mezi přední přepážkou a přístrojovou deskou nacházející nad spodním okrajem přístrojové desky.

Odstavec 5.3.2.1

Poloměr 3,2 mm platí pro veškeré součásti podle odstavce 5.3, s nimiž může přijít cestující do styku, a to v kterékoli poloze používání.

Jako výjimka se schránky na rukavice posuzují pouze v zavěšené poloze; bezpečnostní pásy se obvykle posuzují pouze v zapnuté poloze, avšak jakákoli součást, která má tuhou ukládací polohu, musí v této ukládací poloze rovněž splňovat požadavek poloměru 3,2 mm.

Odstavec 5.3.2.2

Referenční plocha se zjišťuje použitím zařízení podle odstavce 2 přílohy VI, za použití síly 2 daN. Tam, kde to není možné, se použije metoda podle odstavce 1 přílohy VI, a to rovněž za použití síly 2 daN.

Vyhodnocení nebezpečných výčnělků je věcí úvahy orgánu odpovědného za provedení zkoušek.

Silou 37,8 daN se působí, i když původní výčnělek je menší než 35, popřípadě 25 mm. Výčnělek se měří pod zátěží.

Vodorovnou podélnou silou 37,8 daN se normálně působí pomocí zkušebního pístu s rovným dnem o průměru nepřesahujícím 50 mm; kde to však není možné, lze použít metodu rovnocennou, například odstraněním překážek.

U moderních konstrukcí dveří je někdy rukojeť ovládání okna obklopena formou dveřního panelu. Často by bylo pro cestujícího obtížné nebo dokonce nemožné se této rukojeti koleno dotknout. V tomto případě je věcí zkušební, aby se souhlasem výrobce rozhodla, zda se má uvedená zkouška zatlačením provést či nikoli.

Odstavec 5.3.2.3

U řadicí páky je nejdále vyčnívající součástí ta část rukojeti nebo knoflíku, které se nejdříve dotkne svislá příčná rovina posouvající se ve vodorovném podélném směru. Nachází-li se kterákoli část řadicí páky nebo ruční brzdy nad úrovní bodu „H“, posuzuje se tato páka tak, jako by se nad úrovní bodu „H“ nacházela celá.

Odstavec 5.3.4

Jestliže vodorovné roviny procházející bodem „H“ nejnižšího předního a zadního sedadla nesplyvají, určí se svislá rovina kolmá na podélnou osu vozidla a procházející bodem „H“ předního sedadla. Vyjmuté pásmo se potom posuzuje zvlášť pro přední a pro zadní prostor pro cestující vůči jejich příslušnému bodu „H“ až po výše definovanou svislou rovinu.

Odstavec 5.3.4.1

Pohyblivé sluneční clony se posuzují ve všech svých polohách používání. Jejich rámy se nepovažují za tuhé nosné části (viz odstavec 5.3.5).

Odstavec 5.4

Pokud se střecha zkouší k měření výčnělků a částí, kterých se může dotknout koule o průměru 165 mm, je třeba sejmout obložení střechy. Při hodnocení požadovaných poloměrů se berou v úvahu poměry a vlastnosti týkající se materiálů obložení střechy. Zkušební plocha střechy se rozprostírá před a nad příčnou rovinou vymezenou referenční přímkou trupu figuríny umístěné na nejzadnějším sedadle.

Odstavec 5.4.2.1

(Definice „ostrých hran“ viz odstavec 5.1.1)

Výčnělky směrem dolů se měří kolmo na střechu podle odstavce 1 přílohy VI.

Šířka vyčnívající části se měří v pravých úhlech k ose výčnělku. Zejména nesmějí tuhé výtzuhy nebo žebra střechy vyčnívat z vnitřního povrchu střechy více než 19 mm.

Odstavec 5.5

Všechna případná střešní žebra na otvíracích střeších, kterých se může dotknout koule o průměru 165 mm, musejí splňovat požadavky odstavce 5.4.

Odstavec 5.5.1.2, 5.5.1.2.1 a 5.5.1.2.2

Otvírací a ovládací zařízení v klidové poloze a při zavřené střeše musejí splňovat všechny stanovené podmínky.

Odstavec 5.5.1.2.3

Silou 37,8 daN se působí, i když původní výčnělek nepřesahuje 25 mm. Výčnělek se měří pod zátěží.

Silou 37,8 daN ve směru nárazu, definovaném v příloze IV jako tečna k dráze hlavice, se obvykle působí zkušebním pístem s plochým dnem o průměru nepřesahujícím 50 mm; kde to však nelze, je možno použít metodu rovnocennou, například odstraněním překážek.

„Klidovou polohou“ se rozumí poloha provozního zařízení v zajištěné poloze.

Odstavec 5.6

Systém tyčí v horní konstrukci kabrioletu nepředstavuje ochranný oblouk proti převržení.

Odstavec 5.6.1

Horní část rámu čelního skla začíná nad průhledným obrysem čelního skla.

Odstavec 5.7.1.1

Definice „ostré hrany“ viz odstavec 5.1.1

Odstavec 5.7.1.2

Při definování oblasti nárazu hlavy pro opěradlo předních sedadel se za součást tohoto opěradla považuje každá konstrukce potřebná k jeho podepření.

Odstavec 5.7.1.2.3

U vypodložení konstrukce rámu sedadla je také třeba vyloučit nebezpečně drsný povrch a ostré hrany, které by s vysokou pravděpodobností zvyšovaly nebezpečí vážného úrazu cestujících.

PŘÍLOHA I

Stanovení pásma nárazu hlavy

Odstavec 2.1.1.2

Volba mezi oběma postupy pro stanovení výšky se ponechává na výrobci.

Odstavec 2.2

Při stanovování bodů dotyku se délka ramena měřicího zařízení během dané operace nemění. Při každé operaci se vychází ze svislé polohy.

Odstavec 3

Rozměr 25,4 mm značí vzdálenost od vodorovné roviny procházející bodem „H“ k vodorovné tečně ke spodnímu profilu hlavice.

PŘÍLOHA IV

Postup pro zkoušení materiálů pohlcujících energii

Odstavec 1.4

K rozlomení součásti během zkoušky pohlcení energie viz poznámka k odstavci 5.1.2

PŘÍLOHA V

Postup pro stanovení bodu „H“ a skutečného úhlu trupu pro polohy sezení v motorovém vozidle

Odstavec 4

Ke stanovení bodu „H“ daného sedadla je možno v případě potřeby ostatní sedadla vyjmout.

III

(Akty přijaté na základě Smlouvy o EU)

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY V SMLOUVY O EU

SPOLEČNÝ POSTOJ RADY 2008/586/SZBP

ze dne 15. července 2008,

kterým se aktualizuje společný postoj 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu a kterým se zrušuje společný postoj 2007/871/SZBP

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na články 15 a 34 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 27. prosince 2001 přijala Rada společný postoj 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu ⁽¹⁾.

(2) Dne 20. prosince 2007 přijala Rada společný postoj 2007/871/SZBP, kterým se aktualizuje společný postoj 2001/931/SZBP ⁽²⁾.

(3) V souladu se společným postojem 2001/931/SZBP provedla Rada úplný přezkum seznamu osob, skupin a subjektů, na něž se vztahuje společný postoj 2007/871/SZBP.

(4) V případě jedné skupiny vzala Rada na vědomí skutečnost, že nové informace, jež jí byly předloženy, odůvodňují zařazení této skupiny na seznam.

(5) Rada stanovila, že jedna osoba by měla být vypuštěna ze seznamu osob, skupin a subjektů, na něž se vztahuje společný postoj 2001/931/SZBP.

(6) Na základě přezkumu dospěla Rada k závěru, že s výjimkou osoby uvedené v 5. bodu odůvodnění byly ostatní osoby, skupiny a subjekty uvedené v příloze společného postoj 2007/871/SZBP ⁽³⁾ zapojeny do teroristických činů ve smyslu čl. 1 odst. 2 a 3 společného postoj 2001/931/SZBP, že příslušné orgány ve vztahu k nim přijaly rozhodnutí ve smyslu čl. 1 odst. 4 uvedeného společného postoj a že by i nadále měly být předmětem zvláštních omezujících opatření stanovených v uvedeném společném postoj.

(7) Seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahuje společný postoj 2001/931/SZBP, by měl být odpovídajícím způsobem aktualizován,

PŘIJALA TENTO SPOLEČNÝ POSTOJ:

Článek 1

Seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahuje společný postoj 2001/931/SZBP, je obsažen v příloze tohoto společného postoj.

Článek 2

Společný postoj 2007/871/SZBP se zrušuje.

Článek 3

Tento společný postoj nabývá účinku dnem přijetí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 93.

⁽²⁾ Úř. věst. L 340, 22.12.2007, s. 109. Společný postoj naposledy pozměněný společným postojem 2008/347/SZBP (Úř. věst. L 116, 30.4.2008, s. 55).

⁽³⁾ Ve znění společného postoj Rady 2008/346/SZBP ze dne 29. dubna 2008 (Úř. věst. L 116, 30.4.2008, s. 53).

Článek 4

Tento společný postoj bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 15. července 2008.

Za Radu
předseda
M. BARNIER

PŘÍLOHA

Seznam osob, skupin a subjektů uvedených v článku 1 ⁽¹⁾

1. OSOBY

1. ABOU, Rabah Naami (také znám jako Naami Hamza; Mihoubi Faycal; Fellah Ahmed; Dafri Rèmei Lahdi), narozen dne 1.2.1966 v Alžíru (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
2. ABOUD, Maisi (také znám jako „švýcarský Abderrahmán“), narozen dne 17.10.1964 v Alžíru (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
3. *ALBERDI URANGA, Itziar, narozena dne 7.10.1963 v Durangu, Baskajsko (Španělsko), průkaz totožnosti č. 78.865.693 – aktivistka „ETA“
4. *ALBISU IRIARTE, Miguel, narozen dne 7.6.1961 v San Sebastián, Guipúzcoa (Španělsko), průkaz totožnosti č. 15.954.596 – aktivista „ETA“; člen „Gestoras Pro-amnistía“
5. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (také znám jako ABU OMRAN; AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), narozen dne 26.6.1967 v Qatif-Bab al Shamal v Saúdské Arábii; státní příslušník Saúdské Arábie
6. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, narozen v Al Ihsa v Saúdské Arábii; státní příslušník Saúdské Arábie
7. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, narozen dne 16.10.1966 v Tarutu v Saúdské Arábii; státní příslušník Saúdské Arábie
8. *APAOLAZA SANCHO, Iván, narozen dne 10.11.1971 v Beasainu, Guipúzcoa (Španělsko), průkaz totožnosti č. 44.129.178 – aktivista „ETA“; člen „K. Madrid“
9. ARIOUA, Azzedine, narozen dne 20.11.1960 v Constantine (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
10. ARIOUA, Kamel (také znám jako Lamine Kamel), narozen dne 18.8.1969 v Costantine (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
11. ASLI, Mohamed (také znám jako Dahmane Mohamed), narozen dne 13.5.1975 v Ain Taya (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
12. ASLI, Rabah, narozen dne 13.5.1975 v Ain Taya (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
13. *ARZALLUS TAPIA, Eusebio, narozen dne 8.11.1957 v Regilu, Guipúzcoa (Španělsko), průkaz totožnosti č. 15.927.207 – aktivista „ETA“
14. ATWA, Ali (také znám jako BOUSLIM, Ammar Mansour; SALIM, Hassan Rostom), Libanon, narozen v roce 1960 v Libanonu; státní příslušník Libanonu
15. BOUYERI, Mohammed (také znám jako Abu ZUBAIR; SOBIAR; Abu ZOUBAIR), narozen dne 8.3.1978 v Amsterdamu (Nizozemsko) – člen skupiny „Hofstadgroep“
16. DARIB, Nouredine (také znám jako Carreto; Zitoun Mourad), narozen dne 1.2.1972 v Alžírsku – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
17. DJABALI, Abderrahmane (také znám jako Touil), narozen dne 1.6.1970 v Alžírsku – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
18. *ECHEBERRIA SIMARRO, Leire (aktivista ETA), narozen dne 20.12.1977 v Basauri, Baskajsko (Španělsko), průkaz totožnosti č. 45.625.646
19. *ECHEGARAY ACHIRICA, Alfonso, narozen dne 10.1.1958 v Plencii, Baskajsko (Španělsko), průkaz totožnosti č. 16.027.051 – aktivista „ETA“
20. EL FATMI, Nouredine (také znám jako Nouriddin EL FATMI; Nouriddine EL FATMI; Nouredine EL FATMI; Abu AL KA'E KA'E; Abu QAE QAE; FOUAD; FZAD; Nabil EL FATMI; Ben MOHAMMED; Ben Mohand BEN LARBI; Ben Driss Muhand IBN LARBI; Abu TAHAR; EGGIE), narozen dne 15.8.1982 v Midaru (Maroko), (marocký) pas č. N829139 -člen skupiny „Hofstadgroep“

⁽¹⁾ Na osoby, skupiny a subjekty označené hvězdičkou se vztahuje pouze článek 4 společného postoje 2001/931/SZBP.

21. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (také znám jako AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), narozen dne 10.7.1965 nebo 11.7.1965 v El Dibabiye v Saúdské Arábii; státní příslušník Saúdské Arábie
22. FAHAS, Sofiane Yacine, narozen dne 10.9.1971 v Alžíru (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
23. *GOGESCOECHEA ARRONATEGUI, Eneko, narozen dne 29.4.1967 v Guernice, Biskajsko (Španělsko), průkaz totožnosti č. 44.556.097 – aktivista „ETA“
24. *IPARRAGUIRRE GUENECHEA, María Soledad, narozena dne 25.4.1961 v Escoriaze (Navarra), průkaz totožnosti č. 16.255.819 – aktivistka „ETA“
25. IZZ-AL-DIN, Hasan (také znám jako GARBAYA, AHMED; SA-ID; SALWWAN, Samir), Libanon, narozen v roce 1963 v Libanonu, státní příslušník Libanonu
26. LASSASSI, Saber (také znám jako Mimiche), narozen dne 30.11.1970 v Constantine (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
27. MOHAMMED, Khalid Shaikh (také znám jako ALI, Salem; BIN KHALID, Fahd bin Adballah; HENIN, Ashraf Refaat Nabith; WADOOD, Khalid Abdul), narozen dne 14.4.1965 nebo 1.3.1964 v Pákistánu; cestovní pas č. 488555
28. MOKTARI, Fateh (také znám jako Ferdi Omar), narozen dne 26.12.1974 v Hussein Dey (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
29. *MORCILLO TORRES, Gracia, narozena dne 15.3.1967 v San Sebastián, Guipúzcoa (Španělsko), průkaz totožnosti č. 72.439.052 – aktivistka „ETA“; členka „Kas/Ekin“
30. *NARVÁEZ GOÑI, Juan Jesús, narozen dne 23.2.1961 v Pamploně, Navarra (Španělsko), průkaz totožnosti č. 15.841.101 – aktivista „ETA“
31. NOUARA, Farid, narozen dne 25.11.1973 v Alžíru (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
32. *ORBE SEVILLANO, Zigor, narozen dne 22.9.1975 v Basauri, Biskajsko (Španělsko), průkaz totožnosti č. 45.622.851 – aktivista „ETA“; člen „Jarrai/Haika/Segi“
33. *PALACIOS ALDAY, Gorka, narozen dne 17.10.1974 v Baracaldu, Biskajsko (Španělsko), průkaz totožnosti č. 30.654.356 – aktivista „ETA“; člen „K. Madrid“
34. *PEREZ ARAMBURU, Jon Iñaki, narozen dne 18.9.1964 v San Sebastián, Guipúzcoa (Španělsko), průkaz totožnosti č. 15.976.521 – aktivista „ETA“; člen „Jarrai/Haika/Segi“
35. *QUINTANA ZORROZUA, Asier, narozen dne 27.2.1968 v Bilbao, Biskajsko (Španělsko), průkaz totožnosti č. 30.609.430 – aktivista „ETA“; člen „K. Madrid“
36. RESSOUS, Hoari (také znám jako Hallasa Farid), narozen dne 11.9.1968 v Alžíru (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
37. *RUBENACH ROIG, Juan Luis, narozen dne 18.9.1963 v Bilbao, Biskajsko (Španělsko), průkaz totožnosti č. 18.197.545 – aktivista „ETA“; člen „K. Madrid“
38. SEDKAOUI, Noureddine (také znám jako Nounou), narozen dne 23.6.1963 v Alžíru (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
39. SELMANI, Abdelghani (také znám jako Gano), narozen dne 14.6.1974 v Alžíru (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
40. SENOUCI, Sofiane, narozen dne 15.4.1971 v Hussein Dey (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
41. SISON, José Maria (také znám jako Armando Liwanag; Joma), narozen dne 8.2.1939 v Cabugau (Filipíny) – vůdce „Komunistické strany Filipín“ včetně „NPA“
42. TINGUALI, Mohammed (také znám jako Mouh di Kouba), narozen dne 21.4.1964 v Blidě (Alžírsko) – člen „al-Takfir“ a „al-Hidžra“
43. *URANGA ARTOLA, Kemen, narozen dne 25.5.1969 v Ondarroi, Biskajsko (Španělsko), průkaz totožnosti č. 30.627.290 – aktivista „ETA“; člen „Herri Batasuna/E.H./Batasuna“
44. *VALLEJO FRANCO, Iñigo, narozen dne 21.5.1976 v Bilbao, Biskajsko (Španělsko), průkaz totožnosti č. 29.036.694 – aktivista „ETA“

45. *VILA MICHELENA, Fermín, narozen dne 12.3.1970 v Irúnu, Guipúzcoa (Španělsko), průkaz totožnosti č. 15.254.214 – aktivista „ETA“; člen „Kas/Eskin“
46. WALTERS, Jason Theodore James (také znám jako Abdullah; David), narozen dne 6.3.1985 v Amersfoortu (Nizozemsko), (nizozemský) pas č. NE8146378 – člen skupiny „Hofstadgroep“

2. SKUPINY A SUBJEKTY

1. „Abú Nidal Organisation“ – „ANO“ (také známa jako „Revoluční rada Fatáhu“, „Arabské revoluční brigády“, „Černé září“ a „Revoluční organizace socialistických muslimů“)
2. „Brigáda mučedníků al-Aksá“
3. „Al-Aksá e.V.“
4. „Al-Takfir“ a „al-Hidžra“
5. * „Cooperativa Artigiana Fuoco ed Affini – Occasionalmente Spettacolare“
6. * „Nuclei Armati per il Comunismo“ („Ozbrojené jednotky pro komunismus“)
7. „Óm Šinrikjó/Aum Shinrikyo“ (také známa jako „AUM“, „Aum nejvyšší pravda“, „Aleph“)
8. „Babbar Khalsa“
9. * „Cellula Contro Capitale, Carcere i suoi Carcerieri e le sue Celle“ – „CCCCC“ („Buňka proti kapitálu, vězení, vězeňským dozorcům a vězeňským celám“)
10. „Komunistická strana Filipín“ včetně „New Peoples Army“ – „NPA“ („Nové lidové armády“), Filipíny, spojené se SISONEM José Mariou (také znám jako Armando Liwanag; Joma, vůdce „Komunistické strany Filipín“ včetně „NPA“)
11. * „Continuity Irish Republican Army“ – „CIRA“ („Pokračující Irská republikánská armáda“)
12. * „EPANASTATIKOS AGONAS“ – („Revoluční boj“)
13. * „Euskadi Ta Askatasuna“/„Tierra Vasca y Libertad“ – „ETA“ (Baskicko a jeho svoboda); tyto organizace jsou součástí teroristické skupiny ETA: „Kas“, „Xaki“, „Ekin“, „Jarrai-Haika-Segi“, „Gestoras pro-amnistía“, „Askatasuna“, „Batasuna“ (také známa jako „Herri Batasuna“; „Euskal Herritarrok“)
14. „Gama'a al-Islamiyya“ (také známa jako „Al-Gama'a al-Islamiyya“) („Islámská skupina“ – „IG“)
15. „İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi“ – „IBDA-C“ („Fronta islámských bojovníků Velkého východu“)
16. * „Grupos de Resistencia Antifascista Primero de Octubre“ – „G.R.A.P.O.“ („Antifašistické skupiny odporu prvního října“)
17. „Hamás“ (včetně „Hamás-Izz al-Din al-Qassem“)
18. „Hizb al-Mudžáhidín“ – „HM“)
19. „Hofstadgroep“
20. „Nadace Svaté země pro obnovu a rozvoj“
21. „International Sikh Youth Federation) – „ISYF“ („Mezinárodní federace sikhské mládeže“)
22. * „Solidarietà Internazionale“ („Mezinárodní solidarita“)
23. „Kahane Chai“ (také známa jako „Kach“)
24. „Khalisan Zindabad Force“ – „KZF“

25. „Kurdská strana pracujících“ – „PKK“ (také známa jako „KADEK“; „KONGRA-GEL“)
  26. „Tygři osvobození tamilského Ílamu“ – „LTTE“
  27. * „Loyalist Volunteer Force“ – „LVF“ (Lojalistický dobrovolnický sbor)
  28. „Mujahedin-e Khalq Organisation“ – „MEK“ nebo „MKO“, kromě „National Council of Resistance of Iran“ – „NCRI“ („Národní rady odporu Íránu“) (také známa jako „The National Liberation Army of Iran“ – „NLA“ („Národně osvobozenecská armáda Íránu“) (militantní křídlo „MEK“), a dále jako „People's Mujahidin of Iran“ – „PMOI“ („Mudžáhidové íránského lidu“) nebo jako „Muslim Iranian Student's Society“ („Muslimská společnost íránských studentů“)
  29. „Ejército de Liberación Nacional“ („Národně osvobozenecská armáda“)
  30. * „Orange Volunteers“ – „OV“ („Oranžští dobrovolníci“)
  31. „Palestine Liberation Front“ – „PLF“ („Palestinská fronta osvobození“)
  32. „Palestinský islámský džihád“ – „PIJ“
  33. „Popular Front for the Liberation of Palestine“ – „PFLP“ („Lidová fronta za osvobození Palestiny“)
  34. „Popular Front for the Liberation of Palestine – General Command“ („Vrchní velitelství Lidové fronty za osvobození Palestiny“) (také známo jako „PFLP-General Command“ – „PFLP-GC“)
  35. * „Real IRA“ („Skutečná IRA“)
  36. * „Brigate Rosse per la Costruzione del Partito Comunista Combattente“ („Rudé brigády pro budování bojové komunistické strany“)
  37. * „Red Hand Defenders“ – „RHD“ („Obránci rudé ruky“)
  38. „Fuerzas armadas revolucionarias de Columbia“ – „FARC“ („Revoluční ozbrojené síly Kolumbie“)
  39. * „Epanastatiki Pirines“ („Revoluční buňky“)
  40. * „Dekati Evdomi Noemvri“ („Revoluční organizace 17. listopadu“)
  41. „Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi“ – „DHKP/C“ („Revoluční lidově osvobozenecská armáda/fronta/strana“) (také známa jako „Devrimci Sol“ („Revoluční levice“), „Dev Sol“)
  42. „Sendero Luminoso“ – „SL“ („Světlá stezka“)
  43. „Stichting Al Aqsa“ („Nadace al-Aksá“) (také známa jako „Stichting Al-Aqsa Nederland“; „Al Aqsa Nederland“)
  44. „Teyrbazen Azadiya Kurdistan“ – „TAK“ (také známa jako „Kurdistan Freedom Falcons“ („Sokoli za osvobození Kurdistanu“) nebo jako „Kurdistan Freedom Hawks“ („Jestřábi za osvobození Kurdistanu“)
  45. * „Brigata XX Luglio“ („Brigáda 20. července“)
  46. * „Ulster Defence Association/Ulster Freedom Fighters“ – „UDA/UFF“ („Ulsterské obranné sdružení/Ulsterští bojovníci za svobodu“)
  47. „Autodefensas Unidas de Colombia“ – „AUC“ („Spojené síly/skupiny pro sebeobranu Kolumbie“)
  48. * „Federazione Anarchica Informale“ – „F.A.I.“ („Neformální anarchistická federace“)
-